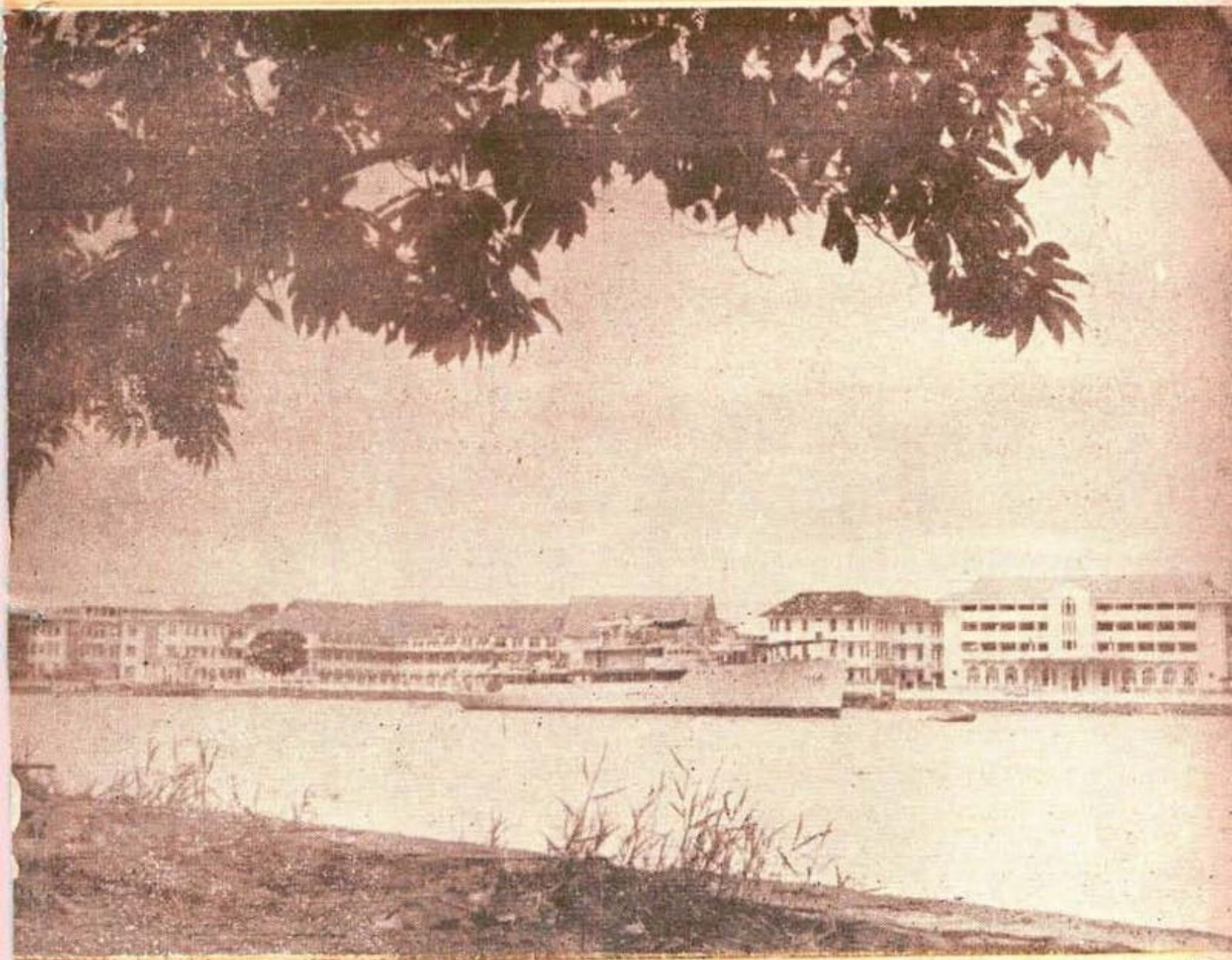

วารสาร

๒

ข้าราชการ

CIVIL OFFICIALS' MAGAZINE

ให้ความรู้แก่ข้าราชการในทางปฏิบัติงานและสอบเลื่อนฐาน:

ปีที่ 3 ฉบับที่ 4 เมษายน 2501

อธิบายภาพปก

มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์

มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ (University of Medical Sciences) ตั้งขึ้นเป็นครั้งแรกเมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๖ โดยพระบรมราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ พุทธศักราช ๒๔๘๖ ประกาศใช้เมื่อ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๖

มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์เป็นสถานศึกษา และมีกรมมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์เป็นกรมเจ้าสังกัดของบรรดาอาจารย์และเจ้าหน้าที่ในมหาวิทยาลัยซึ่งเป็นข้าราชการพลเรือน อยู่ในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

ปริญญาในมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์

ปริญญาตรี

คณะเภสัชศาสตร์

เรียกว่า เภสัชศาสตร์บัณฑิตย์

อักษรย่อ ภ.บ.

ปริญญาโท

คณะสาธารณสุขศาสตร์

„ สาธารณสุขศาสตร์มหาบัณฑิตย์ „ ส.บ.

คณะเภสัชศาสตร์

„ เภสัชศาสตร์มหาบัณฑิตย์ „ ภ.บ.

เทียบปริญญาโท

คณะแพทยศาสตร์และศิริราชพยาบาล

„ แพทยศาสตร์บัณฑิตย์ „ พ.บ.

คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลสุภาพงกรณ์

„ ทักษะแพทยศาสตร์บัณฑิตย์ „ ท.บ.

คณะทันตแพทยศาสตร์

„ ทันตแพทยศาสตร์บัณฑิตย์ „ ท.บ.

ปริญญาเอก

คณะแพทยศาสตร์และศิริราชพยาบาล

„ แพทยศาสตร์ดุษฎีบัณฑิตย์ „ พ.ด.

คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลสุภาพงกรณ์

„ ทันตแพทยศาสตร์ดุษฎีบัณฑิตย์ „ ท.ด.

คณะทันตแพทยศาสตร์

„ เภสัชศาสตร์ดุษฎีบัณฑิตย์ „ ภ.ด.

คณะเภสัชศาสตร์

„ เภสัชศาสตร์ดุษฎีบัณฑิตย์ „ ภ.ด.

อนุปริญญา

อนุปริญญาพยาบาล-ผดุงครรภ์และอนามัย,

อนุปริญญาทันตอนามัย,

อนุปริญญาการสาธารณสุข,

อนุปริญญาพยาบาลสาธารณสุข,

อนุปริญญาเทคนิคการแพทย์

วารสาร

ข้าราชการ

CIVIL OFFICIALS' MAGAZINE

หนังสือรายเดือนของสำนักงาน ก.พ. ในความอำนวยการของเลขาธิการ ก.พ.

กรรมการดำเนินงาน

รองเลขาธิการ ก.พ.

ประธานกรรมการ

ผู้อำนวยการกอง

และหัวหน้ากองต่างๆในสำนักงาน ก.พ.

กรรมการ

นายประจักษ์ วัฒนศรี

ผู้จัดการ

ระเบียบการ

ค่าบำรุง

มีค่า ๓๐ บาท (รวมค่าส่งด้วยแล้ว)

การบอกรับ

แจ้งความจำนงเป็นสมาชิก พร้อม

مبلغเงินค่าบำรุงล่วงหน้าไปยัง นาย

ประจักษ์ วัฒนศรี ผู้จัดการวารสาร

ข้าราชการ สำนักงาน ก.พ. ในพระบรม

มหาราชวัง พระนคร จ่ายเงินที่ ป.ณ.

หน้าพระदान (สำหรับตามกระทรวง

คมนาคมในพระนคร ตั้งทางโทรศัพ

๒๒๘๐๓ ให้เจ้าหน้าที่มาขอเก็บเงินค่า

บำรุงที่ท่านทำได้)

ปีที่ ๓ ฉบับที่ ๔ เมษายน ๒๕๐๑

สารบัญ

ภาคความรู้ในทางปฏิบัติงาน หน้า

หมวดกฎหมายและระเบียบ

กฎ ก.พ. เทียบตำแหน่ง ๑ กรมประมง ๓
กฎ ก.พ. เทียบตำแหน่งกรม ๑ ออมัย ๕
กฎ ก.พ. เทียบตำแหน่ง ๑ กรมสรรพากร ๗
กฎ ก.พ. เทียบ ตำแหน่ง ๑ กรมประมงลวการแผ่นดิน ... ๑๐

หมวดวิชาการบริหารราชการ

การจัดองค์การและวิธีปฏิบัติงาน ๑๑
การสำรวจ— เครื่องมือชนิดหนึ่งของการปฏิบัติงาน ... ๑๓
ประมุขศิลป์ ๒๒
เรื่องของผู้บังคับบัญชา ๒๖
ปัญหา พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการพลเรือน ๓๑
ปัญหาคลัง ๓๒

ภาคความรู้ในทางสอบเลื่อนฐานะ

ภาษาอังกฤษ ๕๐
ภาษาไทย ๖๑
แนวเรียงความ ๖๒
ข้อประวัติศาสตร์ไทย ๖๔
สรุปเหตุการณ์ทั่วโลก ๗๓
เฉลยข้อสอบข้าราชการพลเรือน ๗๔
เฉลยสอบเขาวนัจฉบับก่อน ปกหลังด้านใน
สอบเขาวนัจ หลังปก

ช่วยกัน ประกัน กันและกัน หน้า ๗๕

ถ้วยรางวัล

ความเห็นสมาชิกในการปรับปรุงวารสารข้าราชการปี ๒๕๐๐ เราได้รับไว้มาก จึง
ขอประมวลมารวมแถลงตอบเสีย ณ ที่นี้

ข้อเสนอ ๑.

ขอให้ลงบทความส่งเสริมสมัครภาพข้าราชการ

คำตอบ กำลังตั้งอยู่แต่ควรมี

ข้อเสนอ ๒.

ขอให้ลงรายงานการไปทำงานในต่างประเทศเกี่ยวกับระเบียบข้าราชการพลเรือน

คำตอบ เป็นสิ่งที่น่าสนใจยิ่ง แต่ยังไม่เห็นใครที่ไปทำงานในสาขานี้โดยตรง กัดับมา
เขียนรายงานและเผยแพร่สิ่งที่ได้รู้ได้เห็นมาให้ที่น่าสนใจอย่างคิดเคยครั้น จึงทำให้กลายเป็นเรื่อง
น่าเสียดายไปเลย ถ้าหากมีใครเมื่อไร จะนำลงทันที

ข้อเสนอ ๓.

ขอให้ทำสารบัญญัตวารสารข้าราชการ เป็นฉบับพิเศษ ทำนองราชกิจจานุเบกษา

คำตอบ ทำลำบากครับ เพราะเป็นหนังสือที่ลงเรื่องร้อยแปด ไม่ใช่ลงแต่กฎหมาย
และประกาศเหมือนอย่างราชกิจจานุเบกษา อีกประการหนึ่งอัตราค่าบำรุงที่ตั้งไว้ก็ถูกเกินไป
จนไม่อาจแถมอะไรได้อีกแล้ว เท่าที่เพิ่มหารวมมีนัยของหอม ๆ ว่าจะระแคะระคายอยู่

ข้อเสนอ ๔.

ขอให้ลงมติคณะรัฐมนตรีด้วย

คำตอบ ตั้งอยู่แต่ควรมี แต่เดี๋ยวกองเฉพาะที่ข้าราชการควรรู้หรือต้องปฏิบัติ ถ้าไม่
เกี่ยวกับข้าราชการก็ไม่ลง

ข้อเสนอ ๕.

ขอให้ลงข่าวข้าราชการถูกแต่งตั้งโยกย้าย

คำตอบ ลงไม่ไหวครับ เพราะมากมาย ขึ้นลงตั้งข้าราชการทั้งเต็ม จะไม่
แต่กำลังแต่งตั้งโยกย้ายเท่านั้น

กฎ ก.พ.

ฉบับที่ ๑๖๑ (พ.ศ. ๒๕๐๑)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๕๗
ว่าด้วยการเทียบตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นในกรมประมง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ (๘) และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๕๗ ก.พ. ออกกฎ ก.พ. ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. กฎ ก.พ. นี้ให้ใช้บังคับแก่กรมประมง กระทรวงเกษตร

ข้อ ๒. ให้ยกเลิกกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๘๓ (พ.ศ. ๒๔๘๘) ออกตามความในพระราช
บัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๕๗

ข้อ ๓. ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นให้กำหนดเทียบกับตำแหน่งข้าราชการพลเรือนและให้
กำหนดตำแหน่งซึ่งเป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชาส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น	เทียบกับตำแหน่ง	เป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชา
ช่างเครื่องเรือ	เต็มขั้นพนักงาน	
นายท้ายเรือ	..	
ช่างจัดวา	..	
พนักงานบัญชีจัดวา	..	
พนักงานวิทยาคาสตร์จัดวา	..	
พนักงานประมงจัดวา	..	
ประมงอำเภอจัดวา	..	ส่วนราชการประมงประจำอำเภอ ในฐานะหัวหน้าส่วนราชการที่ ต่ำกว่าหัวหน้าแผนก
ช่างตรี	ประจำแผนก	
นายช่างตรี	..	
พนักงานบัญชีตรี	..	
พนักงานวิทยาคาสตร์ตรี	..	

<u>ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น</u>	<u>เทียบกับตำแหน่ง</u>	<u>เป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชา</u>
นักศึกษาคำศัพท์ตรี	ประจำแผนก	
ค้นกดเรือ	„	
พนักงานประมงตรี	„	
ประมงอำเภอตรี	„	ส่วนราชการประมงประจำอำเภอ ในฐานะหัวหน้าส่วนราชการที่คำ กว่าหัวหน้าแผนก
นักวิชาประมงตรี	„	
นายเรือตำรวจประมงทะเล	หัวหน้าแผนก	เรือตำรวจประมงทะเล ในฐาน หัวหน้าแผนก
ช่างโท	„	
นายช่างโท	„	
พนักงานประมงโท	„	
นักวิชาประมงโท	„	
หัวหน้าสถานีประมง	„	สถานีประมง ในฐานะหัวหน้าแผนก
ประมงจังหวัด	„	ส่วนราชการประมงประจำจังหวัด ในฐานะหัวหน้าแผนก
ผู้ตรวจราชการกรมประมง	หัวหน้ากอง	
พนักงานประมงเอก	„	
นักวิชาประมงเอก	„	
เดชานุกร	„	ตำแหน่งเดชานุกรกรม ในฐาน หัวหน้ากอง

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๓

(ลงชื่อ) พล. ท. ถ. กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี ประธาน ก.พ.

กฎ ก.พ.

ฉบับที่ ๑๖๒ (พ.ศ. ๒๕๐๑)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗
ว่าด้วยการเทียบตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นในกรมอนามัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ (๘) และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ ก.พ. ออกกฎ ก.พ. ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.พ. นี้ให้ใช้บังคับแก่กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๔๗ (พ.ศ. ๒๔๘๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗

ข้อ ๓ ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นให้กำหนดเทียบกับตำแหน่งข้าราชการพลเรือน และ
ให้กำหนดตำแหน่งซึ่งเป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชาส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น	เทียบกับตำแหน่ง	เป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชา
ช่างเครื่องเรือ	เสมียนพนักงาน	
นายท้ายเรือ	"	
ช่างจักจาด	"	
ช่างกุ	"	
พนักงานอนามัยจักจาด	"	
พนักงานอาหารจักจาด	"	
พนักงานบัญชีจักจาด	"	
พนักงานเภสัชกรรวมจักจาด	"	
พนักงานวิทยาศาสตร์จักจาด	"	
ผู้ช่วยพยาบาล	"	
พยาบาลจักจาด	"	
ครุอนามัย	"	
นางส่งเคราะห์จักจาด	"	
ทันตอนามัยจักจาด	"	

ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น	เทียบกับตำแหน่ง	เป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชา
อนามัยอำเภอจัตวา	เต็มย่นพนักงาน	ส่วนราชการ อนามัยประจำ อำเภอ ในฐานะ หัวหน้า ส่วนราชการ ที่ค่า กว่าหัวหน้าแผนก
ช่างตรี	ประจำแผนก	
นายช่างตรี	"	
นักสังคมสงเคราะห์ตรี	"	
นายสัตวแพทย์ตรี	"	
เภสัชกรตรี	"	
พยาบาลสาธารณสุขตรี	"	
พนักงานวิชาศาสตร์ตรี	"	
พยาบาลตรี	"	
นางสังคมสงเคราะห์ตรี	"	
ผู้ตรวจการนางสังคมสงเคราะห์ตรี	"	
ครูพยาบาลตรี	"	
ทันตอนามัยตรี	"	
สารวัตรตำรวจขนาดตรี	"	
อนามัยอำเภอตรี	"	ส่วนราชการ อนามัยประจำอำเภอ ในฐานะ หัวหน้า ส่วนราชการ ที่ค่า กว่าหัวหน้าแผนก
ทันตแพทย์ตรี	"	
นายแพทย์ตรี	"	
ช่างโท	หัวหน้าแผนก	
นายช่างโท	"	
เภสัชกรโท	"	
นักสังคมสงเคราะห์โท	"	
พนักงานวิชาศาสตร์โท	"	
พยาบาลโท	"	
นางสังคมสงเคราะห์โท	"	

ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น	เทียบกับตำแหน่ง	เป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชา
ทันตคามมัยโท	หัวหน้าแผนก	
สารวัตรตำรวจภาคโท	„	
ทันตแพทย์โท	„	
นายสัตวแพทย์โท	„	
นายแพทย์โท	„	
นายแพทย์โทหัวหน้าหน่วย	„	ส่วนราชการหน่วย ในฐานะ หัวหน้าแผนก
นายแพทย์อำนวยการจังหวัดโท	„	ส่วนราชการอำนวยการประจำจังหวัด ในฐานะหัวหน้าแผนก
นายช่างเอก	หัวหน้ากอง	
นายแพทย์เอก	„	
นายแพทย์เอกหัวหน้าหน่วย	„	ส่วนราชการหน่วย ในฐานะหัวหน้า กอง
ผู้อำนวยการโรงพยาบาล	„	โรงพยาบาล ในฐานะหัวหน้ากอง
ผู้อำนวยการศูนย์อบรม	„	ศูนย์อบรม ในฐานะหัวหน้ากอง
นายแพทย์อำนวยการจังหวัดเอก	„	ส่วนราชการอำนวยการประจำจังหวัด ในฐานะหัวหน้ากอง
ผู้ช่วยผู้อำนวยการกอง	„	
เดชาอนุการ	„	ตำแหน่งงานเดชาอนุการกรม ในฐานะ หัวหน้ากอง
ผู้เชี่ยวชาญ	รองอธิบดี	
นายแพทย์ใหญ่	„	

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๐๓

(ลงชื่อ) พล. ท. ถ. กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี ประธาน ก.พ.

กฎ ก.พ.

ฉบับที่ ๑๖๓ (พ.ศ. ๒๕๐๑)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗
ว่าด้วยการเทียบตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นในกรมสรรพากร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๑) และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ ก.พ. ออกกฎ ก.พ. ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.พ. นี้ใช้บังคับแก่กรมสรรพากร กระทรวงการคลัง

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๓๗ (พ.ศ. ๒๕๐๐) ออกตามความในพระราช
บัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗

ข้อ ๓ ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นให้กำหนดเทียบกับตำแหน่งข้าราชการพลเรือน และ
ให้กำหนดตำแหน่งซึ่งเป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชาส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

<u>ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น</u>	<u>เทียบกับตำแหน่ง</u>	<u>เป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชา</u>
ช่างจัตวา	เสมียนพนักงาน	
ผู้ช่วยเสมียนจัตวา	"	
เสมียนจัตวา	"	ส่วนราชการสรรพากรประจำ อำเภอ ในฐานะหัวหน้าส่วน ราชการที่ต่ำกว่าหัวหน้าแผนก
ผู้ช่วยเสมียนตรี	ประจำแผนก	
เสมียนตรี	"	ส่วนราชการสรรพากรประจำ อำเภอ ในฐานะหัวหน้าส่วน ราชการที่ต่ำกว่าหัวหน้าแผนก
นักบัญชี	"	
ผู้ตรวจการสรรพากรตรี	"	
ผู้ช่วยสรรพากรจังหวัด	"	
สารวัตรสรรพากรชั้น ๒	"	

<u>ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น</u>	<u>เทียบกับตำแหน่ง</u>	<u>เป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชา</u>
สมุหบดีชัยอำเภอโท	หัวหน้าแผนก	ส่วนราชการสรรพากรประจำอำเภอ ในฐานะหัวหน้าแผนก
นักบัญชีโท	..	
ผู้ตรวจการสรรพากรโท	..	
ผู้ช่วยสรรพากรจังหวัดโท	..	
สารวัตรสรรพากรชั้น ๓	..	
นักวิจัย	..	
สรรพากรจังหวัด	..	ส่วนราชการสรรพากรประจำจังหวัด ในฐานะหัวหน้าแผนก
ผู้ช่วยสรรพากรเขต	..	
สรรพากรจังหวัดเอก	หัวหน้ากอง	ส่วนราชการสรรพากรประจำจังหวัด ในฐานะหัวหน้ากอง
ผู้ช่วยผู้อำนวยการกอง	..	
ผู้ช่วยสารวัตรใหญ่	..	
สรรพากรเขต	..	สำนักงานสรรพากรเขตในฐานะหัวหน้ากอง
เลขานุการ	..	สำนักงานเลขานุการกรม ในฐานะหัวหน้ากอง
สารวัตรใหญ่	ผู้อำนวยการกอง	สารวัตรสรรพากร ในฐานะผู้อำนวยการกอง

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๓

(ลงชื่อ) พล.ท. ถ. กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี ประธาน ก.พ.

กฎ ก.พ.

ฉบับที่ ๑๖๔ (พ.ศ. ๒๕๐๑)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗
ว่าด้วยการเทียบตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นในกรมประมวลดราชการแผ่นดิน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ (๘) และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ ก.พ. ออกกฎ ก.พ. ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๓ กฎ ก.พ. นี้ให้ใช้บังคับแก่กรมประมวลดราชการแผ่นดิน ทบวงคณะรัฐมนตรี
ฝ่ายการเมือง สำนักคณะรัฐมนตรี

ข้อ ๔ ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น ให้กำหนดเทียบกับตำแหน่งข้าราชการพลเรือน
และให้กำหนดตำแหน่งซึ่งเป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชาส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น	เทียบกับตำแหน่ง	เป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชา
พนักงานช่างจึกฉา	เสมียนพนักงาน	
พนักงานช่างตรี	ประจำแผนก	
เดชานการ	หัวหน้ากอง	สำนักงานเดชานการกรม ในฐานะ หัวหน้ากอง

ให้ไว้ ณ วันที่ ๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๐๑
(ลงชื่อ) พล.ท. ถ. กิตติขจร
นายกรัฐมนตรี ประธาน ก.พ.

การจัดองค์กร และ วิธีปฏิบัติงาน Organization & Management

โดย.... บุชชนะ อัครากร เนติบัณฑิต, M.A. (Indiana)
อาจารย์ประจำคณะรัฐประศาสนศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

(ต่อจากฉบับก่อน)

๓) หลักของการจัดการงาน (Principles of Management)

หลักของการจัดการงานที่ต้นนี้ คำสั่งตราจารย์มาดัย หอวณันท์ ก่อตั้งว่า สยามคม
“การจัดการงานอเมริกัน” ได้กำหนด “ข้อบัญญัติสิบประการ แห่งการจัดองค์กรที่ดี”
(Ten Commandments of Good Organization) ไว้ดังนี้ คือ

๑. เจ้าหน้าที่บริหารแต่ละคน ควรจะได้รับการ มอบหมาย ความรับผิดชอบ ที่แน่นอนและ
ชัดเจน
๒. ความรับผิดชอบควรจะไปคู่กันกับอำนาจที่เกี่ยวข้องกัน
๓. ไม่ควรเปลี่ยนแปลงขอบเขต หรือความรับผิดชอบของตำแหน่งโดยไม่เข้าใจอย่าง
ถ่องแท้ถึงผลพวงที่จะเกิดขึ้นกับคนที่เกี่ยวข้องของทั้งหลาย
๔. ไม่ควรให้เจ้าหน้าที่บริหารหรือลูกจ้างที่ดำรงตำแหน่งเดียวในองค์การ ต้องปฏิบัติ
ความคำสั่งอันแน่นอนจากผู้บังคับบัญชามากกว่าหนึ่งแห่ง
๕. ไม่ควรออกคำสั่งให้แก่ผู้ใต้บังคับบัญชา เป็นการข่มขู่หรือขู่ข่มขู่รับผิดชอบ แทนที่
จะทำเช่นนั้น ควรเพิกถอนเจ้าหน้าที่นั้นเสียดีกว่า
๖. การวิพากษ์วิจารณ์ผู้ใต้บังคับบัญชานั้น ถ้าทำได้ ให้ทำเป็นการส่วนตัว และไม่ว่า
ในกรณีใด ๆ ไม่ควรตำหนิผู้ใต้บังคับบัญชาต่อหน้าเจ้าหน้าที่บริหารหรือลูกจ้างที่มีตำแหน่งเท่ากัน
หรือต่ำกว่า
๗. ไม่ควรถือว่า ข้อวิตกกังวลหรือถกเถียงระหว่างเจ้าหน้าที่บริหาร หรือลูกจ้างในด้านที่เกี่ยวข้อง
กับอำนาจหน้าที่นั้น เป็นของเด็กนัยเกินไปที่จะนำมาตัดสินโดยรอบคอบและโดยทันที

๘. การเลื่อนขั้น การเปลี่ยนคำสั่ง และการดำเนินการทางวินัย พึงได้รับอนุมัติจาก
เจ้าหน้าที่บริหาร ผู้บังคับบัญชาเหนือกว่าหนึ่งชั้นตามความรับผิดชอบโดยตรง

๙. ไม่พึงใช้หรือหวัง ที่จะให้ผู้บังคับบัญชาหรือลูกจ้างมาเป็นผู้ช่วย และผู้พาณิชยกรรม
ของออกคนหนึ่ง

๑๐. เจ้าหน้าที่บริหารคนใดซึ่งงานของตน จะต้องได้รับการตรวจตราเป็นประจำในเมื่อเป็น
ไปได้ ควรได้รับความช่วยเหลือและความสะดวกที่จำเป็นในการที่จะให้เขาสามารถตรวจสอบ
งานของตนโดยอิสระ

หลักการประการหนึ่งมีรายละเอียดดังกล่าวดังกล่าวหรือแนวปรัชญาในการ "จัดการงาน"
แต่ถ้าจะเขียนให้เข้าใจง่ายก็แบ่งหลักของการจัดการงานออกได้เพียง ๔ ข้อ คือ :-

(ก) การชี้แนวทาง (Direction) ซึ่งหมายความรวมถึงการที่บุคคลชั้นหัวหน้าจะต้อง
กำหนดให้ทราบแน่ว่า กิจกรรมต่าง ๆ นั้นมี วัตถุประสงค์ (Objective) อย่างไร, มีนโยบาย
(Policy) อย่างไร และต่อไปจะวางแผน (Planning) อย่างไร

ต่อจากนั้นจะต้องพยายามประสานงาน (Co-ordination) ภายในองงานให้ดีที่สุด การ
ประสานงานนี้ บางทีก็เรียกว่า Integration ความสามารถของหัวหน้างานในการประสานงาน
ระหว่างบุคคลที่ทำงานร่วมกันให้เข้าด้วยกันและเงินมาใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่ (Full Utilization) นั้น
เป็นลักษณะที่ดีและจำเป็นของหัวหน้า

ประการสุดท้าย คือ ความสามารถในการเป็นผู้นำ (Leadership) ของบุคคลที่ร่วมงาน
ทั้งหมด ผู้นำควรวางตัวอย่างไร และปฏิบัติตัวอย่างไร จึงจะได้ผลงานดีนั้น สมัยนี้เป็นวิชาการ
สำคัญซึ่งนักศึกษาทางรัฐประศาสนศาสตร์กำลังหมกหมุ่นศึกษาอยู่เป็นอันมาก มีคำราเฉพาะ
เกี่ยวข้องกับ Leadership ชนระดับดึกดำบรรพ์ คือไปอาจจะเป็นแขนงวิชาใหญ่อันอีกต่างหาก
ก็ได้

(ข) การติดต่อ (Communication) ต่อกันในการติดต่อในโลกสมัยใหม่ ก็มีหนังสือ,
โทรเลข, โทรศัพท์, โทรภาพ การติดต่อเพื่อประโยชน์ในการรายงานกิจการของผู้ร่วมงานคือ
ผู้บังคับบัญชา และในการออกคำสั่งหรือวางระเบียบข้อบังคับ ฯลฯ เพื่อประโยชน์ของราชการ

นั้น เป็นปัญหาสำคัญมาก การติดต่อระหว่างบุคคลภายในองค์การเดียวกัน ถือว่าเป็นจุดใหญ่
อันหนึ่งซึ่งส่งผลถึงประสิทธิภาพของงาน เขาจึงแบ่งข้อเป็นหลักการของการจัดการงานด้วย

(ค) การตรวจงาน (Supervision) การตรวจงานในที่นี้ หมายความรวมถึงการควบคุม (Control) ด้วย จุดประสงค์ของการตรวจงาน ก็เพื่อให้ผลงานเกิดขึ้นตามจุด
ประสงค์ ตามนโยบาย ตามแผนดังกล่าวแล้ว การตรวจงานเป็นครั้งคราวและเป็นประจำ ย่อม
จะทำให้หัวหน้าทราบถึงข้อบกพร่องและจัดการแก้ไขทันที

การแบ่งหลักการจัดการงานออกเป็นสี่ประการตามแนวปรัชญาที่ดี, การแบ่งเป็นสี่เพื่อ
เข้าใจง่ายก็ดี ก็ยังไม่เป็นที่ยุติ ยังมีผู้แบ่งหลักการนี้ออกเป็นอย่างอื่นออก คือ:-

- (ก) หลักว่าด้วยหน้าที่ (Functionalism)
- (ข) หลักว่าด้วยการประสานงาน (Co-ordination)
- (ค) หลักว่าด้วยการ มอบหมาย ความรับผิดชอบ และ อำนาจ หน้าที่ (Delegation of Responsibility & Authority)
- (ง) หลักว่าด้วยการ เติบโต ร้างปรับปรุง อยู่เป็นนิตย์ (Continual Modification)

การแบ่งอย่างนี้สามประการ เป็นการแบ่งอย่างง่าย และเข้าใจง่ายที่สุด คำอธิบายแต่ละหลัก
ก็จะทับซ้อนกันกับที่ได้อธิบายมาข้างต้นนั้น จึงจะขอจดไม่อธิบายซ้ำอีก

๔) การจัดงานหลายอย่าง (Multiple Management) คำนี้ เป็นคำเฉพาะ ผู้บัญญัติ
มุ่งหมายให้เข้าใจว่า ในองค์การใหญ่ทุกแห่ง ย่อมมีหัวหน้าใหญ่และหัวหนารอง ๆ ลงไป เช่น
รัฐมนตรี, ปลัดกระทรวง, อธิบดี, หัวหน้ากอง และหัวหน้าแผนก แต่ละคนก็จะมี "การจัด
การงาน" ของตนเอง ซึ่งนับได้ว่าเป็น "การจัดการงานหลายอย่าง" หัวหน้าใหญ่คือ รัฐมนตรี
ย่อมต้องได้รับความร่วมมือช่วยเหลือจากหัวหนารอง ๆ ลงไป คือ ปลัดกระทรวง จนถึงหัวหน้า
แผนก ไฉนจะกำหนดนโยบาย, กำหนดตัวบุคคล, กำหนดทางปฏิบัติ และกำหนดวิธีการ
ต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ของงาน (Policy, Personnel Practices, Methods)

ความขอมุ่งหมายจะเน้นให้หัวหน้าใหญ่นักอยู่เดิมชื่อว่า ความสำเร็จของ "การจัดกา
การงาน" ของแต่ละองค์การนั้น ต้องขึ้นอยู่กับ "การจัดการงาน" ของหัวหนารอง ๆ เป็นสำคัญ

ด้วย

๑) แบบของการจัดการงาน (Types of Management) แบ่งออกได้เป็น ๓ ประเภท คือ:-

ก. การจัดการงานตามประเพณี (Conventional)

ข. การจัดการงานตามระบบ (Systematic)

ค. การจัดการงานแบบวิทยาศาสตร์ (Scientific)

ก. การจัดการงานตามประเพณี หมายถึงการจัดการงานไปตามทางที่บรรพบุรุษหรือคนรุ่นเก่า ๆ ได้ทำกันมา ถ้าเทียบกับคนทำนาในประเทศไทยตามชนบท ก็จะได้เห็นได้ว่า ชาวนาส่วนมากได้ทำนาตามแบบอย่างที่เคยทำกันมาแต่โบราณกาล มีแต่เปลี่ยนแปลงใช้เครื่องจักร ฯลฯ น้อยเต็มที

ข. การจัดการงานตามระบบ นั้น หมายความว่าระบบซึ่งแต่ละองค์การได้กำหนดระเบียบแบบแผนขึ้นให้เป็นที่แน่นอน แล้วจัดการงานไปตามระเบียบนั้น ๆ ระเบียบแบบแผนที่ทำไว้เช่นนั้น อาจจะไม่ดีแท้เพราะกำหนดขึ้นตามประสบการณ์และที่เคยปฏิบัติมา (Empirical Experiences)

ค. ดังนั้น การจัดการงานจึงควรเป็นแบบวิทยาศาสตร์ มีการวิเคราะห์วิจัยให้แน่นอนเปลี่ยนแปลงแก้ไขอยู่เสมอ ให้เหมาะแก่ภาวะเปลี่ยนแปลงของสังคม (Social Change) ซึ่ง
ทั้งนี้จะขออธิบายเฉพาะบางหัวข้อที่สำคัญ ๆ คือ

(๑) การวิเคราะห์องค์การ (Organization Analysis) การวิเคราะห์องค์การนี้ ขอ
ให้คำอธิบายที่อาศัยแผนผังขององค์การดังกล่าวในตอนต้น (หมวด ๒ ข้อ ๕) ความมุ่งหมายในการวิเคราะห์องค์การก็เพื่อหาข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นในองค์การ เช่น เพื่อทราบว่ามี องค์การนั้น ๆ รวมอำนาจได้ส่วนกลางมากเกินไปหรือไม่? การติดต่อระหว่างบุคคลเป็นอย่างไร? ง่ายการบังคับบัญชาเรียบร้อยหรือไม่? ถ้าจะให้ดีก็ควรมีการตั้งกรรมการเพื่อศึกษาหาข้อเท็จจริงเป็น
ครั้งคราว และหาทางปรับปรุงอยู่เสมอ

(๒) การวิเคราะห์วิธีปฏิบัติงานและการหาวิธีทำงานให้ง่ายลง (Procedure Analysis & Work Simplification) การวิเคราะห์ในเรื่องนี้ ก็เพื่อทราบถึงความต่ำช้าในการดำเนินงานด้วย
ประการต่าง ๆ ดังที่ฝรั่งมักใช้ในเรื่องนี้ เช่น Red tape, Procedurism, Back - logs, Bottlenecks, Uneven flow, etc. เมื่อทราบเหตุในการต่ำช้าแล้ว ผู้จัดการก็สามารถแก้ไข
วิธีปฏิบัติงานได้ง่าย

ส่วนการหาวิธีทำงานให้ง่ายลงนั้น มีหลักใหญ่ ๆ ที่จะต้องทำก็คือ ผู้เป็นหัวหน้างานจะต้องถามตัวเองอยู่เสมอเกี่ยวกับงานแต่ละชิ้นว่า

กำลังทำอะไรอยู่	What
ทำไมจึงต้องทำ	Why
จะทำที่ไหน	Where
เมื่อไรจึงจะทำ	When
จะให้ใครทำ	Who
จะทำอย่างไร	How

เรื่อง Work Simplification นี้ มีการศึกษากรณีเรื่อง (Case Study) คือยกเอาข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นมาศึกษาเป็นเรื่อง ๆ เป็นอันมากในสหรัฐอเมริกา และมีผู้แต่งตำราไว้มากเล่ม ซึ่งผู้สนใจอาจจะหาอ่านได้ในห้องสมุดคณะรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

(๓) การใช้เครื่องจักรทุ่นแรง (Machine Operations) ในสมัยปัจจุบัน การบริหารราชการแผ่นดินมีปริมาณและระดับซับซ้อนมาก และนับวันแต่จะมากขึ้นทุกที การจัดการงานแบบวิทยาศาสตร์จึงต้องใช้เครื่องจักรทุ่นแรงช่วย เช่น เครื่องพิมพ์ดีด, เครื่องคิดเลข เครื่องทำบัญชี ฯลฯ

การใช้เครื่องต่าง ๆ เหล่านี้ เพราะประเทศเรามีได้ผลิตเอง และบางเครื่อง เช่น เครื่องทำบัญชี IBM ราคาให้เช่า (ไม่ยอมขาย) สูงมาก ผู้เป็นหัวหน้างานจะใช้เครื่องอย่างไรนั้นเท่าใด จึงเป็นปัญหาใหญ่ เกี่ยวกับรายจ่ายของประเทศชาติด้วย แต่ความจำเป็นที่จะใช้เครื่องจักรทุ่นแรงทุกเวลานั้นมีมากขึ้นทุกวัน ความรับผิดชอบของหัวหน้างานในเรื่องนี้ก็มักจะเฉพาะว่าควรจะใช้เครื่องใดก่อน เครื่องใดหลัง และวินิจฉัยให้ใช้เครื่องนั้นๆ ตามสมควรแก่เวลาและกำลังเงินต่อไป

(๔) การจัดสถานที่ทำงาน (Physical Layout) ซึ่งจัดเข้าอยู่ในการจัดการงานแบบวิทยาศาสตร์ด้วย คำอธิบายได้อธิบายไว้ในตอนต้นด้วยแล้ว

๘) การจัดการงานชั้นยอด (Top Management) และชั้นกลาง (Middle Management) ผู้จัดการชั้นยอดนั้น เราหมายถึงรัฐมนตรีสำหรับฝ่ายการเมือง ปลัดกระทรวงสำหรับฝ่ายประจำ ส่วนผู้จัดการงานชั้นกลางนั้นหมายถึงอธิบดี, หัวหน้ากอง และหัวหน้าแผนก ส่วนที่ต่ำกว่านั้นเรียกว่า เสมียนพนักงาน (Rank & File) แต่ในอังกฤษ เขาแบ่งข้าราชการออกเป็นสามชั้น คือ :-

- ผู้ชำนาญงาน (Administrative Class)
- ผู้ปฏิบัติงาน (Executive Class)
- เสมียนพนักงาน (Clerical Class)

ผู้จัดการงานชั้นยอดในระดับการเมืองนั้น ย่อมมีหน้าที่และความรับผิดชอบในกิจการสำคัญ ๆ ตามที่ศาสตราจารย์ไวท์ (White) กำหนดไว้คือ :-

- (๑) การให้คำวินิจฉัยต่าง ๆ ทั้งนโยบายและอื่น ๆ (Decision)
- (๒) ความรับผิดชอบทั้งปวงต่อสถาบันอำนาจอธิปไตยและต่อประชาชน (Responsibilities)
- (๓) การชี้แจงนโยบายของรัฐบาลให้แจ่มชัด และต้องสามารถกล่าวแก้ข้อหาต่าง ๆ (Policy Interpretation & Defense)
- (๔) ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในหมู่ราษฎรส่วนใหญ่ก็ดี, ส่วนน้อยก็ดี หรือในหมู่คณะบุคคลในนามของอำนาจอธิปไตยแต่ละแขนงนั้น พึงต้องสนใจและถือเป็นเรื่องใหญ่เสมอ (The Problem of Opinion Management)
- (๕) การจัดการงานเกี่ยวกับทางการบริหารนั้น ย่อมเป็นหน้าที่ของหัวหน้าการเมืองด้วย (Administrative Management) เพราะจะต้องเป็นหัวหน้าของข้าราชการทั้งหมดในกระทรวงหรือในคณะรัฐบาล
- (๖) การเป็นหัวหน้างานต้องมัตถลักษณะและคุณภาพในการเป็นผู้นำที่ดี (Leadership) การเป็นผู้นำอาจจะเป็นได้มาแต่กำเนิด มีฉันทะของผล การเป็นหัวหน้าเพราะการฝึกบางคราวเป็นได้ดีกว่าหัวหน้าโดยกำเนิด

ส่วนผู้จัดการรองลงไปนั้นมีหน้าที่อันพึงพิจารณาดังต่อไปนี้ :-

- (๑) การให้คำปรึกษา เสนอแนะแก่ฝ่ายการเมืองและผู้ร่วมงาน (Advice)
- (๒) การวางแผนงานต่าง ๆ ที่จะต้องให้มัน และเป็นไปตามนโยบาย (Program Planning)
- (๓) การผลิตผลงานต่าง ๆ ให้เป็นไปอย่างดีที่สุดและมีประสิทธิภาพ (Production)
- (๔) การศึกษาเข้าใจกิจการงานในองค์การ และหาวิธีมาจัดทำให้ดีขึ้นอยู่เสมอ (Organization & Methods)
- (๕) ความรับผิดชอบ และสนองต่อคำสั่ง หรือ ความประสงค์ของฝ่ายการเมือง (Accountability to Political Command)

(ยังมีต่อ)

การสำรวจ—เครื่องมือชนิดหนึ่งของการปฏิบัติงาน

(แปลจากต้นฉบับภาษาอังกฤษ "Survey—As a Tool of Management")

โดย Mr. Murray R. Nathan - New York State Dept. of Health U.S.A.)

โดย.....มัลลี อนุมานราชชน

คณะรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

(ต่อจากฉบับก่อน)

๒. ขั้นตอนหาข้อเท็จจริง

การค้นหาข้อเท็จจริงต่าง ๆ นั้นจะได้ผลเป็นที่พอใจก็ต่อเมื่อมีแผนที่ดี และผู้ที่จะให้ข้อเท็จจริงได้มากที่สุดก็คือนักปฏิบัติงานโดยตรง แต่ถ้าพวกเขาไม่เห็นด้วย หรือไม่ถูกกับผู้สำรวจ ก็อาจสามารถแถลงไม่บอก หรือบอกบิดเบือนต่อความจริงได้ เพราะพวกเขามองเห็นว่างานเหล่านั้นไม่ได้มีหน้าที่แถลงข่าว นี่เป็นเหตุผลข้อหนึ่งที่จะจำเป็นต้องเตรียมแผนให้ดี เพื่อคัดปัญหาอันไม่จำเป็นเหล่านั้นเสีย ถึงแม้ว่าจะสามารถหาข้อความต่าง ๆ ได้จากบันทึกหรือเอกสาร แต่ที่ยังคงต้องพึงระวังการแถลง อย่างน้อยก็ถามถึงบันทึกหรือเอกสารอันจำเป็นเหล่านั้นว่ามีความหรือไม่ถ้ามันจะไปขอได้จากที่ใด และบันทึกนั้น ๆ หมายความว่าอะไร

- ก. อ่านบันทึกที่มีอยู่ให้เข้าใจแจ่มแจ้ง เช่นกฎหมาย แผนองค์การ งบประมาณ สถิติต่าง ๆ และรายงานผลการสำรวจที่แล้ว ๆ มา ผู้สำรวจไม่ควรสรุปความเห็นในทันที เพราะบันทึกต่าง ๆ นั้นแสดงถึงงานที่ได้ทำมาแล้วและคำแนะนำว่าจะทำต่อไปอย่างไรเท่านั้น แต่ไม่ได้บอกถึงงานที่กำลังทำอยู่ในปัจจุบัน
- ข. ใช้วิธีสัมภาษณ์เพื่อหาข้อเท็จจริง แต่ไม่ควรใช้วิธีสัมภาษณ์ในการสำรวจแต่อย่างใด และเฉพาะผู้ชำนาญเท่านั้น ที่เพียงแต่ฟังก็สามารถทราบข้อเท็จจริงต่าง ๆ เพราะฉะนั้นจึงจำเป็นต้องเตรียมแผนการให้ดีกว่าที่จะสัมภาษณ์
- ค. การใช้คำถาม (questionnaire) ควรจะทำก็ต่อเมื่อเห็นว่ามีข้อมูล (data) จะช่วยให้ทำ (tabulation) ได้ง่ายกว่าใช้ (opinions) หรือเมื่อไม่สามารถใช้เทคนิคอื่น ๆ แล้ว

- ง. หาข้อเท็จจริงได้จากการสังเกต และตรวจสอบงาน และมีหลายเทคนิคด้วยกัน เช่น
- ๑) เดินตรวจดูสถานที่ทำงาน ที่จะทำการสำรวจ เพื่อหาพยานหลักฐาน สำหรับตรวจสอบต่อไป
 - ๒) ตรวจดูว่าเขาทำงานกันเช่นไร วิธีนี้อาจทำได้โดยดูจากฟอร์ม บันทึก และจดหมายต่าง ๆ ตลอดจนปริมาณของงาน
 - ๓) ตรวจดูแฟ้มต่าง ๆ ของงานซึ่งสำเร็จแล้ว
 - ๔) ศึกษาระยะเวลา (time studies) ในการใช้ตัวอย่าง หรือแบบ (batches) ของการปฏิบัติงานที่ซ้ำกัน (repetitive operations)
 - ๕) พิจารณาคิวของงาน, โตะ ตลอดจนเครื่องใช้ไม้สอย และความสะอาดอื่น ๆ ในสถานที่ทำงานที่กำลังทำการสำรวจ

๓. จัดหาข้อเท็จจริงให้เป็นหมวดเป็นหมู่

รวบรวมข้อเท็จจริงที่หามาได้จัดให้เป็นหมวดเป็นหมู่ ข้อความต่าง ๆ ที่หามาได้ ควรจะบันทึกเอาไว้ แล้วพิสูจน์ดูให้รู้แน่ว่าเป็นความจริงหรือเปล่า อย่าถือเอาเรื่องราวที่เจ้าหน้าที่บอกมานั้นถูกต้องเสมอไป บางครั้งเจ้าหน้าที่เหล่านั้นมักจะทราบดีแต่โดยเฉยเฉย แต่ที่แท้ท่านไม่ทราบ

เมื่อผู้สำรวจเห็นว่าหาเรื่องราวต่าง ๆ ได้มากพอแก่ความต้องการแล้ว ก็จัดข้อความเหล่านั้นให้เป็นหมวดเป็นหมู่เพื่อความสะดวกในการวิเคราะห์

- ก. เขียนรายงานและอื่น ๆ แต่อย่าถือเอาเรื่องราวต่าง ๆ ที่บอกต่อ ๆ กันมานั้นว่าเป็นจริง และใช้ในการบันทึก และการวิเคราะห์เสียทีเดียว
- ข. เพื่อลดจำนวนจดหมายหรือบันทึก และเพื่อให้เข้าใจได้ง่าย ควรจะใช้แผนผัง (chart) และรูปภาพประกอบ เพราะรูปภาพประกอบ มีค่าเท่ากับคำพูดพันคำ (สุภาษิตจีน) แผนผังหลายชนิดด้วยกัน เลือกใช้ชนิดใดก็ได้ แล้วแต่เรื่องที่จะสำรวจ ถึงแม้ว่าแผนผังจะอธิบายเรื่องราวต่าง ๆ ได้ชัดเจนและรวดเร็วอย่างไรก็ตาม แผนผังเหล่านั้นไม่สามารถแสดงถึงความสัมพันธ์ของเจ้าหน้าที่ในหน่วยต่าง ๆ เลย แผนผังที่ใช้กันมากคือ

- ๑) แผนผังองค์การ (organization chart) แสดงถึงการจัดหน่วยงานขององค์การ ตลอดจนความสัมพันธ์ของของหน่วยต่างๆ การแบ่งงานส่วนใหญ่และชื่อตำแหน่งงาน
- ๒) แผนผังแสดงการกระจายงาน (work distribution chart) แสดงถึงหน้าที่ของเจ้าหน้าที่แต่ละหน่วย
- ๓) แผนผังแสดงการกระจายฟอร์มต่างๆ (Form distribution chart) เพื่อแสดงให้เห็นว่าฟอร์มชนิดหนึ่งๆ ต้องส่งไปให้หน่วยใดบ้าง
- ๔) แผนผังแสดงการจัดที่ทำงาน (office lay-out) แสดงให้เห็นว่าโต๊ะ เก้าอี้ และเครื่องใช้อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับห้อง (floor space) ตั้งอยู่อย่างไร
- ๕) แผนผังแสดงการเดินของงาน (Work Flow Chart) สำหรับการสำรวจทั่วๆ ไป แบบ (over all Survey), แผนผังชนิดนี้จะช่วยให้ผู้สำรวจทราบถึงการเดินของงานว่า งานชนิดหนึ่งๆ จะต้องผ่านใครบ้าง ใครทำหน้าที่ทำอะไร ตั้งแต่งานเริ่มต้นเข้ามาในที่ทำงาน จนกระทั่งสำเร็จออกไป
- ๖) แผนผังแสดงกระบวนการงาน ที่ต้อง ผ่านไปหลายแห่ง (Multi-Column Process Chart) แผนผังชนิดนี้แยกแยะและวิเคราะห์งานอย่างละเอียดทีละขั้น ซึ่งยุ่งยากและเกี่ยวข้องกับหน่วยต่างๆ ในองค์การมากกว่าหนึ่งหน่วยขึ้นไป
- ๗) แผนผังแสดงกระบวนการงาน (Single-Column Process Chart) วิเคราะห์วิธีปฏิบัติงานง่าย ๆ (simple procedure) ของหน่วยงานแต่ละหน่วยที่ไม่เกี่ยวข้องกับหน่วยอื่น ๆ

๔. วิเคราะห์ข้อเท็จจริง

เมื่อได้ข้อเท็จจริงต่างๆ มาแล้ว ผู้สำรวจต้องนำข้อเท็จจริงเหล่านั้นมาวิเคราะห์อย่างละเอียดถี่ถ้วน ซึ่งเป็นงานที่ต้องทำติดต่อกันเรื่อยๆ ตลอดเวลาที่ทำการสำรวจ หากข้อเท็จจริงใดชนิดหนึ่งไม่ ผู้สำรวจควรจัดข้อเท็จจริงเหล่านั้นให้เป็นหมวดหมู่ตามทัศนคติและแนวความคิดต่างๆ จะเป็นเช่นไร การใช้แผนผังต่างๆ นั้นเป็นแต่เพียงช่วยให้ผู้สำรวจจัดข้อเท็จจริงที่หามาได้ให้เป็นระเบียบและเข้ากนกับปัญหาที่เกิดขึ้น

๕. พัฒนาการแนะนำ (Developing the recommendation)

ในชั้นนอกจากความรู้ที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อเท็จจริงแล้ว ผู้สำรวจต้องนึกถึงปัญหาเกี่ยวกับคนด้วย เพราะการเสนอคำแนะนำมักเกิดปัญหาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลง ทั้งนี้จะเป็นข้อเสนอแนะเด็ก ๆ น้อย ๆ ก็ตาม ผู้สำรวจจะแน่ใจว่าการสำรวจของตนได้ผลก็ต่อเมื่อหัวหน้างานรับคำแนะนำของตน ถ้าเสนอคำแนะนำต่าง ๆ โดยไม่ถูกเวลาหรือก่อให้เกิดการขัดเคืองชน ประโยชน์ที่จะได้รับก็จะน้อยมาก ถ้าเป็นเช่นนี้ผู้สำรวจควรระวังคำแนะนำเดี่ยวชั่วคราว

ในชั้นผู้สำรวจต้องถือเหตุการณ์เป็นใหญ่มากกว่าที่จะถือเอาหลักการ (principles) ของการบริหารขององค์กรหรือความรู้ดีของตนเอง ท่านต้องแยกสรุปลักษณะที่ได้จากความจริงออกจากพิจารณาเกี่ยวกับคน เวลาและเหตุผลอื่น ๆ ที่มองด้วยตาไม่ได้ ดังนั้นถ้าผู้สำรวจจะให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานเห็นคำแนะนำของตนเสียก่อนเพื่อวิจารณ์และช่วยแก้ไข ก็จะช่วยให้ดีขึ้น ถ้าคำแนะนำข้อใดที่ยังไม่กระจ่างแจ้ง หรือมีข้อสงสัย ผู้สำรวจควรจะทบทวนดูเพื่อพิสูจน์ว่าดีแล้วเพียงใด ก่อนที่จะส่งรายงานขั้นสุดท้ายขึ้นไปให้หัวหน้างาน

๖. ขายคำแนะนำ (selling the recommendation)

การขายคำแนะนำหรือการชักชวนให้ฝ่ายบริหารงานชั้นสูง (top management) และเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานทำตามคำแนะนำนั้นไม่ถือว่าเป็นการหลอกลวง แต่เป็นการชี้ให้เห็นข้อเท็จจริงต่าง ๆ ผู้สำรวจจะขายคำแนะนำได้ง่ายเพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับความช่วยเหลือของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานที่มีส่วนช่วยในการสำรวจ ผู้สำรวจควรพยายามต่อรองและปรานีประนีประนอม (compromise) ในที่ที่ผู้สำรวจเห็นว่าเป็นที่สำคัญในการขายคำแนะนำ และยากแก่การชักชวน โดยเฉพาะผู้สำรวจสามารถปฏิบัติดังเหล่านี้ได้ ถ้าหากการไว้วางหน้าว่าหน่วยงานใดจะรับผิดชอบไม่เห็นด้วย และเพราะเหตุผลอะไร

นอกจากนี้การที่จะขายคำแนะนำด้านเทคนิคของชนอยู่กับคำแนะนำด้านเทคนิคเหล่านี้ ควรจะถูกต้องมีเหตุผล รวมทั้งประโยชน์ที่จะได้รับและค่าใช้จ่ายที่จะเกิดขึ้น ถ้ารายงานของท่านไม่มีระเบียบ หรือไม่มีข้อเท็จจริงเพียงพอ ฝ่ายบริหารและหัวหน้างานก็อาจปฏิเสธคำแนะนำของท่านได้

๗. ปฏิบัติและติดตามคำแนะนำ (Installing and follow-up the recommendation)

การเขียนคำแนะนำนั้นเป็นวิธีที่ดี แต่ผลที่จะได้รับนั้นยังเป็นปัญหาอยู่ และผลนั้นเป็นที่
 ทุกคนต้องการ ผู้สำรวจจึงมีหน้าที่อธิบายและแปลคำแนะนำต่าง ๆ ให้ผู้ปฏิบัติงานเห็นจริงเห็นจัง
 จึงเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ปฏิบัติงานได้แก้ไขคำแนะนำของตนให้เข้ากับปัญหาต่าง ๆ ที่ตนเห็นและ
 พบ เมื่อมีความจำเป็นต้องแก้ไข ผู้สำรวจควรจะจัดทำทันที และไม่ถือว่าเป็นการขายหน้าแต่
 อย่างใด ไม่มีผู้สำรวจคนใดสามารถทายเหตุการณ์ล่วงหน้าได้เสมอว่า จะมีเหตุการณ์อะไร
 เกิดขึ้นบ้างเมื่อมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลง ผู้ที่ทายได้ก็เห็นจะต้องดูโลกแกวเป็นแน่ ด้วยเหตุนี้
 ผู้สำรวจจึงต้องวางแผนติดตาม (plan for follow-up) การที่จะวิจารณ์ผลได้นั้นจะต้องดูเวลา
 ปฏิบัติด้วย เพราะเป็นวิธีเดียวที่จะบอกได้ว่าคำแนะนำเหล่านั้นได้ผลหรือไม่ และได้ประโยชน์
 แก่งานดังที่ต้องการหรือไม่.

- จบ -

หนังสือใช้คู่สอบขั้นนักา, กวี, โท, เอก

๑. แนวตอบวัฒนธรรม	ราคา ๓๒ บาท
๒. คำถาม - แนวตอบ พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการพลเรือน, -พ.ร.บ. ระเบียบ
บริหารราชการแผ่นดิน, - พ.ร.บ. ปรับปรุงกระทรวงทบวงกรม	ราคา ๓๐ บาท
๓. กฎ ก.พ.	ราคา ๒๐ บาท
๔. ข้อสอบขั้นตรี พ.ศ. ๒๔๘๘-๒๔๘๘-๒๕๐๐ (ทุกกรม ทุกวิชา)	ราคา ๒๕ บาท
๕. คำถาม พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการพลเรือน	ราคา ๕ บาท
๖. วนสารข้าราชการ ปี ๒๕๐๐	ราคา ๓๐ บาท

สั่งได้จากเลขานุการบริการสวัสดิการ ก.พ. สำนักงาน ก.พ. ในพระบรมมหาราชวัง
 พระนคร จ่ายเงินที่ ป.ณ. หน้าพระลาน (หนังสือตามรายการ ๑, ๒, ๓, เพิ่มค่าส่ง
 เล่มละ ๒ บาท หนังสือตามรายการ ๔ เพิ่มค่าส่งเล่มละ ๑ บาท)

ประมุขศิลป์ LEADERSHIP

โดย.... พลตรีจรัสญ วัฒนคุปต์
รองปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

★ ★ ★

(ต่อจากฉบับก่อน)

เมื่อมีข้อสงสัยเกิดสงสัยอย่างนี้แล้ว เราจะรู้ว่าผู้นำของหน่วยนั้นมีคุณภาพเพียงใด แต่ทำอย่างไรจึงจะทำให้มีคุณภาพอย่างนั้นได้ มีหลักบัญญัติไว้ ๑๑ ประการ ถ้าทำปฏิบัติตามได้ ท่านก็จะเป็นผู้นำที่ดี

หลักทั้ง ๑๑ ประการมีดังนี้

๑. รู้จักหน้าที่ของตน
๒. รับผิดชอบผลการปฏิบัติของหน่วยของตน
๓. ทำความคุ้นเคยและดูแลสวัสดิภาพของผู้ใต้บังคับบัญชา
๔. ให้ผู้ใต้บังคับบัญชารู้สิ่งที่ควรรู้
๕. ทำตนเป็นตัวอย่าง
๖. คำสั่งที่ออกไปต้องปฏิบัติได้ ตรวจสอบการปฏิบัติของผู้ใต้บังคับบัญชาให้สำเร็จตามความมุ่งหมาย
๗. ให้ผู้ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน
๘. คัดสันใจไม่ผิดพลาดและถกเถียง
๙. ปลุกฝังความรับผิดชอบ ให้เกิดแก่ผู้ใต้บังคับบัญชา
๑๐. ซื่อสัตย์ต่อผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชา
๑๑. ดำรงศักดิ์และฝักใฝ่ตนเองให้ดีขึ้น

นี่เป็นเพียงหลักการเป็นผู้นำซึ่งเราสามารถปฏิบัติได้ทุกคนถ้าเราพยายาม จะขออธิบายถึงหลักแต่ละข้อว่า มีความกว้างขวางและเหมาะสมแค่ไหนเพียงใด

๑. รู้จักหน้าที่ของตน ขอนหมายความว่า ผู้นำหน่วยนั้นจะต้องมีความรู้ในแผนของงานที่ทราบว่า มีบทบาทการเกี่ยวข้องกับงานอย่างไรบ้าง เพราะว่าการจะนำหน่วยของตนให้เจริญก้าวหน้า ผู้นำจะต้องรู้จักศูนย์กลางหน้าที่ของงาน จึงจะตั้งแรงกระตุ้นให้ถูกที่ได้ ผู้นำที่ไม่รู้จักหน้าที่ของตน จะอำนาจการให้ก้าวหน้าไปหาได้ไม่ คงจะปล่อยให้มันไปตามอารมณ์ชอบ หรือแค้นแค้นของมันจะมันหัวไปเท่านั้น นอกจากนั้นผู้นำจะต้องรู้จักว่าหน่วยรอง ๆ ลงไป มีขอบเขตและหน้าที่การปฏิบัติเพียงใด เพื่อการประสานงานระหว่างหน่วยรองภายในความอำนาจการของตนจะได้เรียบร้อย

๒. รับผิดชอบผลการปฏิบัติของหน่วยของตน ผู้นำหน่วยบางคนไม่กล้าทำงานบางอัน เพราะกลัวผิด แม้งานนั้นจะอยู่ในขอบเขตแห่งหน้าที่ของตนก็ตาม มักจะรายงานไปยังผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือ เพื่อขออนุมัติ แล้วตนจะได้ไม่ต้องรับผิดชอบ งานในหน้าที่ที่ตัวเองหรือรู้ ๆ รอ ๆ ผู้ได้บังคับบัญชาของตนก็รอตามไปด้วย งานก็จะชงกชงกช้าตัวกันไปหมดตรง กันข้ามถ้าเรากล้ารับผิดชอบแล้ว งานจะวิ่ง ไม่ช้าก็ตายน ขอให้ยืนอยู่คนเดียวว่า จงทำ นอกนั้นอยู่ที่ข้าพเจ้า ผู้เขียนเคยใช้วิธีนี้มาแล้วได้ผลดี อย่าลืมว่า ทุกคนอยากจะก้าวหน้าทั้งนั้น ถ้าผู้บังคับบัญชากล้ารับผิดชอบ ทุกคนจะก้าวหน้า ถ้าตรงกันข้ามทุกคนก็จะชงกหมด

๓. ทำความคุ้นเคยและดูแลสวัสดิภาพของผู้ใต้บังคับบัญชา ความคุ้นเคยยอมทำให้ผู้บังคับบัญชาเข้าใจจิตใจของผู้ใต้บังคับบัญชาของเขาได้ดี ทำให้การทำงานร่วมกันด้วยความเห็นอกเห็นใจกันเป็นอย่างดี งานก็จะดำเนินไปโดยไม่ติดขัด การวางตนเป็นนายคนอยู่ตลอด ๒๔ ชั่วโมงในวันหนึ่งนั้น จะมีความคุ้นเคยกับคนของตนยอมไม่ได้ การที่ทำความคุ้นเคยกับผู้น้อยนั้นยอมจะทำให้ทุกคนกล้าแสดงความคิดเห็น เขาจะไม่เอาแต่ยกยอผู้นำของเขาฝ่ายเดียวซึ่งทำให้ผู้นำเสียชื่อเสียงมาหลายต่อหลายสิบคน ผู้นำที่ทำความคุ้นเคยกับลูกน้อง ย่อมจะได้รับความช่วยเหลือจากเขาเหล่านั้นอย่างแท้จริง นอกจากนั้นผู้บังคับบัญชาที่ดูแลสวัสดิภาพของผู้ใ้บังคับบัญชาเต็มใจ ย่อมได้รับความเคารพรักจากเขาเหล่านั้น เขาจะทำงานให้แก่ท่านด้วยความเต็มใจ แม้งานเหล่านั้นจะยากลำบากเพียงใดก็ตาม เมื่อเป็นเช่นนั้นงานของหน่วยของท่านก็จะก้าวหน้าตลอดไป

๔. ให้ผู้บังคับบัญชาได้รู้สิ่งที่ควรรู้ หลักข้อหนึ่งว่าสำคัญเหมือนกัน ก็กิจการภายใน

หน่วยของท่าน ตลอดจนสิ่งที่ควรทำหรือไม่ควรทำนั้น ควรจะให้ผู้บังคับบัญชาของท่านรู้ ถ้าผู้บังคับบัญชาของท่านไม่ได้รับรู้เสียเลย เขาจะทำงานไปเหมือนกับคนตาบอดตกงูตามกันไป ถ้าเชือกที่งูนั้นขาดเขาจะทำอะไรไม่ถูก ฉะนั้นจำเป็นต้องขแรงให้เขารู้ในสิ่งต่าง ๆ ด้วย

๕. ทำตนเป็นตัวอย่าง หลักข้อหนึ่งเข้าใจง่าย แต่ทำได้ยากมาก ทำตัวอย่างเดี๋ยว

หนึ่งง่าย ทำตัวอย่างดี ๆ นั้นทำได้ยาก มีคำพังเพยว่า สมภารไม่ดีหลวงพ่อชดปรก ถ้าผู้นำไม่ดีแล้วลูกน้องก็จะเลวตามไปด้วย เพราะทุกคนคอยมองตามผู้นำของเขาอยู่เสมอ ถ้าเราไม่ต้องการให้ผู้บังคับบัญชาของเราทำเลว เราก็คงจะไม่ทำเช่นนั้นเป็นอันขาด ข้อสำคัญอยู่ที่ตัวเราซึ่งเป็นเสมือนกระจกให้ผู้ บังคับบัญชาคอยดูอยู่เสมอ

๖. คำสั่งที่ออกไปต้องปฏิบัติได้ และตรวจตราการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาให้

สำเร็จตามความมุ่งหมาย หลักข้อสำคัญอยู่ที่ว่า คำสั่งใด ๆ ที่ผู้บังคับบัญชาออกไป ต้องไม่เกินความสามารถของหน่วยภายใต้การบังคับบัญชา การออกคำสั่งเกินความสามารถ ย่อมทำให้คำสั่งนั้นไร้ผล หรือเกิดความเสื่อมโทรมในการบังคับบัญชาอีกประการหนึ่ง คำสั่งที่ออกไปนั้นควรจะมีลักษณะ ๓ ประการ คือ ชัดเจน, สั้น, สมบูรณ์ คำสั่งถ้าไม่มีความชัดเจนแล้วผู้รับคำสั่งอาจทำผิดความประสงค์หรือไม่สามารถทำได้ คำสั่งที่ขยายจนเกินไป อาจทำให้คนรับคำสั่งจำไม่หมด หรือจำไปผิดสาระสำคัญ ทั้งต้องเสียเวลาทำความเข้าใจในคำสั่งนั้นนานเกินไปด้วย คำสั่งที่ไม่สมบูรณ์นั้นย่อมทำให้การปฏิบัติตามคำสั่งไม่ได้ผล ฉะนั้น ความสั้นของคำสั่งจะต้องไม่ขาดความสมบูรณ์ อย่าให้ตกหล่นในความสำคัญเสีย ตามธรรมเนียมการควบคุมงานนั้นมีหลักแต่โบราณมาแล้ว ๓ ประการคือ จงคิด, จงสั่ง, จงตรวจ เราจะสั่งอะไรลงไป เราจำเป็นจะต้องคิดเสียก่อน เมื่อคิดเหตุผลความต้องการเรียบร้อยแล้วเราก็ตั่งออกไป เมื่อได้ตั้งออกไปแล้ว เราจำเป็นจะต้องตรวจตราการปฏิบัติตามคำสั่งของเรานั้นว่า ได้ผลเพียงใด การตั้งการแล้วไม่ตรวจนั้นย่อมไม่มีประโยชน์เลย มีคำพังเพยอยู่ว่า "การเป็นผู้นำนั้น ต้องให้รองเท้าขาดก่อนกางเกง" ก็คือต้องออกตรวจจากรองเท้าขาด ไม่ใช่รีบกางเกงขาด

๗. ให้ผู้บังคับบัญชาปฏิบัติงานเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน หมายความว่า ทุกคน

ในหน่วย ทำงานประสานกันอย่างแน่นแฟ้น ผู้นำที่ดีต้องมีวิธีการให้ทุกคนกลมเกลียวกันเหมือนกันทุกथा ไม่ใช่ว่าคนต่างทำ งานของใคร ๆ ทำ และไม่ยอมแคะคางงานของคนอื่น งานบางอย่างที่เกี่ยวข้องกัน จะต้องร่วมมือกันอย่างจริงจัง ไม่เกี่ยงงอนกันและกัน

๘. ตัดสินใจไม่ผิดพลาดและถูกกาลเทศะ นโปเลียนเคยกล่าวไว้ว่า "ตกลงใจผิด
 ชั่วโม่งละ ๑๐ ครั้ง ก็กว่าไม่ตกลงใจอะไรเลย" เพราะผู้บังคับบัญชาที่ไม่ตกลงใจอะไรเลย
 ทำให้ผู้ใต้บังคับบัญชาดังเดและเดี่ยวยุติ เดี่ยวยุติ ตลอดจนเสียความศรัทธา ผู้นำที่ดีของตกลง
 ใจให้ถูกต้อง การจะทำเช่นนั้นได้ ผู้นำจะต้องมีความสามารถรอบรู้ในหน้าที่กิจการต่างๆ การ
 ตกลงใจถูกต้อง แต่ถ้าช้าเกินกาลย่อมไร้ประโยชน์ การตกลงใจที่ดีต้องให้ทันเวลาปฏิบัติการด้วย

๙. ปลูกฝังความรับผิดชอบให้เกิดแก่ผู้ใต้บังคับบัญชา ผู้ที่มีความรับผิดชอบคือ
 หน่วยของเขาดีเพียงใดก็ตาม เขาก็ไม่สามารถจะทำงานไปคนเดียวได้ เขาจะต้องแบ่งความ
 รับผิดชอบต่างๆ ให้แก่ผู้ใต้บังคับบัญชาของเขาด้วย ให้หัวหน้าหน่วยรองๆ จากเขาตรงไปรู้จัก
 การรับผิดชอบเช่นเดียวกับตัวเขาเอง ผู้ใต้บังคับบัญชาของเขาจะเกิดความกระตือรือร้น เกิด
 ความตั้งใจที่จะทำงาน โดยที่มันเป็นสิ่งที่เขาต้องรับผิดชอบด้วยความภาคภูมิใจ

๑๐. ข้อสัจย์ต่อผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชา ความซื่อสัตย์ต่อผู้ใต้บังคับบัญชา
 ได้แก่มั่นความจริงต่อเขา ไม่ทำคนหน้าไหว้หลังหลอก ไม่หาความดีจากหน้าพักหน้าแรงของผู้ใ
 บังคับบัญชา ผู้บังคับบัญชาที่ดียอมแฉ่งคนเบ็ดเตล็ดของลูกน้องของตน ขณะเดียวกัน จะต้องม
 ความจริงใจต่อผู้บังคับบัญชาเหนือตนด้วย

๑๑. สำรวจตนเองและฝึกฝนตนเองให้ดีขึ้น หลักข้อนี้ใครปฏิบัติได้ จะไม่มีวัน
 "ตกต่ำ" พระพุทธเจ้าตรัสไว้ว่า ผู้ใดฝึกฝนตนเองได้ ผู้หนึ่งชนะโลก ผู้ที่ปกครองยากที่สุดคือตัวเรา
 หากเราจะสำรวจตัวเราเองว่ามีข้อบกพร่องอะไรบ้าง ถึงแม้เราจะรู้ เรามักจะดำเนินเข้าข้าง
 ตัวเอง พอว่าเรามีข้อแก้ตัวให้ตัวเองเสร็จ ถ้ามีคนอื่นบอกข้อบกพร่องของเราให้ เราก็มัก
 ไม่พอใจแม้จะเป็นความจริง แต่ผู้นำที่ดี ต้องเป็นผู้มีใจคอหนักแน่นสามารถฟังคำตำหนิได้แล้ว
 พยายามแก้ไขตนเองให้ดีขึ้น

ทั้ง ๑๑ ข้อที่กล่าวมาข้างต้นนี้ เป็นหลักของผู้นำ การที่จะปฏิบัติตามหลักนี้ได้
 จำเป็นต้องมีเทคนิคที่จะปฏิบัติประกอบกับหลักเหล่านี้

(ยังมีต่อ)

เรื่องของผู้บังคับบัญชา

โดย นายแพทย์ประสพ รัตนกร, พ.บ.,

แพทย์ผู้อำนวยการโรงพยาบาลประสาท พญาไท

★ ★ ★

ตอนที่ ๔

“นึกถึงใจเขาบ้าง”

สำหรับผู้บังคับบัญชาโดยทั่วไปนั้น นับว่าเป็นความจำเป็นอย่างหนึ่งที่จะต้องรู้เรื่อง “มนุษยสัมพันธ์” ไว้บ้าง นั่นคือเรื่อง การนึกถึง “ใจเขาใจเรา” เอาไว้ และแล้ว ทั้งลูกน้องและนาย ก็จะมีความสุขสำเร็จในงานและชีวิตตลอดไป

คราวนี้ก็จะขอนำเรื่องนำมาเล่าต่อไป

คำว่า “ใจเขาใจเรา” นับว่าเป็นหัวใจสำคัญของเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และเป็นจุดรวมของสังคมวิทยา ของมนุษยวิทยา ของจิตวิทยา และวิทยาการอันเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมทางจิตใจ ความจริงคำๆ นี้เข้าใจง่ายแต่หมายกว้าง ห่วงหุ้มจิตใจ แต่ในทางปฏิบัติ แล้วออกจะขรุขระลึกๆ ร่วมกันอยู่มากมาย และลำบากใจเหลือเชียว เพราะชนชั้นว่า “เรา” ก็หนีไม่พ้นที่จะนึกแต่ “ใจเรา” ส่วนข้าง “ใจเขา” นั้นเดา แต่เดกันก็พาดพิงกันเสียหมด เนื่องมาจากความสำคัญผิดในทำนอง “อาตมาโก้แค่ไหนเมื่อไร” มากต่อมาก ดังนั้นจึงได้นำเรื่องอันเกี่ยวกับความรู้สึก ความหวัง ความต้องการของผู้คนที่เราพบเห็นโดยทั่วไปมาแยกแยะให้ดูตามสมควร และถ้าเรารู้เรื่อง “ใจเขา” ให้มากไว้เท่าใด ก็ย่อมจะทำให้ “ใจเรา” ดีบายเป็นสุขมากขึ้นเท่านั้น

ความยุ่งยากซับซ้อนในเรื่องใจเขาใจเรา นั้น ได้ก่อให้เกิดความปั่นป่วนมามากต่อมากแล้ว จนเป็นนิทานติดปากชาวบ้านก็มี เช่น เรื่องนางผองหยดเดียว หรือแมลงวันคุดเดียวทำให้ครั้นพันแท่งกันจนถึงยกพวกตลบอบนกันก็บ่อย บางครั้งก็มีการรตนาทาเร้นชนิดกคชชาวบ้านก็มี โดย

ฉันนึกไปว่าถ้าเราโดนเข้าอย่างนั้นบางจะค้ำหน้าประการใด ข้าพเจ้าจึงเชื่อมั่นว่าแนวทาง
 ประชาธิปไตยแบบพึ่งความเห็นผู้อื่นที่เราถ่าตั้งตำแหน่งอยู่บ้างแต่ตนเองจะนำไปสู่ความราบรื่นของคน
 ทุกชั้นทุกเพศทุกวัยได้ โดยรู้จักพึ่งความเห็นความรู้อีกของผู้อื่นไว้บ้าง เพื่อไม่ต้องกมขมับ
 พวดารำพัน "โอ้! เวรกรรม เราไม่น่าฝันโลกไปยังันเลย" และถ้าเราหนักใจเขาไว้บ้างว่า
 คนทั่วไปนั้นมีความรู้ดีอย่างไร เช่น

๑. คนทุกคน ย่อมต้องการให้คนอื่นคล้อยตามบ้างไม่มากก็น้อย อย่างเช่นในเวลา
 ประชุมอภิปรายต่าง ๆ ถ้าหากจะให้ราบรื่นไปโดยตลอดก็ต้องรู้จักฟังเขาไว้ ส่วนจะขัดแย้งหรือ
 ไม่เห็นด้วยก็ค่อย ๆ ว่ากันไป เช่น "ตามที่ท่านเสนอนั้น พวกเราก็เห็นด้วยเป็นอย่างมาก
 และเชื่อว่าจะเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมด้วย แต่อย่างไรก็ตามเนื่องจากงานนี้มุ่งหวังในทางปฏิบัติ
 จึงใคร่ที่จะตั้งข้อสังเกตไว้ว่า....." ต่อจากนั้นก็ขัดแย้งเปลี่ยนแปลงแก้ไขอย่างไร ก็ดีเหมือน
 จะไม่มีใครค้านถึง เพราะฉะนั้นบางครั้งเราเข้าไปในวงสมาคมบางแห่งพบกับผู้ที่สนใจในเรื่องคุณ
 ความ ถึงแม้จะขัดความรู้อีกความศรัทธาของเราอย่างไร ถ้าหากเขาจะขอตายมอดสักหน่อย
 ก็ไม่น่าจะต้องหิวเตี้ย ค้ำราม หรือแตกคั้นให้ทอนใจกันเปล่า ๆ เพียงแต่เราขมมือซึ่งเราไม่ได้
 ขอหาอะไรไปให้เขา ๆ ดังสักพักหนึ่ง ก็ดีเหมือนจะอยู่เย็นเป็นสุขด้วยกันทั้งสองฝ่าย เพราะฉะนั้น
 บางครั้งเราหงอปากค้างฟังเขาคุยกันให้เอ๊กเกริกเกรียวกราวเป็นที่สมอารมณ์สนุกสนาน แต่ต่อ
 มาภายหลังกลับได้รับการยกย่องว่าเป็นคนคุยสนุก ซึ่งความจริงเราได้แต่หุบปากอยู่ท่าเดียว แต่
 คุยสนุกนั้นเขาคุย เราไม่ได้คุย เป็นแต่เพียงไม่ขวางเวือ หรือ แบบมือไม่พายเอาเท้าราน้ำ
 ผลสุดท้ายก็เข้าไหนเข้าได้ ไม่มีเรื่องร้อนใจ

๒. ต้องรู้จักที่จะแก้ไขข้อขัดแย้งกันบ้าง ไม่ใช่เรามาเรื่องนั้ เราก็คอยจับผิด
 หรือมาเรื่องโน้นก็เลยหันหลังไป ไม่มีการแก้ไขข้อบกพร่องซึ่งกันและกัน มิตรภาพก็ดูเหมือนไม่
 ยั่งยืนเท่าใด เพราะดูๆ เหมือนกับปล่อยให้เสียคนกันไปหมด เห็นเขาผิดก็คอยซ้ำเติมคล้าย ๆ
 กับว่า "ดอกไม่น่าจะทำอย่างนั้นหนา ดอรวยแล้ว" แทนที่จะหาทางแก้ไขหรือผ่อนคลายความ
 คึงเครียด กลับจะยให้สายสัมพันธ์ขาดเกลียดกันได้ง่าย ๆ และนอกจากความขุ่นเคืองใจต่าง ๆ
 ระหว่งกัน ถ้าหากได้มีการปรับความเข้าใจกันเสียตั้งแต่ต้น ก็รู้แล้วรู้ออกกันไป แต่ถ้าปล่อยให้
 มันดุ่มมาก ๆ เข้า ก็จะกลายเป็นผงเข้าตา แก้อะไรไม่ได้ ทั้งชวนให้สายตาไม่กินกัน คอยเขม่น
 กันอยู่เรื่อย และเมื่อถึงจุดที่ศรัศึลบีไม่กินกันแล้วก็หมคหนทางที่จะปรองคองกันต่อไป

๓. รู้จักที่จะสนใจคนอื่นบ้าง หรือทุกคนต้องการให้คนอื่นสนใจ คงนั้นจะเห็นได้ว่า มีการนัดพบกันแทบทุกวันระหว่างเพื่อนฝูง ซึ่งบางครั้งไม่มีความหมายอะไรเลย เช่นนัดเล่นแต่ดรัมป์ ได้แต่ดรัมป์ดวงใหม่มาที่แค้นจะหายากก็เลยต้องจัดงานเลี้ยงนัดพบเพื่อนฝูงเพื่อให้มาชมแต่ดรัมป์ ความจริงก็มาชมตัวโตไฉเองนั้นแหละเสียมากกว่า ครึ่งหนึ่งข้าพเจ้าเคยแหวะไปหาเพื่อนตั้งแต่เช้า เห็นเขาชอบเลี้ยงสัตว์สวยงาม ครึ่งใจว่าจะไปชมสัตว์สวยงามๆ มาปลุกเล่น และคิดว่าสักครึ่งชั่วโมงคงจะเรียบร้อย แต่ที่ไหนได้จนบ่ายโมงแล้วก็ยังไม่ได้อะไร เพราะไปนั่งเขาชมจนหมดไม้ไก่บ้าง ดูนกบ้าง ดูหมูน้อยบ้าง ซึ่งตั้งหน้าตั้งตาให้เราสนใจในความพากเพียรของเขา จึงเป็นการสมควรอย่างยิ่งที่จะได้ใจไว้ทุกคนว่า แต่ละคนก็ต้องการให้คนอื่นสนใจทั้งนั้น ถ้าหากไม่ถึงแก่เกิดความเสียหายในส่วนรวม เราจะโอนอ่อนผ่อนตามไปกับข้อเรียกร้องตามธรรมชาติบ้างก็ดูเหมือนจะมีแต่ความรื่นรมย์เกิดขึ้นทุกฝ่าย

๔. อารมณ์จะต้องไม่ขัดกัน หมายความว่าให้มีความกลมกลืนกันไปได้ เหมือนกับที่ทำงานใหญ่ผู้หนึ่งได้กล่าวไว้ในการแต่งงานของเพื่อนคนหนึ่งว่า ถ้าเจ้าสาวเป็นไฟขนิมาเจ้าสาวก็ต้องพยายามแปรชาติเป็นน้ำ หมายความว่าต้องมีทางแก้อารมณ์ขัดแย้งกันอยู่ เพราะถ้าคิดง่ายๆ ต่างคนต่างเป็นไฟก็จะไหม้เตี้ยงวอดหั่นหมดเท่านั้นเอง ฉะนั้นต้องหาทางระดมหรือถ่ายเทอารมณ์ให้พอดีกันบ้าง เช่นเพื่อนโมโหเค็ดเค็ดมากไม่จำเป็นที่เราจะต้องพยายามไหมไฟโดยเค็ดเค็ดตอบเขาไป หรือถ้าเพื่อนมีความเศร้าโศกมา เราก็กดบร่ำพันเดียวยกใหญ่ "เฮ้อ ฮ้อก็เฮ้อ เหมือนกัน" ผลสุดท้ายก็ไม่ต้องปรึกษาหารือกัน เพราะมันแย่งกันอยู่แล้ว

๕. ให้รู้จักคิดกันในเรื่องง่ายๆ อย่าไปคิดในเรื่องลึกซึ้งมากนักในการที่จะเข้ากันกับคน เช่นเขาอาจมาปรึกษาเราในเรื่องที่ว่า แหมเมื่อยออกจะแก่ญาติมิตรไปสักหน่อย เรา ก็ "เฮ้อ! ก็น่าเห็นใจ แต่ภาษิตท่านว่าอย่างงนยง" ประเดี๋ยวก็เกิดเรื่อง ถ้ามีการอ้างคัมภีร์โกหว่านกันมากนักมักจะเกิดเรื่อง เพราะฉะนั้นคิดในเรื่องง่ายๆ เสียบ้าง อย่างเช่นหัดนุ่งถุง ซึ่งเป็นนักปราชญ์เอกของจีนคนหนึ่ง มีคนถามไปว่า ทำยังไงจะแก้เรื่องติดหูให้ได้ เขาบอกว่าเราก็คิดง่ายๆ ก็ได้อีกนั่นแหละ สบายหุ้มนั้นทำให้เกิดความเค็ดคร้อนแก่ใครบ้าง ก็พอดนั้นบอกว่าไม่เห็นมีใครเค็ดคร้อน เขาบอกว่าเราทำยังไงก็ตาม ที่ทำให้เราเกิดความสุข แล้วไม่มีใครเค็ดคร้อนก็ขอให้ทำต่อไปเถิดของง่ายๆ ตรงไปตรงมาไม่ต้องอ้างนักปราชญ์อะไรต่างๆ ตรงไปตรงมา เพราะฉะนั้น ให้คิดง่ายๆ แล้วก็จะไม่ทะเลาะกัน

๖. ต้องคิดเสียก่อนแล้วค่อยพูด นี่จำเป็นมาก บางคนพูดออกไปแล้วก็มี การขอโทษขอโพยหรือโคตเข้าไประบอบดวง นี่เพราะว่าไม่ได้คิดเสียก่อน บางทีไม่ได้ตั้งใจมันหลุดออกมา ฉะนั้นเตรียมเสียให้ดีกว่าที่จะพูดออกไป เหมือนกับเราเดินหมากรุกหรือเดินหมากรุกฮ็อต ถ้าหากว่าเดินไปตามประสาที่มันทำงานจัมโบกไปเรื่อยก็จะถูกรุกรานได้ง่าย

๗. อย่าลืมว่าทุกคนเห็นแก่ตัวทั้งนั้น ไม่มีใครเลยที่ไม่เห็นแก่ตัว ฉะนั้นคนที่มาหาเราบางทีอาจจะพูดเพื่อที่จะยกย่องเราบางสิ่งบางอย่าง คนซึ่งจะมาเพื่ออะไรก็ตาม ก็จะต้องมีข้อนำมาด้วยเสมอ และนอกจากนั้นคนเราซึ่งพยายามต่อสู้ดิ้นรนในชีวิตต่าง ๆ เขาก็อาจจำเป็นที่จะต้องดิ้นรนเพื่อตัวของเขาเอง เพราะฉะนั้น การที่เขาจะมาติดต่อกับเรา และพูดแม้แต่การช่วยเหลือซึ่งกัน โดยเฉพาะภายในวงงานก็มักถึงตัวเขาก่อนเสมอ เรื่องของเขาบ้างมันช่วยไม่ได้ ต้องนึกว่าคนเราทุกคนเห็นแก่ตัว

๘. หาจุดที่สนใจกัน ถ้าหากว่าเราไม่รู้จักจุดที่สนใจซึ่งกันและกัน มันก็จะไปกันไม่รอด เช่นคู่ผัวผัวเมียมาปรึกษาหลายรายแล้ว อยู่ด้วยกันไม่ได้ เพราะว่าฉันทายกตยเมษชวนไปบางไปไปเดินรำ ผัวชวนไปฟังเทศน์ แล้วมันจะไปยังโรงโหลมันคนละทิศต่าง เป็นต้น มันไม่มีจุดหมายซึ่งรวมกันเสียเลย แต่บางทีจั่วรวมกันไม่ได้เรื่องได้ราวมันก็ไปด้วยกันได้ เช่น การที่จะพูดงานคุยกันยกย่องว่า นาย ก. ดียังน มีความรู้ดี มีอะไรอย่างนั้น ประเดี๋ยวเด็ก แต่ก็จะคุยกันเรื่องว่า นาง ข. แหมยังงนยังงไปทีไหนก็เจอไปทีไหนเจออย่างงนยังง ว่าประเดี๋ยวมีฝูงใหญ่มาช่วยกันประโคมต่าง ๆ นั้นก็เพราะว่ามีนมัสการ หรือคล้ายจุดสนใจ แต่จุดนั้นหากาเร้นไม่คอยดี อย่าวิธานกันดีกว่า เพียงแต่ยกตัวอย่างให้ฟังเท่านั้น การที่เราต้องรู้จักจุดสนใจของคนบางคน ไม่ใช่ที่เราเกิดรู้สึกพระคุณนาย พอลขึ้นมาใหม่ ก็แวะไปที่บ้านเขาไม่ตะพดไปให้ บางทีไม่ตะพดนั้นเองจะล่อกระบาดเราเข้าให้ เราต้องรู้เสียก่อนว่าจุดสนใจอยู่ที่ไหน หรือในการที่จะคุยกับเพื่อนฝูงและการจะตั้งต้นเรื่องอะไรควรระวังไว้ในใจเสียก่อน

๙. ความเชื่อและไว้วางใจซึ่งกันและกัน ต้องมีอย่างแน่นแฟ้น เพราะมีฉันทงแล้วบ้านก็ไม่เป็นบ้านเมื่อสามีภรรยาไม่ได้ใจกัน บริษัทไม่เป็นที่บริษัทเมื่อหุ้นส่วนขาดความเชื่อซึ่งกันและกัน งานก็ไม่เป็นงานเมื่อผู้ร่วมงานแต่ความระแวงต่อกัน ดังนั้นถ้าหากเราไม่มีความไว้วางซึ่งกันและกันแล้ว เราก็จะไม่สามารถจะเข้าใจกันได้

๑๐. อุดมคติต้องไม่ขัดกัน เพื่อนให้รักแค้นรักเช่นกันที่หนังสือพิมพ์ลงไว้ มันทนง
 ชาติอันเดินไปไหนไม่ได้เป็นอัมพาต เพื่อนก็แข็งแรงค้มมากแบกไปเที่ยวทุกวัน และเป็นอยู่เช่นนี้
 ถึง ๒๐-๓๐ ปี แต่อยู่มาวันหนึ่งปรากฏว่า เห็นเมียของตัวเองไปนั่งอยู่บ้านชาควมนี้ นอคมค
 ชาติกันเสียแล้ว ผลที่สุดชาติอันก็เลยต้องถึงแก่มรณกรรมไป เพราะว่าเห็นเมียของคนบ้านนี้
 คงนั้นไม่ว่าจะเป็นเพื่อนรักกันอย่างไรก็ตาม ถ้าอุดมคติชาติกันแล้วก็ไปด้วยกันไม่ได้ ฉะนั้นการที่
 จะสร้างสัมพันธ์กันและกันควรจะมีอุดมคติคล้าย ๆ กัน เช่นบางคนวันอาทิตย์หรือวันหยุด
 ก็พาตุ๊กไปโบสถ์ แม้จะพาตุ๊กไปวัด ผลสุดท้ายก็ไปด้วยกันไม่ได้ เพราะไม่รู้ว่าจะเอาแนวอะไร
 ก็ต้องแยกกัน ซึ่งมาแล้วมากต่อมาก

ตามที่กล่าวมาโดยละเอียดตั้งแต่ต้นแล้ว คงจะเห็นได้โดยชัดเจนแล้วว่า มนุษย์จะ
 อยู่เย็นเป็นสุขในโลกนี้ไม่ได้ถ้าหากแต่เพียง "เรา" โดยลืม "เขา" ดังนั้นการที่รู้จักความ
 ค่องการของผู้อื่นไว้บ้าง ก็ย่อมจะนำไปสู่ความเข้าใจอันดีระหว่างกัน แต่ท่านอย่าเพิ่งเข้าใจผิดว่า
 ว่า ที่เรื่องยุ่งยากต่าง ๆ ก็เพราะ เขาเป็นอย่างนั้น เขาเป็นอย่างนี้ จุดใหญ่ต้องอยู่ที่การแก้ไข
 ปรับปรุงตัวเราเองมากกว่า คนเรานั้นต่างจิตต่างใจอย่างเช่นที่ วิทยาศาสตร์ได้ถึงดั่งใจ
 และต้นเกล้ารัชกาลที่ ๖ ได้ทรงถอดเป็นไทยว่า

“ถ้าสุจริต

หัวเสียและเขี้ยวได้

ถ้าสุจริต

คิดเผื่อเพื่อผองผู้

ไม่หุดหงิดเมื่อใครใคร

ข้อดีอ้างรอบข้างสุ

ยามใครใครระแวงอยู่

ระแวงบ้างเพราะต่างใจ”

และแล้วโลกเรานี้ก็น่าอยู่มากขึ้นสำหรับตัวท่านเอง

ปัญหาและทางปฏิบัติ ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน

โดย . . . ประวิทย์ ๓ นคร อ.บ.

หัวหน้ากองวินัยและเรื่องราว สำนักงาน ก.พ.

ปัญหาใหม่

๓๘๔. ถาม ข้าราชการพลเรือนวิสามัญชั่วคราวที่บรรจุเข้ารับราชการ เพื่อทดลองปฏิบัติราชการตามความในมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ และในระหว่างนั้นได้รับทุนองค์การที่มีสัญญาอยู่กับทางราชการ และทางราชการเป็นผู้จัดส่งไปศึกษา ณ ต่างประเทศ ในระหว่างที่ข้าราชการวิสามัญชั่วคราวผู้นั้นศึกษาอยู่ ผู้บังคับบัญชาตามกฎหมายจะสั่งบรรจุแต่งตั้งเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ ได้หรือไม่

ตอบ ข้าราชการพลเรือนวิสามัญชั่วคราว ซึ่งได้รับการบรรจุและแต่งตั้งตามมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ ต้องทดลองปฏิบัติราชการ เพื่อผู้บังคับบัญชาจะพิจารณาได้ว่าเป็นผู้มีคุณสมบัติ ความรู้ และความสามารถสมควรที่จะบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญได้หรือไม่ โดยเฉพาะเรื่องความสามารถนั้น ต้องถือการปฏิบัติราชการในตำแหน่งนั้น ๆ เป็นสาระสำคัญ ฉะนั้น ความมีเหตุขัดข้องถ้าข้าราชการพลเรือนวิสามัญชั่วคราวผู้นั้นไม่ได้ อยู่ปฏิบัติราชการในตำแหน่งแล้ว ผู้บังคับบัญชาก็ไม่อาจทราบถึงความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งนั้นหรือไม่ ดังนั้น การที่จะสั่งบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญย่อมไม่ถูกต้องตามกฎหมาย (มติ ก.พ. ที่ น.ว. ๖/๒๕๐๐ ล.ว. ๑ มีนาคม ๒๕๐๐)

๓๘๕. ถาม ตาม กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๖๐ (พ.ศ. ๒๕๐๐) ว่าด้วยการเลื่อนอันดับเงินเดือนในชั้นหนึ่ง ๆ ข้อ ๕ ระบุว่า " การสั่งเลื่อนอันดับเงินเดือนให้เลื่อนอันดับเงินเดือน

ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคมของปีที่ได้เลื่อนนั้น และในวันออกคำสั่งเลื่อนอันดับเงินเดือน ผู้ที่จะได้เลื่อนอันดับเงินเดือนต้องรับราชการอยู่ในบังคับบัญชาของผู้นำอำนาจสั่งเลื่อนอันดับเงินเดือน” นั้น การเลื่อนอันดับเงินเดือนที่กำหนดให้สั่งเลื่อนตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคมของปีที่ได้เลื่อนนั้น หมายความว่าเฉพาะการเลื่อนอันดับเงินเดือนที่ต้องใช้เงินงบประมาณเลื่อนขึ้นเงินเดือนซึ่งกระทรวงการคลังกำหนดให้มาปรับขยายให้เป็นอันดับสูงขึ้นเท่านั้น หรือหมายถึงการเลื่อนอันดับเงินเดือนขึ้นรับในอันดับสูงที่ว่างลงด้วย

ตอบ ตามข้อ ๕ แห่งกฎ ก.พ. ดังกล่าวมานั้น ก.พ. มีความมุ่งหมายที่จะให้การพิจารณาเลื่อนอันดับเงินเดือนให้ได้รับอันดับสูงในอัตราที่ว่างอยู่ หรือในอัตราที่จะใช้เงินสำหรับเลื่อนขึ้นมากำหนดเป็นอันดับสูงขึ้น โดยให้กระทำครั้งเดียวพร้อมกันกับการปรับปรุงเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปี ซึ่งให้เลื่อนได้ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคมของปี ฉะนั้น ในกรณีที่กระทรวงทบวงกรมใดมีอัตราเงินเดือนในอันดับสูงว่างลง ภายหลังที่ได้พิจารณาปรับปรุงอัตราเงินเดือนประจำปีแล้ว ก็จะต้องรอไปพิจารณาส่งเลื่อนพร้อมกับการปรับปรุงอัตราเงินเดือนในปีต่อไป (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ถึงกระทรวงมหาดไทย ที่ ม.ท. ๓๘๔๘/๒๕๐๐ ต.ว. ๒๐ ก.พ. ๒๕๐๐)

๓๘b. ถาม ข้าราชการผู้ถูกลงโทษลดขั้นเงินเดือน ตัดเงินเดือน หรือภาคทัณฑ์ในปี ๒๕๐๐ และได้รับล้างมลทินตาม พ.ร.บ. ล้างมลทินในโอกาสครบ ๒๕ พุทธศตวรรษ พ.ศ. ๒๕๒๕ ซึ่งพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๐๐ ผู้บังคับบัญชาจะสั่งเลื่อนเงินเดือนในปี พ.ศ. ๒๕๐๐ ให้ย้อนไปถึงวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๐๐ ก่อนวัน พ.ร.บ. นี้ใช้บังคับจะได้หรือไม่

ตอบ ผลของการล้างมลทินให้แก่บุคคลผู้ซึ่งอยู่ในข่ายได้รับการล้างมลทินตามมาตรา ๔ แห่ง พ.ร.บ. ล้างมลทินในโอกาสครบ ๒๕ พุทธศตวรรษ พ.ศ. ๒๕๒๕ นั้น กฎหมายให้ถือว่าผู้นั้นมิได้เคยต้องโทษทางวินัย ซึ่งย่อมหมายความว่าในทางวินัยผู้นั้นไม่เคยถูกลงโทษทางวินัยเลยไม่ว่าจะก่อน หรือหลังพระราชบัญญัติ ล้างมลทินในโอกาสครบ ๒๕ พุทธศตวรรษ พ.ศ. ๒๕๒๕ ใช้บังคับ ฉะนั้น ในเรื่องของผู้บังคับบัญชาจึงสั่งเลื่อนเงินเดือนในปี พ.ศ. ๒๕๐๐ ให้แก่ผู้ได้รับการล้างมลทินได้ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๐๐ ถ้าคำสั่งนั้นออกภายหลังจากวันใช้พระราชบัญญัติล้างมลทิน (ความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา)

ปัญหาพิเศษ

สมาชิกเลขที่ ๑๙๔ ถามว่า :-

ดมมดี นาย ก. เป็นข้าราชการพลเรือนวิสามัญ (รับเงินเดือนจากงบประมาณประเภท เงินเดือน) ภายหลังจาก นาย ก. ได้ถูกเกณฑ์ไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร เมื่อนาย ก. ได้ถูกเกณฑ์ไปครั้งนี้ นาย ก. ก็ต้องลาออกจากราชการไป เมื่อเบนเข่น อัครราชของหน่วยราชการนั้นว่างลง เมื่อว่างลงแล้ว ตามทางปฏิบัติของทางคลัง ก็ตัดอัตราไปตั้งจ่ายทางงบประมาณค่าใช้จ่ายในปีถัดไป ต่อมา นาย ก. ได้พ้นจากราชการทหาร มีความประสงค์ที่จะเข้ารับราชการทางหน่วยเดิม เพราะไม่มีความเสียหาย ตามความในมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗ ระเบียบให้กระทรวงทบวงกรมเดิมรับบรรจุที่เดียว และให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามความในมาตรา ๓๐ เป็นผู้สั่งบรรจุ ดังนี้

จึงขอเรียนถามว่า เมื่ออัตราของนาย ก. ได้ถูกทางคลังตัดอัตราไปตั้งจ่ายทางค่าใช้จ่ายแล้ว นาย ก. จะบรรจุได้อย่างไรในราชการหน่วยเดิมและอัตราเดิม เพราะไม่มีอัตราว่าง ๆ อยู่เลย หรือจะให้ นาย ค. ไปรับเงินเดือนในงบประมาณค่าใช้จ่าย

คำตอบ

กรณีเช่นนี้ ตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๗ (พ.ศ. ๒๔๙๗) ข้อ ๖ บัญญัติว่าให้กระทรวงทบวงกรมเดิมรับบรรจุที่เดียวในอัตราเงินเดือนที่ได้รับอยู่ขณะที่ไปรับราชการทหาร เพราะฉะนั้นกรณีเช่นนี้ต้องส่งมอบอัตราวิสามัญเดิมไว้ให้เขา จะตัดไปตั้งในอัตราค่าใช้จ่ายหาได้ไม่

สมาชิกเลขที่ ๑๗๑/๒๕๐๐ สงขลา ถามว่า :-

- ๑. ข้าราชการวิสามัญสมัครสมัครหรือไม่ และมีสิทธิสอบแข่งขันในวิชาข้าราชการพลเรือนสามัญสมัครหรือไม่
- ๒. การปรับปรุงเงินเดือนประจำปี เมื่อได้เงินเดือนแล้วถือเป็นเงินเฉพาะตัวหรือไม่ ผู้บังคับบัญชาจะพิจารณาเอาไปให้ผู้อื่นซึ่งเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญได้หรือไม่ ถ้าไม่ชนให้ตำแหน่งวิสามัญ เงินต้องคืนด้วยหรือไม่
- ๓. ถ้าไม่สมัครสมัครแล้ว ถ้าหากไม่มีความสมัครใจจะให้เงินเดือนหรือไม่

๕. ข้าราชการวิสามัญเป็นตำแหน่งเดิมหรือพนักงานหรือตำแหน่งอื่น ๆ นอกจากตำแหน่ง
ต้องใช้ความรู้พิเศษได้หรือไม่

๕. จะให้ข้าราชการพลเรือนวิสามัญเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญทำได้โดยวิธีใดบ้าง

คำตอบ

๑. ข้าราชการพลเรือนวิสามัญ ไม่มีชั้น อันดับ เพียงแต่อนุมัติเทียบกับข้าราชการ
พลเรือนสามัญเท่านั้น ข้าราชการพลเรือนวิสามัญไม่มีสิทธิสมัครสอบข้าราชการพลเรือนสามัญ
ชนตร

๒. เงินปรับปรุงที่ขอมาไม่ใช่เงินเฉพาะตัว เอาไปเดือนข้าราชการพลเรือนสามัญก็ได้

๓. การขเงินเดือนต้องอยู่ในวงเงินงบประมาณที่ได้มาด้วย แม้จะไม่มีควมผิด แต่
ถ้าก้อนนี้มาก อาจเอาไปเดือนคนอื่น ๒ ชั้นหรือเดือนคนอื่นให้คนอื่นก็ได้

๔. ได้ตามที่ขอกำหนดไว้กับ ก.พ. และกระทรวงการคลัง

๕. ไม่ได้ นอกจากกรณีตามมาตรา ๓๑๘

คุณกระแส ศาสตราสังห์ โรงพยาบาลระยอง ถามว่า :-

๑. ตามหนังสือของสำนักงาน ก.พ. ที่ น.ว. ๓/๒๕๐๓ ด.ว. ๒๒ ม.ก. ๒๕๐๓ ว่าพระภิกษุ
สงฆ์ที่มีพินศความรู้และคุณสมบัตินครบถ้วน ก็มีสิทธิสมัครสอบแข่งขันเข้ารับราชการได้นั้น

ถ้าหากว่ามีพระภิกษุสงฆ์มาขึ้นใบสมัครสอบคัดเลือกตามความในมาตรา ๕๓ หรือมาตรา
๕๔ แล้ว เจ้าหน้าที่จะรับสมัครไว้ได้หรือไม่ จะถือเหตุอะไรเป็นข้ออ้าง

๒. ตามมาตรา ๓๑๖ แห่ง พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการ วิสามัญถึงการเดือนเงินเดือน
ข้าราชการวิสามัญไว้ด้วย แต่ตามบัญญัติหมายเลข ๓ ไม่ระบุถึงเงินเดือนเลย ระบุแต่ค่าจ้างไว้
คงเห็นเหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น หรือคำว่า "ค่าจ้าง" กับ "เงินเดือน" จะมีความหมายเหมือนกัน
ทุกประการ

คำตอบ

๑. รับสมัครได้ ถ้ากฎ ก.พ. หรือพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบรรจุในกรณีนั้น ๆ มีค
ข้อให้สมัครได้ ทั้งนี้เพราะการเป็นพระภิกษุสงฆ์ไม่ทำให้ขาดคุณสมบัติที่จะสมัครสอบเข้ารับราชการ
ตามมาตรา ๕๔

๒. ที่ถูกจะต้องเป็น " เงินเดือน " ไม่ใช่ " ค่าจ้าง " แต่เนื่องจากตาม พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการพลเรือนฉบับเก่า ๆ ได้ให้คำจำกัดความข้าราชการพลเรือนวิสามัญไว้ว่า " ได้แก่ผู้ซึ่งรัฐบาลจ้างรับราชการ " มีผู้ซึ่งต่อท้ายจึงเรียกเป็น " ค่าจ้าง " ต่อมาได้มีการแก้ไข พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการพลเรือนเป็นลำดับมาหลายฉบับ และได้มีการแก้คำจำกัดความข้าราชการพลเรือนวิสามัญเป็นว่า " ได้แก่ผู้ซึ่งรับราชการ โดยได้รับเงินเดือนในอัตราวิสามัญ " แต่หาได้แก่มิผู้ซึ่งให้สอดคล้องกันไม่ จึงสับสนกันดังนี้

คุณสมบัติ หะวานนท์ ท้วงว่า :-

ตามวารสารข้าราชการฉบับที่ ๓ มกราคม ๒๕๐๓ หน้า ๓๖ คอบุญจิต ชูช่วย แผนกสรรพสามิต จังหวัดนครสวรรค์

ขอแย้งว่า เมื่อถึงวันที่ ๓ พ.ย. นาย ก. ยังไม่มาทำงานจะด้วยประการใด ๆ ก็ตาม แต่คงว่ายังไม่มีการเริ่มต้นทำงาน ยังไม่มีการรายงานตัวต่อผู้บังคับบัญชาผู้มาตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนเพื่อเข้าประจำตำแหน่ง เหตุการณ์ในวันที่ ๓๑ ต.ค. นั้นเป็นเพียงแต่ นาย ก. รับทราบประกาศเท่านั้น ส่วนนาย ก. จะได้อธิบายว่าเป็นข้าราชการพลเรือนตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ก็ต่อเมื่อ นาย ก. ได้เข้ารายงานตัวต่อผู้บังคับบัญชาของส่วนราชการนั้น ๆ และถูกมอบหมายหน้าที่ราชการให้ปฏิบัติตั้งแต่วันนั้น นาย ก. จึงจะได้อธิบายว่าเป็นข้าราชการ และมีมติให้เป็น ข้าราชการ ตามพระราชบัญญัติ ระเบียบ ข้าราชการพลเรือน ตลอดจนระเบียบการต่าง ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกัน ทนาย ก. พึงได้ศึกษาและประโยชน์ตามควร เช่น ระเบียบการลา เป็นต้น

เมื่อฟังได้ว่า นาย ก. ยังมีใตเป็นข้าราชการดังกล่าว เหตุผลของของนาย ก. ทั้ง ๓ ข้อ จึงไม่ควรได้รับการพิจารณาตามอันดับของระเบียบการลาของข้าราชการ แต่ควรอยู่ในข่ายการพิจารณาว่าสมควรให้ยกเวลาการบรรจุนาย ก. ไปเมื่อใดเท่านั้น ทั้งนี้เห็นว่าเหตุผลไม่สมควรทางการที่อาจออกหรือลดอันดับการบรรจุนาย ก. ไปไว้ต่อท้ายก็ได้ หรือถ้าเห็นว่าไม่สมควรสมควร ก็อาจจัดอันดับให้อยู่รองลงไปเรื่อย ๆ ก็ได้เพื่อรอนาย ก. จนกว่าจะมาได้ ดังนี้ จึงมีถูกประการใด

คำตอบ

การเข้ารับราชการก็เป็นทำนองนิติกรรม หรือสัญญาระหว่างรัฐบาลกับผู้เข้ารับราชการ การสมัครเข้าในตอนที่แรกเป็นคำเสนอ เมื่อตั้งบรรจุก็คือรัฐบาลสนองต่อคำเสนอนั้น ผลทางฝ่าย นาย ก. ย่อมได้สิทธิในฐานะที่เป็นข้าราชการตามคำสั่งบรรจุ หรือจะเรียกว่าคำสนอง หรือสัญญา ตกงนหนแต่ัว และเมื่อนาย ก. มารับทราบคำสั่งบรรจุนั้นแล้ว ก็เป็นสัญญาผูกพันทั้ง ๒ ฝ่าย ต่อระเบียบเวลาก็คือ วินัยและบทกำหนดโทษต่าง ๆ ก้ก็ ก็เต็มชอบเป็นรับกำหนดต่าง ๆ ตาม สัญญาเข้ารับราชการนั้น ย่อมจะต้องผูกพันคู่สัญญาตามข้อตกลงทุกประการแล้ว ฉะนั้น นาย ก. จึงมีสิทธิลาหยุดราชการได้ตามระเบียบ และท่านเองเดียวกัน ถ้า นาย ก. ลาราชการ ก็คงโทษได้

คุณจรัส แสงฤทธิ์ แผนกศึกษาธิการ จังหวัดกระบี่ ถามว่า :-

ตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๖๐ (พ.ศ. ๒๔๘๘) ข้อ ๓๘ ที่ว่า " การสอบสวนปากคำผู้ กวดหาหรือพยาน ให้บันทึกถ้อยคำเป็นหนังสืออ่านให้ผู้ให้ถ้อยคำฟัง เมื่อรับว่าถูกต้องแล้วก็ ให้ลงลายมือชื่อ และให้กรรมการผู้หนึ่งสอบสวนทุกคนลงลายมือชื่อกากับด้วย ๑ ๓ ๖" เฉพาะ ตอนที่ว่า "ให้กรรมการผู้หนึ่งสอบสวนทุกคนลงลายมือชื่อกากับด้วย" ข้าพเจ้าสงสัยว่าให้ลง ลายมือชื่อกากับเฉพาะผู้หนึ่งสอบสวนเท่านั้นพอหรืออย่างไร ผู้ที่ไม่ได้หนึ่งสอบสวนแต่ถูกแต่งตั้ง เป็นกรรมการด้วย จำเป็นหรือไม่จำเป็นอย่างไรในการลงชื่อในแบบสอบสวน

คำตอบ

เฉพาะกรรมการผู้หนึ่งสอบสวนเท่านั้นที่ต้องลงชื่อในบันทึกถ้อยคำ ผู้ที่ไม่ได้หนึ่งสอบสวน ก็ไม่ต้องลงชื่อ

คุณชิตร์ชาติพันธ์ เจริญ เจ้าพนักงานที่ดินผู้ช่วย จังหวัดสมุทรสงคราม ถามว่า :-

ตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๓๕๔ (พ.ศ. ๒๕๐๐) ข้อ ๓ (๕) ที่ว่า " เป็นผู้ที่ได้รับบรรจุ เข้ารับราชการมาครบรอบปี โดยนับตั้งแต่วันที่กรมการเป็นต้นไปนั้น " การนับเวลาครบรอบปี เพื่อดูเงินเดือนจะหมายถึงเวลาที่นับวันเข้าบัญชีเพื่อทดลอง ปฏิบัติราชการรวมเข้า ด้วยกันที่เป็น สำนัญหรือไม่

คำตอบ

รวมด้วย คือเมื่อได้บรรจุเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญแล้ว ก็นับวันราชการย้อนไป เพื่อให้ครบรอบปี นับตั้งแต่วันบรรจุเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการได้

น.ว. ก่าง ๆ

ที่ น.ว. ๓๓/๒๕๐๓

กรมตำรวจนครบาล

๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๓

เรื่อง การจ่ายเงินเดือนให้ข้าราชการที่ถึงแก่กรรมในระหว่างปฏิบัติหน้าที่ราชการ
เรียน (เจียนกระทรวงมหาดไทย)

ด้วยในคราวประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ศกนี้ ที่ประชุมได้พิจารณา
เกี่ยวกับเรื่องกรมตำรวจนครบาลได้เสนอว่า การขอจ่ายเงินเดือนให้
ข้าราชการที่ถึงแก่กรรมในระหว่างปฏิบัติหน้าที่ราชการ ควรให้ได้รับระดับเดียวกัน คือ

๑. คายเพราะถูกกระทำร้ายในการปฏิบัติราชการตามหน้าที่ ๕ ชั้น
๒. คายเพราะปฏิบัติหน้าที่อันเสี่ยงอันตรายและประสบอุบัติเหตุ ๔ หรือ ๓ ชั้น
๓. คายเพราะประสบอุบัติเหตุ ๒ ชั้น

ในที่นี้ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยตามที่กรมตำรวจนครบาลได้เสนอ
และให้ถือเป็นระเบียบปฏิบัติต่อไป

จึงขอเรียนมาเพื่อถือเป็นระเบียบปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

ปุ่น จาคิกวนิช

(นายปุ่น จาคิกวนิช)

รองเลขาธิการคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร

ลงนามแทนเลขาธิการคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร

ที่ น.ว. ๓๕/๒๕๐๓

กรมตำรวจนครบาล

๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๓

เรื่อง การปูนบำเหน็จข้าราชการ

เรียน (เวียนกระทรวงมหาดไทย)

อ้างถึง หนังสือที่ น.ว. ๒๐๕/๒๕๐๒ ลงวันที่ ๓๕ พฤศจิกายน ๒๕๐๒

ตามที่คณะกรรมการได้ลงมติให้กระทรวงมหาดไทยต่าง ๆ สอบถามกรมตำรวจราชการ
แผ่นดินและกรมตำรวจราชการแผ่นดินก่อนที่จะเลื่อนชั้น ชันดับและขึ้นเงินเดือนให้แก่ข้าราชการ
ตามข้อเสนองานของ ก.พ. นั้น

บัดนี้ ก.พ. ได้พิจารณาข้อเสนองานของกรมตำรวจราชการแผ่นดินว่า สมควรยกเลิกระเบียบ
ว่าด้วยการสอบถามก่อนพิจารณาปูนบำเหน็จข้าราชการ เพราะกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจ
และหน้าที่ของผู้บังคับบัญชา และได้มีกฎ ก.พ. วางระเบียบในเรื่องนี้ได้แล้ว ผู้บังคับบัญชา
จะต้องยึดถือหลักความเป็นธรรม และปฏิบัติตามที่กฎหมายบัญญัติไว้โดยเคร่งครัด

คณะกรรมการได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๓๑ กุมภาพันธ์ ศกนี้ ลงมติเห็นชอบด้วยให้
ยกเลิกระเบียบตามหนังสือที่ น.ว. ๒๐๕/๒๕๐๒ ลงวันที่ ๓๕ พฤศจิกายน ๒๕๐๒ เดิม

จึงขอขณินมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

ปุ่น จาติกวนิช

(นายปุ่น จาติกวนิช)

รองเลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการ

รักษาราชการแทนเลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการ

ที่ น.จ. ๘/๒๕๐๓

สำนักงาน ก.พ.

๒๓ มีนาคม ๒๕๐๓

เรื่อง อัตราเงินเดือนที่ข้าราชการได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ
เรียน (เวียนกระทรวง ทบวงกรมต่าง ๆ และจังหวัด)

ด้วย ก.พ. พิจารณาเห็นว่า การที่ได้อนุมัติให้ส่วนราชการในกระทรวง ทบวงกรมต่าง ๆ บางตำแหน่งเป็น ส่วนราชการที่ข้าราชการได้รับปริญญา หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพเข้ารับราชการก็ โดยได้พิจารณาเห็นว่า ผู้ได้รับปริญญา หรือ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ตามที่ขอไปนั้น ย่อมจะมีคุณวุฒิ ซึ่งเป็นประโยชน์แก่การปฏิบัติหน้าที่ราชการในส่วนราชการที่ได้รับอนุมัติไว้นั้น แต่กลับปรากฏว่า เมื่อได้บรรจุผู้ได้รับปริญญา หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ ตามที่ ก.พ. ได้อนุมัติไว้แล้ว ก็แต่งตั้งให้ไปรับราชการในส่วนราชการอื่น โดยโอนอัตราเงินเดือนตามตัวไปด้วย และไม่มีอัตราเงินเดือนที่จะบรรจุตามคุณวุฒิซึ่ง ก.พ. ได้อนุมัติไว้มาตั้งแทนประการหนึ่ง อีกประการหนึ่ง ถ้าอัตราเงินเดือนที่ได้รับอนุมัติให้บรรจุผู้ได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพวางลง แทนที่จะได้ดำเนินการสอบคัดเลือกบรรจุผู้ได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ ตามที่ได้รับอนุมัติไว้จาก ก.พ. กลับไปดำเนินการโอนข้าราชการในกระทรวง ทบวงกรมอื่นมาบรรจุ โดยปรากฏว่าผู้ที่โอนมานั้นไม่ได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพตามที่ ก.พ. ได้อนุมัติไว้ ซึ่ง ก.พ. เห็นว่า ในกรณีดังกล่าวมาแล้วข้างต้นนั้น ไม่สมควรที่จะปฏิบัติ

เพราะฉะนั้น ก.พ. จึงลงมติให้วางระเบียบในเรื่องดังกล่าวข้างต้นไว้ดังต่อไปนี้

๑. เมื่อ ก.พ. ได้อนุมัติให้ส่วนราชการใดบรรจุผู้ได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพใดโดยให้ได้รับเงินเดือนในชั้น อันค้ำ และชั้นใดแล้ว ให้ถือว่า ก.พ. ได้กำหนดอัตราเงินเดือนสำหรับตำแหน่งนั้นไว้ ตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ ด้วย

๒. อัตราเงินเดือนที่ ก.พ. อนุมัติให้บรรจุผู้ได้รับปริญญา หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพใดไว้แล้ว ถ้าหากมีความจำเป็นจะต้องแต่งตั้งข้าราชการ ที่ได้รับการบรรจุในอัตรานั้น ไปรับ

ราชการในตำแหน่งอื่น โดยโอนอัตราราชการเดิมตามตัวไปโดยจะต้องมีอัตราราชการเดิมในชั้นเดียวกันและมีอัตราราชการเดิมที่จรรยาบรรณผู้ได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพตามที่ ก.พ. ได้อนุมัติไว้มาตั้งแทน ถ้าไม่มีอัตราราชการเดิมที่จรรยาบรรณผู้ได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพมาตั้งแทนจะต้องได้รับอนุมัติจาก ก.พ. ก่อนจึงจะแต่งตั้งผู้ได้รับการบรรจุในฐานะผู้ได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพไปดำรงตำแหน่งอื่นได้

๓. ถ้าอัตราราชการเดิมสำหรับบรรจุผู้ได้รับปริญญา หรือประกาศนียบัตร วิชาชีพ ดังจะ ความปกติที่ขอจะดำเนินการสอบคัดเลือกบรรจุผู้ได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพเข้ารับราชการ แต่ถ้าทางราชการมีความประสงค์จะโอนข้าราชการจากกระทรวงทบวงกรมอื่นมาบรรจุ ผู้โอนมาจะต้องเป็นผู้ที่ได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพซึ่งมีคุณวุฒิจะบรรจุในอัตราราชการเดิมได้โดย จึงจะโอนมาได้ ถ้าเป็นผู้ที่ไม่ได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพซึ่งจะบรรจุใน อัตราราชการเดิมจะต้องทำความตกลงกับ ก.พ. ก่อนจึงจะโอนมาได้

จึงเรียนมาเพื่อถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป และโปรดแจ้งให้กรมในสังกัดทราบด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) สุขุมน้อยประดิษฐ

(หลวงสุขุมน้อยประดิษฐ)

เลขาธิการ ก.พ.

ที่ น.ว. ๘/๒๕๐๓

สำนักงาน ก.พ.

๒๓ มีนาคม ๒๕๐๓

เรื่อง การจ่ายเงินเดือนข้าราชการที่ลาออกไปรับราชการทหาร
เรียน (เว้นกระทรวงทบวงกรมอิสระและจังหวัดต่าง ๆ)

ตามหนังสือของสำนักงาน ก.พ. ที่ น.ว. ๒/๒๕๘๖ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๘๖ ว่า
การจ่ายเงินเดือนข้าราชการที่ออกจากราชการไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับ
ราชการทหารนั้น ถ้าข้อเท็จจริงปรากฏว่าได้เป็นผู้ปฏิบัติราชการตลอดมาจนถึงวันไปรับราชการ
ทหารและการพิจารณาจ่ายเงินเดือนถือเอาความดีความชอบในตำแหน่งเดิมมาเป็นเกณฑ์ แม้จะ
ออกคำสั่งจ่ายเงินเดือนภายหลังวันที่ออกไปรับราชการทหารแล้ว ก็ย่อมกระทำได้และได้แจ้ง
ให้กระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ ถือเป็นระเบียบปฏิบัติในขณะที่ยก ก.พ. ฉบับที่ ๓๓ แห่งพระราช
บัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๘๕ ยังใช้บังคับอยู่นั้น

ก.พ. เห็นว่าหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ น.ว. ๒/๒๕๘๖ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๘๖ มี
หลักการขัดกับความในกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
พ.ศ. ๒๕๘๕ ข้อ ๒ (๓๐) ที่บัญญัติว่า "เป็นผู้ที่เข้ารับราชการอยู่ถึงวันออกคำสั่งจ่ายเงินเดือน"
และโดยที่ขณะนี้ได้ประกาศใช้กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๓๕๔ (พ.ศ. ๒๕๐๐) ว่าด้วยการเลื่อนเงินเดือน
เดือนในอัตรานั้นแล้ว ซึ่งตามกฎ ก.พ. ฉบับข้อ ๗ ก็ได้บัญญัติเกี่ยวกับการจ่ายเงิน
เดือนว่า ในวันออกคำสั่งจ่ายเงินเดือนผู้ที่จะได้เงินเดือน ต้องรับราชการอยู่ในบังคับบัญชา
ของแผนอัตราดังจ่ายเงินเดือนซึ่งมีความหมายชัดเจนอยู่แล้ว

ก.พ. จึงลงมติให้ยกเลิกหนังสือของสำนักงาน ก.พ. ที่ น.ว. ๒/๒๕๘๖ ลงวันที่ ๑๔
มกราคม ๒๕๘๖ นั้นเสีย

จึงเรียนมาเพื่อทราบ และขอได้โปรดแจ้งให้กรมในสังกัดทราบทั่วกันด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง
(ลงชื่อ) สุขุมนัยประดิษฐ์
(หลวงสุขุมนัยประดิษฐ์)
เลขาธิการ ก.พ.

ระเบียบคลัง

โดย..... วิเชียร โมเรือง ข.บ. ผู้ช่วยผู้อำนวยการกองบำเหน็จบำนาญ กรมบัญชีกลาง

กอบบัญชีหักคลัง

สมาชิก พังงา ถามว่า :-

๑. คำว่า " อัตราร้อยเดือนว่าง " นั้นมีความหมายแค่ไหน อัตราร้อยเดือนข้าราชการพลเรือนตามบัญชีหักคลังว่างดัง ผู้ว่าราชการจังหวัดได้ตั้งขุมเป็นอัตราร้อยเดือนโดยได้รับอนุมัติ ก.พ. จังหวัดแคว้นบรรจบุคคลในอัตราร้อยเดือนที่ขุมเป็นข้าราชการพลเรือนร้อยเดือนว่างชั่วคราว ในกรณีนี้จะถือว่าอัตรานี้ว่างหรือไม่

๒. ตามข้อ ๑ สมมุติว่าอัตราร้อยเดือน ๕๕ บาท ได้ขุมเป็นอัตราร้อยเดือนชั่วคราวแคว้นบรรจ
นาย ก. เขาเป็นข้าราชการร้อยเดือนว่างรับเงินเดือน ๓๐ บาท แต่ในคราวปรับปรุงเงินเดือนประจำมิได้ปรับปรุงอัตราร้อยเดือน ๕๕ บาท โดยปรับลดลงเหลือ ๕๐ บาท ตั้งคืนคลัง ๕ บาท เดือน
นาย ข. รับเงินเดือน ๕๕ บาท ขุมรับ ๕๐ บาทในอัตรานาย ก. ครองอยู่ โดยถือว่าอัตราร้อยเดือน ๕๕ บาทนั้นว่าง และอัตราร้อยเดือนของนาย ข. ขุม ๕๕ บาทปรับลดลงเหลือ ๓๐ บาทว่างคือ เมื่อ
กระทรวงการคลังได้อนุมัติบัญชีขอมูลจ่ายเงินเดือนข้าราชการ ประจำปีตามที่ได้ปรับปรุง ดังกล่าว
แล้ว จังหวัดเพ็ญอัตราร้อยเดือนของนาย ข. ขุม ๓๐ บาทเป็นอัตราร้อยเดือนชั่วคราว แคว้นบรรจนาย ก.
ในอัตรากุมนั้นใหม่ ทั้งจะกระทำหรือไม่ เพราะเหตุใด และอัตราร้อยเดือน ๕๕ บาทที่ได้ขุมเป็น
อัตราร้อยเดือนชั่วคราวแคว้นเดือนนาย ข. ขุมรับนั้น จะต้องทำการฟื้นฟูอัตราร้อยเดือนโดยอนุมัติ ก.พ. ก่อน
หรือถือว่าอัตรานี้ฟื้นฟูโดยอัตโนมัติ

๓. อัตราร้อยเดือนข้าราชการพลเรือนร้อยเดือนที่ทางราชการว่างระเบียบไว้ ตำแหน่ง
หัวหน้ากณการและภาร โรงอัตราร้อยเดือน ๕๕ บาท นักการและภาร โรงอัตราร้อยเดือน ๖๕ บาทนั้น
ถ้าจะขอเงินเดือนขึ้นเงินเดือนให้คนใช้ดังกล่าวโรงขุมเงินเดือน ๕๕ บาทขุมรับ ๕๐ บาท จะ
ทำได้หรือไม่ เพราะเหตุใด

คำตอบ

๑. "อัตราเงินเดือนว่าง" หมายถึงอัตราที่มิได้เบิกจ่าย ตามคำถามในข้อหนึ่งถือเป็นอัตราว่างไม่ได้ เพราะมีการเบิกจ่ายแล้ว

๒. ในกรณีข้อ ๒ อัตราสามัญที่ขมเป็นอัตราสามัญชั่วคราวเพื่อบรรจุผู้สอบได้ หรือเพื่อบรรจุข้าราชการอัตราสามัญชั่วคราวก่อนสอบนั้น เมื่อข้าราชการอัตราสามัญที่ครองอยู่นั้นพ้นไปก็พ้นชนเป็นอัตราสามัญโดยอัตโนมัติ ไม่ต้องขออนุมัติ ก.พ.

ตามตัวอย่างที่ถามมา ข้าราชการ ๕๕ เป็นอัตราสามัญเพื่อบรรจุ นาย ก. เดี่ยวก่อน เมื่อนาย ก. ย้ายไปกินอัตราอื่น อัตรา ๕๐ บาทก็เป็นอัตราสามัญขึ้นโดยอัตโนมัติ สืบเปลี่ยนให้นาย ข. เงินเดือน ๕๕ บาท มาอาศัยเบิกอัตรา ๕๐ บาทไม่ได้ และเมื่อจะเลื่อนอันดับเงินเดือนให้นาย ข. โดยให้ได้รับอัตรา ๕๐ ก็ทำได้ แต่ทางนี้ต้องสืบเปลี่ยนอัตราเงินเดือนตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม จึงจะเลื่อนอันดับเงินเดือนตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๖๐ ได้

๓. อัตราสูงสุดที่จำกัดไว้คงกล่าววน หมายถึงว่าจะชนเงินเดือนสูงกว่านั้นไม่ได้ ส่วนข้าราชการพลเรือนอัตราสามัญที่เงินเดือนต่ำกว่าขอเงินชดเชยใดหรือไม่ชน โอนโอนเช่นเดียวกับข้าราชการพลเรือนอัตราสามัญ ก็ถ้าเงินเดือนติดอันดับกับขอเงินชดเชยจากคลังไม่ได้ แต่ถ้ามีเงินปรับปรุงที่ขอมาได้ (ของผู้อื่น) เหลือจะนำมาปรับปรุงเดือน (เทียบอันดับ) ให้ผู้หนึ่งไม่ห้าม สมาชิกสถานทดลอง สุรินทร์ ถามว่า :-

ข้าพเจ้าตั้งสัยเกี่ยวกับกรณีเบิกจ่ายค่าพาหนะ เบี้ยเลี้ยง ซึ่งมีการติดขัดอยู่ในเวลานี้ คือ ข้าราชการปฏิบัติงานของกองกองหนึ่งในกรมกรมหนึ่ง ซึ่งกองนั้นจะมีหน่วยงานตามท้องถนนทุกภาค เรียกว่าสถานีทดลอง ข้าราชการตามสถานีทดลองนั้น กรมก็ถือว่าเป็นข้าราชการส่วนกลาง การเบิกจ่ายเงินเดือนเบิกที่กรม ๆ กรุงเทพฯ ๆ ซึ่งการทำงานของสถานีทดลอง ๆ ความจริงก็ไม่ได้ชนข้อส่วนภูมิภาค บัดนี้กรมไม่ยอมเบิกจ่ายค่าพาหนะ เบี้ยเลี้ยง ค่าที่พักของเจ้าหน้าที่ ๆ มาจากสถานีทดลอง ๆ ซึ่งมาราชการกรม โดยถือว่าพวกนี้เป็นข้าราชการส่วนกลาง เมื่อเข้ามาตรวจที่ ๆ ก็เหมือนมาบ้านตนเอง จึงไม่ยอมจ่ายค่าใด ๆ

และถึงแม้ข้าราชการที่ปฏิบัติราชการข้อยุติตามสถานีทดลอง ๆ (ความจริงไม่ได้มาทำราชการที่กรม ๆ) กรมเจ้าตั้งก็ยังไม่ยอมเบิกจ่ายเบี้ยเลี้ยง ในฐานะไปทำงานนอกสถานที่ (นอกกรม) โดยถือว่าข้าราชการที่อยู่ตามสถานีทดลองนั้น ๆ ได้ปฏิบัติงานเหมือนอยู่ที่กรมโดยตรง

จึงไม่ยอมให้เบิกเบยเจยง เมื่อสรุปรแล้ว คนทำงานสถานที่ทดลองซึ่งอยู่นอกกรม (กรุงเทพ) นี้ จะเดินทางมาราชการกรมกค และแม้จะอยู่ปฏิบัติงานกับสถานที่ทดลองเองกค จะเบิกเบยเจยง หรือค่าพาหนะ หรือค่าที่พักไม่ได้

เท่าที่เบยเจยงเช่นนี้ ข้าราชการขอเท็จจริงของระเบียบเรื่องนี้ แล้วใครขอทราบจ

๑. ในกรณีเช่นไรที่ข้าราชการส่วนกลางจะมีสิทธิเบิกเบยเจยง ค่าพาหนะ ค่าที่พัก ได้ และไม่ได้

๒. ตามที่เรียนมา ข้าราชการของสถานที่ทดลอง ๑ ที่ต้องมาราชการกรม ๑ (ใน กรุงเทพ ๑) จะเบิกค่าพาหนะ, ค่าเบยเจยง, ค่าที่พัก, ได้หรือไม่

๓. ถ้ากรม ๑ ไม่ยอมให้เบิกตามข้อ ๒ แล้ว ข้าราชการตามสถานที่ทดลอง ๑ จะมีสิทธิ เบิกค่าเบยเจยง ในวันที่ได้ทำงานอยู่ในสถานที่ทดลอง ๑ ได้หรือไม่ เพราะตามข้อเท็จจริง สถานที่ ทดลอง ๑ อยู่นอกกรม ไม่ใช่สถานที่เดียวกับกรม และอยู่ห่างไกลมาก

คำตอบ

เรื่องนี้จะได้อธิเบยหลักในการปฏิบัติราชการ ขอให้ทำเรื่องหารือไปทางกระทรวง การคลังเป็นทางการ กระทรวงการคลังจะได้อธิเบยไปเป็นหลักฐาน และก็เป็นหลักปฏิบัติ จะได้อธิเบยด้วยกันทุกฝ่าย

สมาชิกนันทบุรี ถามว่า:-

๑. ข้าราชการวิสามัญประเภทรับเงินเดือนในงบประมาณแผ่นดินที่มีอายุเกิน ๔๕ ปี จะมี สิทธิสมัครสอบแข่งขันเป็นข้าราชการสามัญได้หรือไม่?

๒. ข้าราชการวิสามัญที่ได้รับการปรับปรุงเป็นสามัญ รับราชการต่อมาจนครบเกษียณ อายุออกจากราชการ จะยื่นแบบ ๘. ขอรับบำเหน็จเพื่อรวมอายุราชการระหว่างที่เป็นวิสามัญ กับสามัญมาในคราวเดียวกันได้หรือไม่? ถ้าไม่ได้เพราะเหตุใด?

๓. ตาม ม. ๔๔ (๘) แห่ง พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๘ หมายถึง ผู้ที่เคยได้รับโทษคดีถึงที่สุด ตามคำพิพากษาของศาลต่างประเทศให้จำคุกด้วยหรือไม่?

คำตอบ

๑. การเข้าสอบแข่งขันข้าราชการพลเรือนสามัญ ต้องอาศัยสิทธิตามคุณวุฒิการศึกษา

ควรเป็นข้าราชการพลเรือนวิสามัญ หากก่อให้เกิดสิทธิเข้าสอบแข่งขันเป็นข้าราชการพลเรือนวิสามัญ

๒. เวลาตอนเป็นวิสามัญจะนับรวม เป็นเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญตาม
พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๗๕ ได้เฉพาะที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๓ วรรค ๒
เท่านั้น นอกนั้นนับไม่ได้ เพราะต้องห้ามตามมาตรา ๒๓ วรรค

๓. ยังไม่เคยมีตัวอย่าง แต่เข้าใจว่ารวมด้วย

คุณนรีศรี หลาวทอง ถามว่า :-

สมมุติว่า ข้าราชการผู้หนึ่งได้รับคำสั่งแต่งตั้งจากจังหวัดเพชรบุรีไปจังหวัดขอนแก่น
เมื่อเดินทางไปพักกรุงเทพฯ ได้ป่วยหนัก ไม่สามารถเดินทางต่อไปได้ ต้องพักรักษาตัวอยู่ที่
กรุงเทพฯ อีก ๓๐ วัน การเดินทางของคนในครอบครัว จำเป็นต้องอาศัยหัวหน้าครอบครัวจึงจะ
เดินทางต่อไปได้ จึงต้องเข้าโรงแรมอีก ๓๐ คืน รวม ๓๒ ห้อง ดังนี้ ข้าราชการผู้นั้นจะต้อง
นำหลักฐานอะไรบ้างไปประกอบการขอเบิกค่าเช่าโรงแรม "ที่เป็นปัญหาเพราะเคยเห็นเบิกได้
แต่เพียงอย่างเดียว"

คำตอบ

เวลาที่อยู่เกินเพราะป่วยนั้น ถ้าผู้บังคับบัญชารับรองมากเบิกได้ทั้งค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าเช่า
ที่พัก เอกสารที่ควรเสนอให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาคือ ๑. ใบรับรองแพทย์ ๒. ใบเสร็จ
รับเงิน และ ๓. เมื่อเสนอเรื่องไปกระทรวงการคลังควรแนบบันทึกอนุญาตของผู้บังคับบัญชาส่ง
ไปด้วย

เรื่องนั้นถ้าผู้บังคับบัญชาอนุญาตให้อยู่ได้ไม่ถึง ๓๐ วัน ก็เบิกได้เท่าที่ผู้บังคับบัญชาอนุญาต
เท่านั้น

คุณชอุ่ม นาคปลื้มบุตร โรงเรียนชัยภูมิ ถามว่า :-

กระผมถูกจังหวัดทักท้วงเรื่องค่าเช่าบ้านว่า กระผมเช่าบ้านพ่อตาแม่ยายอยู่ไม่ได้ ทั้ง ๆ ที่
ชาวบ้านปลุกไว้ให้คนเช่า และก็ไม่ได้อยู่ร่วมกับพ่อตาแม่ยาย หากว่ากระผมผิดระเบียบตามพระ-
ราชกฤษฎีกาว่าด้วยระเบียบค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๗๖ มาตรา ๕ ทวิ ๕ กระผมขอ
เรียนถามว่า กระผมจะเช่าอยู่ได้หรือไม่ จะผิดไหม

คำตอบ

ตาม พ.ร.บ. ว่าด้วยระเบียบค่าเช่าบ้าน ๒๔๗๓ มาตรา ๕ ข้อ ๕ ห้ามเฉพาะผู้ที่มีบ้านของบิดามารดา หรือบุตร หรือสามีภรรยาเท่านั้นที่เบิกค่าเช่าบ้านไม่ได้ บ้านของบิดามารดา ภริยานั้นไม่มีบัญญัติห้ามไว้ด้วย ปัญหาเรื่องนี้อยู่ที่มาตรา ๓๐ ว่าได้เสียค่าเช่าบ้านจริงหรือไม่
สมาชิกเลขที่ ๑๐๒๒/๒๕๐๑ จังหวัดชัยนาท ถามว่า :-

คำตอบสมาชิกเลขที่ ๔๖๒/๒๕๐๐ ในวารสาร ข้าราชการ ฉบับ ประจำเดือน มกราคม ๒๕๐๓ ข้อ ๒ อ้างตาม พ.ร.บ. บำเหน็จบำนาญข้าราชการฝ่ายพลเรือน พ.ศ. ๒๔๗๓ ม. ๓๒ (ข) ว่า ข้าราชการที่ลาออกไปก่อนถึงกำหนดมีสิทธิจะได้รับบำนาญ ภายหลังเข้ารับราชการใหม่ ไม่ให้นับเวลาก่อนลาออกในการคำนวณบำนาญนั้น

ตามคำสั่งกระทรวงการคลังที่ ๓๐๘๗๖/๒๔๗๗ ต.ว. ๒๖ ตุลาคม ๒๔๗๗ เรื่องการระงับเงินเดือนราชการของข้าราชการประจำติดต่อกัน โดยให้ข้าราชการที่จะขอให้นับเงินเดือนราชการติดต่อกันนั้น รอการขอไว้ใหม่เมื่อข้าราชการผู้นั้นเกิดสิทธิรับบำนาญขึ้นแล้ว

ดังนั้น พ.ร.บ. บำเหน็จบำนาญกับคำสั่งกระทรวงการคลัง จะไม่เป็นการขัดกันหรือถ้าหรับผมเข้ารับราชการสังกัดกรมมหาดไทย ๓ เมษายน ๒๔๗๔ ลาออก ๓๐ มิถุนายน ๒๔๗๕ และเข้ารับการบรรจุกรมตำรวจ ๓ กรกฎาคม ๒๔๗๕ ต่อมาจนบัดนี้จะต้องคิดเงินเดือนราชการก่อนออกตามมาตรา ๓๐ (๓) หรือขอให้นับเงินเดือนราชการติดต่อกันได้ตามมาตรา ๕๗ แห่ง พ.ร.บ. บำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๗๔ โดยปฏิบัติตามคำสั่งกระทรวงการคลังที่กล่าวแล้ว

คำตอบ

มาตรา ๕๗ ได้บัญญัติว่า ถ้ามีเงินเดือนราชการหลายตอนมีปัญหาวางจะต่อเงินเดือนราชการได้หรือไม่ ให้พิจารณาตามกฎหมายที่ใช้อยู่ขณะกลับเข้ารับราชการในครั้งนั้น ๆ

สำหรับเรื่องของคุณ เข้ารับราชการตั้งแต่วันที่ ๓ เม.ย. ๒๕ ถึง ๓๐ มิ.ย. ๒๕ แล้วลาออกกลับเข้าใหม่ ๓ ก.ค. ๒๕ ขณะนั้นใช้ พ.ร.บ. บำเหน็จบำนาญข้าราชการฝ่ายพลเรือน พ.ศ. ๒๔๗๒ ผู้ซึ่งลาออกไปแล้วโดยไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญกลับเข้ารับราชการใหม่ ต้องคิดเงินเดือนราชการก่อนออกตามมาตรา ๓๖ (ก)

คุณเกียรติ พุกนประมุข ที่ทำการสหกรณ์ จังหวัดชุมพร ถามว่า :-

๑. ตามหนังสือกรมตำรวจนครบาลที่ ๗๖๖๐ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๐๐ ดังที่ส่งมาด้วย การกำหนดเงินงบประมาณสำหรับเดือนชนเงินเดือนประจำปี

ข้อ ๒. "ห้ามตงเงินเพื่อเดือนอนันต์หรือ เดือนชนเงินเดือนแก่ ผู้รับราชการไม่ครบรอบปี หรือเดือนชนเดือนอนันต์เดือนชนเงินเดือนไม่ครบรอบปี ฯลฯ" ขอเรียนถามว่า การตีความในหนังสือนี้หมายความว่า (๑) ห้ามตงเงินเพื่อเดือนอนันต์แก่ข้าราชการที่รับราชการไม่ครบรอบปี (๒) ห้ามตงเงินเพื่อเดือนชนเงินเดือนแก่ข้าราชการผู้รับราชการไม่ครบรอบปี ใช่หรือไม่ ข้าราชการชนตรีหรือตราเงินเดือน ๓๒๐ บาท รับราชการมาครบรอบปีแล้วจะขอตงเงินเพื่อเดือนอนันต์ให้ได้หรือไม่ ถ้าไม่ได้ข้าราชการผู้ซึ่งคิดอนันต์นั้นเมื่อไรจะมีโอกาสได้เงินเดือนบ้าง

๒. ข้าราชการไปราชการท้องที่ตั้งแต่ปี ๒๔๙๗ งบประมาณค่าเบยเตียงประจำปีหมด ต่อมาปี ๒๔๙๗, ๒๔๙๘, ๒๕๐๐ ได้รับงบประมาณค่าเบยเตียงน้อยกว่าปีก่อน และกระทรวงการคลังไม่ยอมให้ทดจ่ายเหมือนปีก่อน ๆ ในลำดับนี้จึงค้างเบิกเรื่อยมาถึงปี ๒๕๐๑ เดือน ๓ ปี อยากราบว่าในลำดับนี้ค้างเบิกเดือน ๓ ปีนี้จะมีโอกาสเบิกเงินได้หรือไม่ และมีวิธีปฏิบัติอย่างไร

คำตอบ

๑. ไม่ใช่อย่างนั้น หมายความว่า

(๑) ห้ามตงเงินเดือนเพื่อเดือนอนันต์

(๒) ห้ามตงเงินเพื่อเดือนชนเงินเดือนแก่ผู้รับราชการไม่ครบรอบปี

ผู้คิดอนันต์ขอเงินมาไม่ได้ แม้จะครบรอบปี ถ้าจะเดือนอนันต์ก็จะต้องมีอนันต์วาง หรือมีกตงตงเอาเงินเดือนชนของคนอื่นมาเดือน

๒. ให้เจ้าสังกัดค้างเบิกมาทางกระทรวงการคลังได้พร้อมกันขแรงมาด้วยว่า เหตุใดจึงมิได้เบิกในปีนั้น

คุณสงวน รุขาลัย กระทรวงสหกรณ์ ถามว่า :-

๑. ข้าราชการที่ได้ย้ายจากต่างจังหวัดเข้ามาประจำกระทรวง และมีตงเบิกค่าเช่าบ้านได้ตาม พ.ร.ก. ว่าด้วยระเบียบค่าเช่าบ้านข้าราชการ ฯลฯ และได้เบิกเงินค่าเช่าบ้านตลอดมา

ต่อมาข้าราชการผู้นั้นได้ไปทำสัญญาเช่าบ้านของธนาคารอาคารสงเคราะห์อยุธยา โดยเงินเดือนเช่าเมื่อสงคราม ๓๕ ปี จึงจะไต่กรรมสิทธิ์ จึงมีปัญหาว่าข้าราชการผู้นั้นจะเบิกค่าเช่าบ้านในระหว่างที่ยังไม่ได้กรรมสิทธิ์ได้หรือไม่

๒. คำว่า "เพื่ออยู่อาศัย และไม่มีเหตุสถานการณ์พอจะอยู่อาศัยได้" ตาม พ.ร.ก. จะหมายถึงการเช่าเพื่ออยู่อาศัยด้วยหรือไม่ (เพราะตามข้อเท็จจริงก็ต้องเช่าอยู่เช่นเดียวกัน เมื่อไต่กรรมสิทธิ์เมื่อใดก็นับว่ามีเหตุสถานการณ์บริบูรณ์)

คำตอบ

คำถามนี้ได้เคยตอบไปครั้งหนึ่งแล้วว่า ถ้าเช่าบ้านนั้นรัฐบาลจ่ายให้แก่ข้าราชการผู้นั้นได้ไต่กรรมสิทธิ์ได้ตามจำนวนค่าเช่าที่จริงตามสภาพของบ้าน และไม่เกิดสิทธิ์ที่จะได้ค่าเงินเดือนของผู้นั้น

การเช่าซื้อไม่ใช่เป็นการเช่าธรรมดา เพราะมีเงินจำนวนหนึ่งซึ่งเกินค่าเช่าธรรมดาเป็นค่าผ่อนดั่งเพื่อซื้อกรรมสิทธิ์ในบ้านนั้นรวมอยู่ด้วย ผลในทางกฎหมาย นิติกรรมเกี่ยวกับการเช่าทรัพย์สิน (Hire of Property) กับสัญญาเช่าซื้อ (Hire Purchase) แตกต่างกันมาก

ข้าราชการผู้แจ้งความเท็จเบี่ยงเบนเอาส่วนเกินจากค่าเช่าธรรมดา มาเบิกเงินของรัฐบาลเพื่อให้ตนได้ประโยชน์โดยได้บ้านเป็นกรรมสิทธิ์ของคนนั้นเพียงทางอาญา

คุณจินดา เจนนอกพร ถามว่า :-

นาย ก. เป็นข้าราชการพลเรือนอยู่แล้ว และถูกเกณฑ์เข้ารับราชการทหารก่อนออกจากราชการทหารได้ช่วยในการปราบปรามกบฏแมนฮัตตัน เมื่อ ๒๘ มิถุนายน ๒๔๘๕ เมื่อชนะปราบปรามเสร็จแล้วก็ออกจากราชการทหารมาเข้ารับราชการพลเรือนทางสังกัดเดิม ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๔๘๕ เดียวกเดียว ได้ทราบข่าวว่าทางราชการทหารได้ขอเงิน พ.ศ.ร. ให้ จึงใคร่ขอทราบว่ นาย ก. จะเบิกเงิน พ.ศ.ร. ทางพลเรือนได้หรือไม่ หากเบิกได้จะเบิกได้ตั้งแต่เมื่อไร และจะปฏิบัติวิธีการเบิกจ่ายอย่างไร

คำตอบ

มีสิทธิ์ได้ ให้กระทรวงกลาโหม แจ้งมาว่าผู้นั้นมีสิทธิ์ได้รับเงิน พ.ศ.ร. เท่าใด

คุณสมบัติที่สํานวนตรียาภิบาล กระทรวงเกษตร ภาวว่า :-

นาย ก. ข้าราชการบำนาญ ถึงแก่กรรมเมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๖ และนาง ข. ภรรยาที่ชอบด้วยกฎหมายของนาย ก. ได้ร้รับบำนาญตกทอดแต่ผู้เดียว (ไม่มีบุตรที่เกิดแก่นาย ก. และนาง ข.) และกระทรวงการคลังก็ได้ตั้งจ่ายให้รับไปแล้วตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๗๖ หลังจากนั้น (ในมีเดียวกั้น) นาง ค. ภรรยาที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายของนาย ก. ในฐานะผู้แทนโดยชอบธรรมของนางสาว ง. ซึ่งเป็นบุตรที่เกิดแก่นาย ก. และนาง ค. ได้ยื่นฟ้องคดีศาลขอแบ่งมรดกของนาย ก. จากนาง ข. ในฐานะผู้จัดการมรดกของนาย ก. และศาลฎีกาได้มีคำพิพากษาเมื่อมี พ.ศ. ๒๕๐๐ ให้นางสาว ง. มีสิทธิ์ในกองมรดกของนาย ก. ในฐานะทายาทโดยชอบธรรมชั้นหนึ่ง นางสาว ง. จึงอาศัยสิทธิ์ตามคำพิพากษาศาลฎีกาขอย่นเรื่องราวขอรับบำนาญตกทอดของนาย ก. ต่อกระทรวงการคลัง ดังนี้ สิทธิ์ในการรับบำนาญตกทอดของนางสาว ง. เกิดขึ้นเมื่อใด (เมื่อมีที่นาย ก. ถึงแก่กรรมหรือมีที่มคำพิพากษา ฯ) และกระทรวงการคลังมีวิธีปฏิบัติอย่างไรในการที่จะแบ่งบำนาญตกทอดให้แก่ทายาทผู้มีสิทธิ์ตามอุทธรณ์ที่ยกมานี้ และถ้าหากสิทธิ์ในการรับบำนาญตกทอดของนางสาว ง. เกิดขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๗๖ กระทรวงการคลังจะต้องจ่ายให้แก่นางสาว ง. ย้อนหลังไปถึงปี พ.ศ. ๒๔๗๖ หรือไม่ ถ้าต้องจ่ายย้อนหลังเช่นนี้กระทรวงการคลังจะเอาเงินที่ไหนมาจ่าย จะต้องเรียกคืนจากนาง ข. หรือไม่

คำตอบ

เมื่อความเป็นธรรมและตามกฎหมาย นางสาว ง. เป็นบุตรตั้งแต่จนทคำพิพากษาว่าเป็นบุตรก่อน แต่นั้น ยังไม่เป็นบุตรโดยชอบด้วยกฎหมาย ฉะนั้นจึงต้องคำนวณบำนาญตกทอดแบ่งเป็น ๒ ระยะ คือ ระยะแรกให้ภริยาแต่ผู้เดียว ระยะที่ ๒ แบ่งให้ภริยาและบุตร (นางสาว ง.) ด้วย

Conversation สหภาพ

โดย..... วสันต์ หงสกุล M. So.

3. A Picnic

๓. ปิกนิก

Mark and Mary are invited to go with a neighbouring family for a picnic in Wharfedale at weekend. Jack Smith, the neighbour, picks them up at ten on Sunday morning. With him in the car are Doris, his wife, and their two children, Ted and Margaret.

มาร์คและแมรี่ได้รับเชิญให้ไปปิกนิกกับครอบครัวเพื่อนบ้านไปวอร์ฟเดลกั้นในปลายสัปดาห์ แจค สมิธ เพื่อนบ้านมารับเวลาสิบนาฬิกาเช้าวันอาทิตย์ ในรถมีดอริสภรรยาของเขาและลูกสองคนชื่อ เทด และ มากาเรต

Mark : So soon ? Is it already ten ?

มาร์ค : มาเร็วจริง สิบนาฬิกาแล้วหรือนี่

Jack : Hello, Mark. Hello, Mary. Who is not ready now ?

แจค : เฮลโล มาร์ค เฮลโล แมรี่ ใครกันจะยังไม่พร้อม

Mary : Mark will say I am not ready. But I am. There's only the coffee that needs filling.

แมรี่ : มาร์คต้องว่าฉันยังไม่เสร็จ แต่ฉันพร้อมแล้วนะ มีแต่จะตักเอากาแฟใส่กระติกอีกเท่านั้น

Jack : That's all right. Doris brought two thermoses and a big basket. don't know what are in them.

แจค : ไม่เป็นไร ดอริสก็เอาเทอร์มอสมาด้วยสองกระติก กับตระกร้าใหญ่ อีกใบผมไม่ทราบว่ามีอะไรในนั้นบ้าง

Mary : O.K., we can go now.

แมรี่ : เอาละ เราไปกันได้แล้ว

At the car,

ที่รถ,

Doris : How do you do, you two ?

ดอริส : เป็นไบบ้าง สองคนนี้นะ

Mark and Mary : How do you do ?

มาร์คและแมรี่ : คุณละ

Hello, Ted and Margaret.

เฮลโล เทด มากาเรต

Ted and Margaret : Hello.

เทดและมากาเรต : เฮลโล

Jack : Come on up. Let's get going, shall we ?

แจค : มา ขึ้นมา เราไปกันเถอะ

Doris : Come to the front, Mark. Mary, would you mind sitting in the back please? You can help minding the children. Ted and Maggie, dears, make room for auntie, will you?

Mary : Thank you, dears. How are you, Maggie? I haven't seen you at all lately.

Margaret : I'm all right, auntie. Thank you very much. How are you?

Mary : I'm fine. Thank you.
Ted, have you finished school yet?

Ted : No, I'm going back for the examination later in the week.

Jack : I think this outing will do him good. All work and no play will make him dull, you know.

Mark : Where are we going now?

Jack : Doris thinks we should go to York via Ripon. We can stop anywhere we like for lunch, at some beautiful, isolated spot. We can take our time on it too. This is a picnic, not a sightseeing tour.

Mary : I don't have any objection. We have seen all these historical places.

Doris : Take care, Jack. Don't go too fast. You nearly got us all sprawling out at the curve just now. There is no need to hurry either.

ดอริส : มารก มาข้างหน้าสิ แมรี่จะไปรถนั่งข้างหลังได้ไหมคะ จะช่วยคเด็กให้ด้วย เทดกับแมกก่า ชัยบทให้คนนำหน้อยได้ไหม

แมรี่ : ขอบใจจะ แมกก่าบายดีหรือ ไม่ได้เห็นเคยเที่ยวหมูน

มาการเวท : ดบายดีคะ คุณนำ ชอบคุณมาก คุณนำบายดีหรือคะ

แมรี่ : นำบายดี ชอบใจหน เทดละ เด็กไปโรงเรียนแล้วหรือยัง

เทด : ยังครับ ผมจะกลับไปสอบอีกในระหว่างสัปดาห์

แจค : ผมคิดว่า ออกมาเที่ยวอย่างนี้ จะดี สำหรับเขา ทำงานเดียวเรื่อยไม่เดินบ้าง จะทำให้เขาที่บคนก็ควร

มารก : เราจะไปไหนกัน

แจค : ดอริสคิดว่าเราควรไปยอร์ก ผ่านริปอน เราชอบที่ไหนก็หยุดกินกต่างวนที่นั่น ที่สวย ๆ ห่างผู้คนไหนก็ได้ เราไปของเราไม่รีบไม่ร้อน นี้บิคินนะ ไม่ใช่ไปท่องเที่ยว

แมรี่ : ฉันไม่ขัดข้อง เราเห็นสถานที่เที่ยวกับประวัติศาสตร์พวกนี้หมดแล้ว

ดอริส : ระวง แจค อย่าไปเร็วเกินไปนัก คุณเกือบเหยงเรากระเด็น ออกไปตาม ๆ กันที่หัวโค้งคชนนหมื่อครก ไม่เห็นมีความจำเป็นจะต้องรีบจะไปไหน

- Please don't talk to Jack, everybody.
- Jack :** Come on, Doris. There is no need to put me in quarantine like that. I can slow down it you like.
- Mark :** What road are we taking now?
- Jack :** We are going to Harrogate at the moment. It's a beautiful place with lots of flowers and nice buildings. It will be a treat for the eyes.
- Mary :** Why there are such a lot of Hotels in Harrogate?
- Ted :** People like coming here, auntie. Don't they, mummy?
- Doris :** I heard that it was a very popular holiday resort during the earlier Georges' days. It is a spa, you know. There's the Royal Bath, remember?
- Margaret :** Yes, they have the Turkish bath there too.
- Mark :** Do you think we'll make Ripon before lunch, Jack?
- Jack :** I don't know, Mark. There are more beautiful places this side of Ripon. We can have lunch any time. What do you say, Mary?
- Mary :** I agree with you.
- Margaret :** I'm hungry.
- Ted :** Yes, I'm too.
- ทุก ๆ คน ไปรอย่าชวนแจคพูด
- แจค :** โห่ คอริส ไม่จำเป็นจะต้องแยกฉัน ห้ามติดต่อกันอย่างนั้น ถ้าเธออยากให้นั้นช้าลงก็ได้
- มาร์ค :** เรากำลังเดินอยู่บนถนนไหนนะ
- แจค :** * เรากำลังไปแฮร์โรเกท ที่สวยงามมีดอกไม้และอาคารงาม ๆ เต็มไปหมด เป็นอาหารตา
- แมรี่ :** ทำไมถึงมีโฮเต็ลมากมายอย่างนั้นที่แฮร์โรเกท
- เท็ด :** คนชอบมาที่นั่นกับคุณพ่อ ไช้ไหมครับคุณแม่
- คอริส :** โดยนัยว่าเป็นที่ตากอากาศ คนชอบมาดมัยพระเจ้ายอร์จ องค์ ก่อน ๆ ไน้
* * * * *
ที่นั่นเป็นที่อาบน้ำกินรักษาโรค จำได้ไหมละว่ามีสถานอาบน้ำในพระบรมราชูปถัมภ์
- มาร์กาเรท :** * ค่ะ แถวกมที่อาบน้ำแบบเตอร์กิชด้วย
- มาร์ค :** แจค เราจะถึงริปอนก่อนอาหารเมื่อกลางวันไหม
- แจค :** * ไม่รู้ซ้มาร์ค ก่อนถึงริปอนนี่ที่ด้วย ๆ มากกว่า กินข้าวเมื่อไรก็ได้ แมรี่ว่าอย่างไร
- แมรี่ :** * ฉันเห็นด้วยกับคุณ
- มาร์กาเรท :** * หิว
- เท็ด :** * ฮื่อ ฉันก็หิว

Doris : You can wait a bit more, can't you?

Jacky : Why, this is beautiful! We can stop here by the brook for lunch, huh, Mark? This is a good a place as any.

Mark : Come on Pile down. I'll give you a hand with that big basket, Doris. What are in it? It's quite heavy.

Doris : Assortments of sandwiches, ham, egg, paste and salad; some cakes. I hope you like them.

Jacky : Let us sit here, under this tree.

Mary : Come on now, children. Have your lunch first. Don't go too near the horse. He may bite you. Would you try our sandwiches?

Jack : Yes, please.

It is nice. What's in it?!

Mary : Tongue and tomato. Would you have another?

Doris : Here, have some of ours.

Mark : Thank you, Doris.

Ted : I should like some cake, mummie.

Mary : Would you like this seed cake? Margaret, would you like a piece of it too?

The children : Thank you, auntie.

Mark : How about some coffee, everybody?

Jack : I don't mind if I do. Thank you, Mark.

Doris : I prefer tea this time, but thank you all the same. Would anybody else have some tea?

ดอริส : หูรอ้อกหนอยไดไมไซหรือ

แจค : โอโฮ นิดวยจริง เราหยุดลงกินข้าว
ขนมตำซารกไดนะมารค ทนกด
เทาที่ใหนอนทงน

มารค : ไป ลง ผมจะชวยถือตะกร้านี้ให้
ดอริส มีอะไรกันบ้างนี้ หนักจริง

ดอริส : แซนวิชไดค่างๆ แซม ไข่ กะมี
และดัดค ขนม หวังว่าคุณคงชอบนะ

แจค : เรานั่งตรงนี้เถอะนะ ไดต้นไม้นี้

แมรี : นีๆเด็กๆ มากินก่อน อย่าเข้าไป
ใกล้ม้าหนัก มันจะกัดเอาไดนะ
ตองแซนวิชของเรามากใหม่คะ

แจค : ครับ

อวยนครับ ได้อะไร

แมรี : ดนกับมะเรอเทศ ทานอีกชิ้นใหม่คะ

ดอริส : นี ทานของเรามาก

มารค : ชอบคุณ ดอริส

เทด : คุณแมครับ ผมอยากทานขนม

แมรี : อยากทาน ขนมเค้กได้ เมตค คาราแอม
บ้างใหม่

มากาเรทเอาดกชนหนึ่งบ้างใหม่ละ

เด็ก ๆ : ชอบคุณคุณน้า

มารค : ว่าไร ทุกคน ใครจะเอากาแฟบ้าง

แจค : ให้ผมบ้างก็ได้ ชอบคุณมารค

ดอริส : ฉันอยากได้น้ำชามากกว่า แต่ก็ชอบ
คุณละคะ ใครจะทานน้ำชามากใหม่คะ

Jack : It's very nice here. The air is refreshing.

Mary : Lovely sceneries too.

Mark : That was a good meal. What more can a man want ?

Jack : We have had our rest. Shall we go now ?

Mary : Yes, let us pack up.

Doris : Ted, don't throw the paper about like that. We must not make a mess of this beautiful place. Go and pick it up. We'll put it in the dustbin when we get home.

Mark : What's the hurry. I cannot move. Let us sit here for a little while.

Jack : You have had too much, eh ? But as you like.

Doris : Mary, do you know the name of this stream ?

Mary : The Wharf, perhaps.

Mark : Why the Wharf ?

Mary : This is Wharfdale, isn't it ?

Jack : Hab, that is logical. Yes, it is the Wharf.

Doris : Are you sure ? Why is it so small ? I thought the Wharf was much bigger than this.

Jack : I'm quite sure, darling.

Mark : Come; let us go, If you like.

Doris : Come off those fences, children. We are going now.

Mary : Where shall we head for then ?

Jack : Ripon, of course. Perhaps we can just make York before we return home.

แจค : สบายดีมากที่นี่ อากาศสดชื่น

แมรี่ : ทิวทัศน์สวยเสียด้วย

มาร์ค : มอนตจิง เราจะต้องการอะไรมากกว่านี้ได้อีกละ

แจค : เราพักผ่อนแล้ว ไปกันหรือยัง

แมรี่ : ไป เก็บของกันเถอะ

ดอริส : เทด อย่าทิ้งกระดาษเกตุอนกถาดคังนั้น เราต้องไม่ทำให้ที่เขาสวยๆ เป็นถังขยะเสีย ไปเก็บมาเสียทีเถียว เขาไปทิ้งในถังขยะที่บ้าน

มาร์ค : จะรีบไปไหนกัน สมชายขยับไม่ได้ นั่งกันไปอีกสักครู่เถอะนะ

แจค : ใจ ก็หนักมากไปหรือ ตามใจ

ดอริส : แมรี่ ภูเขาดำธารนี่ใหม่

แมรี่ : วอร์ฟกระมัง

มาร์ค : ทำไมถึงว่าวอร์ฟ

แมรี่ : กันไม่ใช่วอร์ฟแดงหรือ

แจค : เฮอะ เขาทเหมือนกันนี้ ใช่ นี่แหละแม่น้ำวอร์ฟ

ดอริส : แน่หรือ ทำไมเด็กนัก ฉันคิดว่าแม่น้ำวอร์ฟโตกว่านี้มาก

แจค : สมแน่ใจ ยอดรัก

มาร์ค : ไป อยากไปก็ไปกันเถอะ

ดอริส : มาจากรวดเสีย เด็กๆ เราจะไปกันแล้ว

แมรี่ : ทนเราจะไปไหนกันละ

แจค : ริปปอน ซึ่ บางทีเราอาจไปถึงยอร์กก่อนกลับบ้านได้พอดี

ศัพท์หมวดบางตอนจากพจนานุกรมไทย-อังกฤษ 16 เล่มชุด

โดย สุธี เอกะหิตานนท์ B.A. (Industrial Economic) Cert. in English Studies.

[ยินดีนำศัพท์หมวดทุกคำมาลงตามความประสงค์ของสมาชิก ติดต่อผ่านวารสารข้าราชการ]

รถ (ต่อ)

- รถคันที่จะออกแข่ง racer (n.)
- รถคันที่ใช้เป็นที่พักคนงานในรถไฟ caboone (n.)
- รถคันที่สวนมา the approaching car, the car in opposite direction.
- รถจักร engine (n.) iron—horse (n.) locomotive (n.)
- รถจักรดีเซล diesel—electric locomotive.
- รถจักรที่บรรจุถ่านและหิน tank—engine (n.)
- รถจักรที่ไม่ได้พ่วง light engine.
- รถจักรนำทาง pilot—engine (n.)
- รถจักรไฟฟ้า electric locomotive.
- รถจักรยาน bicycle (n.) bike (n.) mount (n.) pedal cycle, velocipede (n.)
- รถจักรยานล้อเล็กสำหรับเด็กเล็ก scooter (n.)
- รถจักรยานล้อเดี่ยว monocycle (n.)
- รถจักรยานสองที่นั่งเรียงกัน—ไม่ใช่เคียงกัน tandem (n.) tandem—bicycle (n.)
- รถจักรยานสามล้อ triocycle (n.)
- รถจักรยานสามล้อที่เร่ขายของ trolley (n.)
- รถจักรยานสามล้อรับจ้าง tri—shaw (n.)
- รถจักรยานยนต์ antocycle (n.) motorbike (n.) motor—cycle (n.) mounty (n.)
- รถจักรยานยนต์ชนิดเตี้ย motor—scooter (n.)
- รถจักรยานยนต์ตำรวจนำขบวน motor—cycle police.
- รถจี๊ปเล็ก midget jeep.
- รถรดน้ำตามถนน watering cart
- รถเช่า cab (n.) taxi—cab (n.)
- รถเช่าทั้งหมดที่เป็นของเจ้าของเตี้ย fleet (n.)
- รถเช่าที่จอดรอรับคนโดยสารบนแถว (คือที่จอดรถเช่าด้วย) carbank (n.)
- รถดับเพลิง fire—brigade (n.)
- รถเด็ก (ดูรถเข็นสำหรับเด็กนั่ง, รถจักรยานล้อเล็กสำหรับเด็ก)
- รถโดยสารชนิดประจำทาง coach (n.) motor—coach (n.) passenger—coach (n.)
- รถโดยสารไม่มีราง แต่มีสายสายไฟฟ้าข้างบน trolley—bus (n.) trolley—car (n.)
- รถตัดลาด grader (n.)
- รถติดการจราจร the cars were traffic jammed.

Grammar and Composition

โดย... วินัย รัตนปรากร อ.บ. ป.ม. อาจารย์โรงเรียนนาขรน้อย จ.ป.จ.

(ต่อจากฉบับก่อน)

When to use No Article.

136. นามพหูพจน์ที่ตกลงกันเป็นครั้งแรก

e.g. Women like beautiful clothes.

Books are useful to everyone.

137. นามจำพวก Abstract Nouns.

e.g. Honesty is the best policy.

Give me liberty or give me death.

ข้อสังเกต ถ้าหาก abstract nouns ใช้ในความหมายจำกัดเฉพาะลงไป โดยมี adjective phrase or adjective clause ขยายให้ใช้ definite article นำ เช่น

The freedom of his speech is well-known.

The serfdom which existed in the Middle Age has been abolished.

138. นามจำพวก Material nouns.

e.g. Water consist of hydrogen and Oxygen.

Coal is a mineral.

ข้อสังเกต ถ้าหากใช้ในความหมายจำกัดเฉพาะ โดยมี adjective phrase or adjective clause ขยาย ให้ใช้ definite article นำ

The coal of Newcastle is rich in carbon.

The water of a hundred years age was never filtered.

139. นามที่เป็นชื่อบุคคล ยกเว้นในกรณีต่อไปนี้

1. ใช้ในความหมายถึงครอบครัวของบุคคลนั้น ๆ ให้ใช้ The นำ

เช่น Now I live with the Browns.

2. ใช้ในความหมายแสดงเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียง เป็นที่รู้จักของคนทั่วไป เช่น

the Mr. Wells,

the Mr. Churchill.

(บุคคลที่มีชื่อ Wells หรือ Churchill อาจจะมีหลายคน แต่เมื่อใช้ The นำ
ก็หมายถึง Mr. Wells ที่เป็นนักประพันธ์ที่มีชื่อ และ Mr. Churchill ซึ่งเป็นนาย
รัฐมนตรีของอังกฤษ)

3. ใช้ในความหมายแสดงคุณลักษณะของบุคคลที่มีชื่ออื่น ๆ

เช่น He thinks he is a Santhorn Pa.

(มีลักษณะเป็นเจ้าบ่าวเจ้าสาวอย่างสมบูรณ์)

4. ใช้ในความหมายแสดงว่า ผู้พูดไม่มีความเกี่ยวข้องกับบุคคลที่มีชื่ออื่น ๆ เลย

เช่น A Mr. Dang came to see you.

140. นามที่ตามหลัง phrases คือไป kind of, sort of, class of, species of, variety
of, etc.

The lion is a species of cat.

He is not the kind of man to be friendly with.

141. นามที่ขึ้นชื่อประเทศต่าง ๆ แต่กล่าวประเทศนั้น ๆ มีคำ state, republic, or preposi-
tional phrase อยู่ด้วย ให้ใช้ the นำ เช่น

the United States of America.

the French Republic.

the Commonwealth of Australia.

142. นามที่เป็นชื่อวิชาต่าง ๆ หรือชนิดของโรคต่าง ๆ เช่น

I like chemistry better than botany.

He is suffering from cholera.

ชื่อยกเว้น the measles, the mumps, a headache, a cold.

143. นามต่อไปนี้เป็นคำของมี article นำ

bed church hospital school.

prison court college home

I generally go to bed at nine.

Every Sunday he goes to church.

She was in prison for larceny.

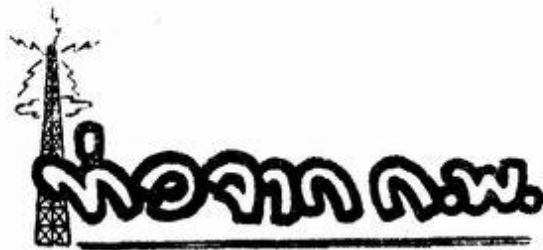
ข้อสังเกต จงสังเกตประโยคต่อไปนี้

The plumber went to the church to repair the drains and to the
school to fix up a leaking tap.

EXERCISES

Exercise 20 Fill in the blanks with articles, where necessary):—

1.houses of.....peasants of this country are made of.....mud.
2. I have bought.....bicycles with.....pneumatic tyres.
3. It is not wise to drink.....unfiltered water.
4. In Japan.....houses of.....poor are made of.....paper.
5.earthquakes are frequent in some countries.
6. In these countries much damage is done, and.....people are injured.
7.stone axes are among.....earliest implements of.....man.
8.diseases are not so widespread as formerly owing to.....care taken by.....government.
9.fire cannot burn without.....air.
10.barometer shows us.....pressure of.....atmosphere.
11.exports and.....imports of this country have increased.
12.Insects are also attracted to.....flowers by.....scent they give out, and by.....bright colours they possess.
13.box of.....tools would be.....useful present to him.
14.black and.....white horse that he rides fell with him.
15.referee blew his whistle, and.....game began again.

ข่าวการสอบ

ทราบข่าวว่า กรมตรวจราชการแผ่นดินจะเปิดสอบแข่งขันวิชาข้าราชการพลเรือน
สามัญชั้นตรี ในไม่ช้านี้ (หน้าพิจารณากรรมนี้ ลงใน "วารสารข้าราชการ" ปีที่ ๑ ฉบับที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๑๑
แล้ว)

News Summary สรุปข่าว

ในประเทศไทย

HOME

Mar. 3 The Cabinet decided to control all government radio stations; approved in principle an allocation of Tes. 10 million to help peasants who lost their crops last year and to supply seedings for this year's planting; and approved an allocation of Tes. 2.8 million for rural development.

The Secretary of the Police Department told the press that cock-fighting and fish-fighting might be prohibited.

The Public Welfare Department considered amending the pawn-shop regulations to enable them to be more self-supporting.

Mar. 5 In Chiangmai, the King and Queen visited Wat Phra Dhatu and the forestry station on Doi Sudeb hill and the Kavila Military Camp. In the evening, they witnessed a candle procession at Wat Phra Singha.

The Police Department spokesman told the press that the Department had abolished the rank of Police Brigadier-General.

Mar. 6 The Premier distributed certificates to trainees in statistical science at the Central Bureau of Statistical of the Economic Council.

Mar. 7 The Premier opened Dhonburi Bridge across The Chao Phya River, the second bridge linking Bangkok and Dhonburi.

๓ มี.ค. คณะรัฐมนตรี ทรงมีมติให้ความคุ้มครองสถานีวิทยุกระจายเสียงของรัฐบาลทุกแห่ง อนุมัติในหลักการให้จัดสรรเงิน ๑๐ ล้านบาท เพื่อช่วยเหลือชาวนาที่ได้รับผลกระทบเสียหายจากการทำนามิได้แก่แล้ว โดยให้ยืมเงินไปลงทุนซื้อพันธุ์ข้าวปลูกสำหรับปีนี้ และอนุมัติเงิน ๒.๘ ล้านบาท เพื่อการพัฒนาการท้องถิ่น

เลขาธิการ กรมตำรวจ ให้สัมภาษณ์กับหนังสือพิมพ์ว่า อาจห้ามมิให้มีการแข่งขันกบฏปลาและชนไก่

กรมประชาสงเคราะห์ได้พิจารณาแก้ไขระเบียบโครงการจำหน่ายเสียใหม่เพื่อให้ถึงมือของโคตรต่อไป

๕ มี.ค. ณ เชียงใหม่ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และพระบรมราชินีนาถ ได้เสด็จพระราชดำเนินเยี่ยม วัดพระธาตุและสถานวันกรรม ณ เขาคอกยโสเทพ และคำขุททราภคกาวีระ เวลารุ่งเสด็จพระราชดำเนินทอดพระเนตรศาลแห่โลม ณ วัดพระสิงห์

โฆษก กรมตำรวจ แถลงแก่ ผู้แทน หนังสือพิมพ์ว่า กรมตำรวจได้ยุบเลิกยศนายพลตำรวจจัตวาแล้ว

๖ มี.ค. นายกรัฐมนตรีทำพิธีมอบประกาศนียบัตรแก่ผู้สำเร็จการอบรมวิชาสถิติ ณ สำนักงานสถิติกลาง สำนักงานสภาพัฒนาการศรษฐกิจแห่งชาติ

๗ มี.ค. นายกรัฐมนตรีประกอบพิธีเปิดสะพานกระงอนข้ามแม่น้ำเจ้าพระยา เป็นสะพานที่ ๒ เชื่อมพระนครและธนบุรี

The Premier gave a lecture on north-eastern problems at Thammasat University.

The Bangkok Port Authority took over control of stevedoring at Klong Toei Harbour.

The Public Works Department announced that preparations for extra water supply had been made to help the public in the hot season, and a plan to produce fertilisers from refuse and other waste was under consideration.

Mar. 9 The King and Queen visited the oil prospecting installations at Fang district, Chiangmai province.

Mar. 11 It was reported that the Government was considering legislation for stricter control of films which might affect the morals of juveniles.

Fire gutted a firewood warehouse and other buildings near Krung Kasem Canal.

Mar. 12 The Cabinet agreed to extend the terms of judges of the Supreme Court and Appeal Court who had reached retirement age.

The Premier opened a new building of the Co-operative Ministry in Rajdamnern avenue.

The police seized illicit opium valued at about Tes. 1 million it was reported.

Mar. 13 It was reported that the Education Ministry had established 2 new committees, one for planning educational development and the other for improving general education.

Mar. 18 The King and Queen returned to Bangkok after a 20-day tour of the Northern provinces.

นายกรัฐมนตรีแสดงปาฐกถาเรื่องปัญหาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ณ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

การทำเรือกรุงเทพฯ ได้เข้าควบคุมกิจการเอาของชนลงเรือใหญ่ ณ ท่าเรือคลองเตย

กรมโยธาเทศบาล ประกาศว่าได้เตรียมการ ข่าวน้ำประปาเพิ่มขึ้นเป็นพิเศษเพื่อช่วยประชาชนในฤดูร้อน และพิจารณาวางโครงการผลิตปุ๋ยจากขยะมูลฝอย

๘ มี.ค. พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและพระบรมราชินีนาถ เสด็จพระราชดำเนิน ทอดพระเนตร กิจการ ของหน่วยสำรวจน้ำมันฝาง จังหวัดเชียงใหม่

๑๐ มี.ค. มีข่าวว่า รัฐบาล กำลังพิจารณาข่างกฎหมาย เพื่อควบคุมภาพยนตร์ ซึ่งอาจก่อให้เกิด ผลร้ายแก่ศีลธรรมของเยาวชนวัยรุ่นให้รัดกุมยิ่งขึ้น

ไฟไหม้โรงเก็บฟืนและอาคารอื่นๆ ใกล้คลองผดุงกรุงเกษม

๑๒ มี.ค. คณะรัฐมนตรีลงมติเห็นควรผ่อนผันการต่อเวลาราชการให้แก่ผู้พิพากษาศาลฎีกา และศาลอุทธรณ์ที่รับราชการมาจะครบเกษียณอายุ

นายกรัฐมนตรี ประกอบพิธี เปิดตึกใหม่ กระทรวงสหกรณ์ ณ ถนนราชดำเนิน

มีข่าวว่า ตำรวจจับ ผิ่นเดือน มีราคา ประมาณ ๑ ล้านบาทได้

๑๓ มี.ค. มีข่าวว่า กระทรวงศึกษาธิการได้ แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นใหม่ ๒ คณะ เพื่ออำนาจการโครงการพัฒนาการศึกษาคณะหนึ่ง อีกคณะหนึ่งเพื่อปรับปรุงการศึกษาทั่วไป

๑๘ มี.ค. พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และพระบรมราชินีนาถ เสด็จพระราชดำเนินกลับถึงกรุงเทพฯ หลังจากประพาสจังหวัดภาคเหนือ ๒๐ วัน

ภาษาไทย

★ ★ ★

(ต่อจากฉบับก่อน)

คำที่สำเนียงซ้ำกันแต่เขียนไม่เหมือนกัน

เกตุ	- ชื่อดาวพระเคราะห์ดวงที่ ๘
เกศ	- ผม (บนศีรษะ)
เกษม	- ต้นไม้. ชื่อชุนอายุ
เกษม	- ชื่อความที่เขียนแทรกไว้
โกฏ	- ดับดำ
โกศ, โภษ	- ที่ใส่ศพหรือที่ใส่กระดูกมนุษย์
ขรรค์	- ศัสตราวุธชนิดหนึ่ง มีคมสองข้าง
ขัน	- ภาชนะสำหรับตักน้ำ, ทำให้ตั้ง, ทำให้แน่น, นำหัวเราะ
ขันธุ์	- คั่ว, หมู, กอง, พวง, หมวก.
ชาน	- ก้าว, เขย, พด,
ชาล	- เต็ม, ชื่อปีที่สามของปีนักษัตร,
ชช	- ช้าง,
ชด	- งอ, โกง, ไม่ตรง.
ชด	- ถึงแล้ว, ไปแล้ว, (มักใช้เป็นส่วนท้ายของสำนวน เช่น ส่งรถ, ทิ้งชด,)
ชวณ	- ผู้แต่งละครชช
ชวาน	- คดหา, กวาดหา
ชรอง	- พกษรักษา
ชลอง	- ทาง, ทางน้ำ, ดำน้ำ
ชุน	- นับจำนวนตัวตามหน่วยที่ต้องการ เช่น ทอชุน ว่าสองเท่า
ชุน	- ผกชนิดหนึ่งคล้ายบอน
ชอง	- กระดกชช, ร้าง, รุป,
ชอง	- คำประพันธ์ประเภทหนึ่ง, กตอก, เขียงไปมา,

แนวเรียงความ

โดย..... บุญหอค พันธุ์เพ็ง อ.บ.

อีกเรื่องหนึ่ง ที่เห็นตัวอย่างแนวเรียงความเกี่ยวกับการงานในหน้าที่
ของกรมมหาดไทย ที่คาดว่าจะจะเป็นประโยชน์แก่บรรดานักปกครองที่มุ่งหวังจะสอบ
เลื่อนชั้นเลื่อนฐานะ

การงานในหน้าที่ของนายอำเภอ ที่ควรจะได้ศึกษาให้รู้ ให้เข้าใจโดยแจ่มแจ้ง
และเอาใจใส่เป็นพิเศษ เพื่อประโยชน์ในการสอบ น่าจะได้แก่เรื่องราวดังต่อไปนี้

๑. ในส่วนที่เกี่ยวกับคัมภีร์กฎหมาย ได้แก่อำนาจหน้าที่ของนายอำเภอตาม พ.ร.บ.
ลักษณะปกครองท้องที่ พ.ศ. ๒๔๕๗ (ซึ่งเคยออกสอบมาแล้ว) ตาม พ.ร.บ. เลขาธิการ
สภาผู้แทนราษฎร ฯลฯ
๒. ในส่วนที่เกี่ยวกับระเบียบการ และแนวความคิดความเห็นน่าจะได้แก่เรื่อง
พัฒนาการท้องถิ่น ตามที่เคยให้แนวทางไว้ในฉบับที่แล้ว
๓. ในส่วนที่เกี่ยวกับการทะเบียน ซึ่งมีอยู่หลายสาขา ก็ควรจะได้รู้ เข้าใจ และพอจะ
อธิบายได้โดยละเอียด ตลอดจนแนวความคิดความเห็นบ้างพอสมควร
๔. ในส่วนที่เกี่ยวกับ รูปแบบ การปกครอง ก็น่าจะได้แก่เรื่อง อำนาจหน้าที่ของ
นายอำเภอเกี่ยวกับราชการบริหารส่วนท้องถิ่น

โดยเฉพาะเรื่องนี้ มีบทกฎหมายที่ควรจะต้องสนใจ คือ

๑. พ.ร.บ. ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๔๘๕ และฉบับแก้ไข
๒. พ.ร.บ. ระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๔๘๗
๓. พ.ร.บ. เทศบาล พ.ศ. ๒๔๘๖ และฉบับแก้ไข
๔. พ.ร.บ. สุขาภิบาล พ.ศ. ๒๔๘๕
๕. พ.ร.บ. ระเบียบบริหารราชการส่วนตำบล พ.ศ. ๒๔๘๘
๖. คำสั่งเกี่ยวกับเรื่องการจัดตั้งสภาตำบล ที่ ๒๒/๒๔๘๘ ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๔๘๘
๗. เรื่องกระจายอำนาจ ของ พณฯ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ทวี แรงจำ ในเทศา
ภิบาล เล่ม ๕๓ ตอนที่ ๑ เดือนมกราคม ๒๕๐๑ หน้า ๕-๖

- ๔. คำบรรยายของ ดร. ชำนาญ ชูบุรณ อธิบดีกรมมหาดไทย เรื่องราชการบริหารส่วนท้องถิ่น
อบรมชั้นตรีเป็นชั้นโท รุ่น ๑๖ เมื่อ ๔ เมษายน ๒๕๐๐ ลงในวารสารเทศบาล ปีที่ ๗ เล่ม ๕
เดือนพฤษภาคม ๒๕๐๐ หน้า ๑-๒๒
- ๕. รายงานการจัดตั้งและความก้าวหน้าของสภาตำบล พ.ศ. ๒๕๑๖ ของกรมมหาดไทย
- ๑๐. เรื่องอื่น ๆ ที่เป็นประโยชน์เกี่ยวกับเรื่องนี้

ต่อไปนี้ คือตัวอย่างแนวเรียงความ

เรื่อง อำนาจหน้าที่ของนายอำเภอเกี่ยวกับราชการบริหารส่วนท้องถิ่น

- ๑. อารัมภบท - นายอำเภอเป็นตำแหน่งสำคัญในการปกครอง
 - มีอำนาจหน้าที่กว้างขวาง - ตามกฎหมายต่าง ๆ เช่น
 - ปกครองท้องที่
 - เลือกกอง
 - ป.พ.พ. เกี่ยวกับงานทะเบียน
 - พ.ร.บ. ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน
 - ฯลฯ
 - หน้าที่ตาม พ.ร.บ. ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน
 - ที่ว่า บริหารราชการแผ่นดินตามกฎหมายและระเบียบแบบแผน
โดยเฉพาะที่ว่า " ถ้ากฎหมายใดมิได้บัญญัติว่าการปฏิบัติการตาม
กฎหมายนั้นเป็นหน้าที่ของผู้ใดโดยเฉพาะแล้ว ก็ให้พึงเข้าใจว่า
เป็นหน้าที่ของนายอำเภอจะต้องรักษาการให้เป็นไปตามกฎหมาย
นั้นด้วย" และที่ว่า " ควบคุมดูแลราชการบริหารส่วน
ท้องถิ่นในอำเภอนั้นตามกฎหมาย" นั่นคือ หมายถึง
 - อำนาจ หน้าที่ ของ นายอำเภอ เกี่ยวกับ ราชการ บริหาร ส่วน
ท้องถิ่น (ตั้งมาหาประเด็น อันเป็นประเด็นของเรื่อง แต่ขอขยาย
เขาเรื่อง)
- ๒. เขาเรื่อง - อำนาจหน้าที่ของนายอำเภอเกี่ยวกับการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น
 - ก่อนอธิบายอำนาจหน้าที่ ควรบรรยายให้ทราบดังนี้

(๑) การบริหารท้องถิ่นคืออะไร

- การปกครองตนเอง
- กระจายอำนาจ
- มีหลักเกณฑ์อย่างใด — มีสภา ซึ่ง ประกอบด้วย สมาชิกที่ได้รับเลือกตั้งเข้ามา
- มีงบประมาณของตนเอง
- มีอิสระในการดำเนินงานในขอบเขต

(๒) การบริหารท้องถิ่นเกิดขึ้นโดย

- เหตุผลทางการเมือง
- ความจำเป็นในการบริหารราชการแผ่นดิน

(๓) การบริหารส่วนท้องถิ่นได้แก่อะไรบ้าง

- องค์การบริหารส่วนจังหวัด
- เทศบาล
- สุขาภิบาล
- องค์การบริหารส่วนตำบล

(อธิบายอย่างย่อ ๆ ว่าแต่ละองค์การนั้นคืออย่างไร)

(๔) อำนาจหน้าที่ของนายอำเภอเกี่ยวกับองค์การบริหารราชการส่วนจังหวัดมีเพียงใด

- ดำเนินการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด
- ชี้แจงแถลงข้อสงสัยต่อที่ประชุมสภาจังหวัดเมื่อถูกให้ชี้แจง
- ปฏิบัติและร่วมมอกับสมาชิกสภาจังหวัดในการบูรณะท้องถิ่น

(๕) อำนาจหน้าที่ของนายอำเภอเกี่ยวกับเทศบาล

- เทศบาลนคร เทศบาลเมือง นายอำเภอไม่มีอำนาจหน้าที่
- อย่างไร
- เทศบาลตำบล นายอำเภอมีอำนาจหน้าที่

ก. ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัดควบคุมดูแลเทศบาลตำบลในอำเภอนั้น ให้ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ โดยถูกต้อง

- ข. ข้างแจ้งแนะนำหักเดือนเทศบาลตำบล
- ค. ตรวจสอบกิจการ เริ่มกรายงาน เอกสาร หรือสถิติใดๆ จากเทศบาล มาตรวจ
- ง. เรือกสมาชิกสภาเทศบาล หรือพนักงานเทศบาลมาแจ้งหรือ สอบสวนได้
- จ. เมื่อข้างแจ้งแนะนำแล้วไม่ปฏิบัติตาม มีอำนาจสั่งเพิกถอน หรือระงับ การปฏิบัติของคณะเทศมนตรี เทศมนตรีนั้นไว้ก่อนได้ แล้วรีบรายงาน กระทรวง
- ฉ. ปรีกษาและเสนอความคิดเห็นเห็นแก่เทศบาลตำบลนั้น ต่อผู้ ว่าราชการจังหวัด

(๖) อำนาจหน้าที่ของนายอำเภอเกี่ยวกับสุขาภิบาล

- เป็นประธานคณะกรรมการสุขาภิบาลโดยตำแหน่ง
- ดำเนินการตามและปฏิบัติการตามนัยแห่ง พ.ร.บ. สุขาภิบาล ในเรื่อง
 - เลือกตั้งกรรมการสุขาภิบาล
 - สอบสวน เพื่อให้ ผู้ว่าราชการ จังหวัด ส่งกรรมการ สุขาภิบาลที่ ประพฤติ หรือ มีคุณสมบัติ ไม่เป็น ไป ตามกฎหมาย ให้ พ้นจาก ตำแหน่ง
- ดำเนินการประชุมของคณะกรรมการสุขาภิบาลให้เป็นไปตาม ระเบียบข้อบังคับการประชุม
- เคื่อนโคคณะกรรมการสุขาภิบาลประชุมกันไม่ได้ ให้ประ- ธาน ฯ รายงานผู้ว่าราชการจังหวัด
- ควบคุมและรับผิดชอบในการบริหารกิจการของสุขาภิบาลใน ฐานะประธานกรรมการสุขาภิบาล

(๗) อำนาจหน้าที่ของนายอำเภอเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบล

- องค์การบริหารราชการส่วนตำบลมีอยู่ ๒ ลักษณะ คือ
 - ก. ตั้งตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย
 - ข. ตั้ง ตาม พ.ร.บ. ระเบียบ บริหาร ราชการ ส่วน ตำบล พ.ศ. ๒๔๕๕ (มี ๕๕ สภาตำบล)
- นายอำเภอมีอำนาจหน้าที่ตามนัยแห่งข้อ ก.
 - เป็นประธานในการเลือกตั้งสมาชิกสภาตำบล

- รับฟังความคิดเห็นของประชาชน
- ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมควบคุมการบริหารราชการในตำบลนั้น ๆ
- เร่งรัดงานให้เป็นไปตามหลักการและความประสงค์ของทางราชการ
- กาตรวจการปฏิบัติงานให้ได้ผลดี
- เป็นประธานสภาตำบลโดยตำแหน่งไปก่อนในระยะแรก
- ให้คำแนะนำหรือให้การปรึกษาสภาตำบล
- อบรมชี้แจงราษฎรให้เข้าใจเรื่องสภาตำบล
- รายงานผลการปฏิบัติของสภาตำบลไปตามลำดับ

-ตามนัยแห่งข้อ ข.

- ดำเนินการเลือกตั้งสมาชิกสภาตำบล
- เป็นประธานการเลือกตั้งสมาชิกสภาตำบล
- สอบสวนสั่งให้สมาชิกสภาตำบลผู้ขาดคุณสมบัติออกจากสมาชิกภาพ
- เรียกประชุมสภาตำบลตามสมัยประชุม
- เป็นผู้มีมติและบันทึกการประชุม
- เรียกประชุมสภาตำบลสมัยวิสามัญ
- ชี้แจงในที่ประชุมสภาตำบล หรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ประชุมได้
- สอบสวนกรรมการตำบลผู้ปฏิบัติฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อย หรือปฏิบัติการไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่
- ลงข้อประกาศไปยังคับข้อบัญญัติตำบล
- ยับยั้งข้อบัญญัติงบประมาณตำบล โดยสั่งให้สภาตำบลพิจารณาใหม่ได้
- ยับยั้งการปฏิบัติตามมติสภาตำบลได้ แล้วเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งการ
- ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัดควบคุมดูแลตำบลในอำเภอนั้น ให้ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่โดยถูกต้อง โดย
 - ก. ชี้แจงแนะนำตักเตือนตำบล
 - ข. ตรวจสอบกิจการส่วนตำบล
 - ค. เรียกรายงาน เอกสาร หรือสถิติจากตำบลมาตรวจสอบ
 - ง. เรียกกรรมการตำบลหรือพนักงานตำบลมาชี้แจงหรือสอบสวนได้

๓. บรรยายเรื่องตามแนวท่วงไว้ ตาม ๒

๔. - ๕. แทรกเหตุผลตามความเหมาะสม

แทรกความคิดเห็นในตอนที่เหมาะสม ควร ซึ่งอาจจะเป็น

- ตำแหน่งนายอำเภอมีงานมาก เงินเดือนน้อย หลักประกันฐานะและการทำงานควรได้รับความสนใจ

- ควรให้มี " คณะกรรมการอำเภอ " ร่วมรับผิดชอบเป็นรูปคณะบุคคล แบ่งเบาความรับผิดชอบของนายอำเภอ เพราะจังหวัดก็มีคณะกรรมการ จังหวัด เทศบาลก็ยังมีคณะเทศมนตรี สุขาภิบาลก็มีคณะกรรมการ สุขาภิบาล
- บางคนขาดความเอาใจใส่ในงาน เพราะงานมากเกินไปถึง ผลที่ได้รับ จึงไม่เป็นที่พอใจ
- ข้อบกพร่องในการควบคุมบางอย่าง เช่น เทศบาลเมืองตั้งอยู่ ณ อำเภอ นอกเขตที่ตั้งศาลากลางจังหวัด นายอำเภอไม่มีอำนาจควบคุมดูแลได้เลย
- การจัดให้ท้องถิ่นเป็นสภาพตำบลเต็มรูป ควรตั้งคำนึงถึงความสามารถที่จะรับและการศึกษาของประชาชนพร้อม ๆ กัน
- สภาพตำบลหนึ่ง ๆ ควรจัดดำเนินการอันจำเป็นโดยรีบด่วนเพื่อประโยชน์ สาธารณ มากกว่าจะคำนึงถึงผลแพ้ชนะ ในสภาพอันอาจเกิดจากเครื่อง โหม้เชิงทางจิตใจบางประการ
- ฯลฯ ความคิดเห็นอื่น ๆ อันเป็นแนวทัศนะของผู้เขียนบันทึกแต่ละคน

๖. สรุป และจบเรื่อง สรุปเรื่องที่บรรยายมาแล้ว

- การบริหารส่วนท้องถิ่นอำนวยความสะดวก
- รัฐ ราษฎร ควรร่วมมือกันเพียงใด
- ในเรื่องนี้ใครเป็นบุคคลสำคัญ - นายอำเภอ สมาชิก ฯ
- ผลการดำเนินงานร่วมกันเป็นอย่างไร

การจบเรื่อง จบลงได้ตามความสามารถของผู้เขียนแต่ละคน และแต่ผู้ใดที่ค้นคว้าของตนเอง อาจเป็นจบลงด้วยถ้อยคำข้อความ - หรืออุปมาอุปมัย หรือด้วยการขานความก็ได้ ดังเช่น อาจจบลงด้วยการขานความ . . . ว่า

" เมื่อใด ที่ท้องถิ่นได้รับการ ทำนุบำรุงด้วยดี และประสานงานกัน โดย พร้อมเพียง จากทุกฝ่าย โดยการนำและบุคคลิกภาพอันน่านิยมของหัวหน้างาน คือ นายอำเภอ . . . เมื่อนั้น ท้องถิ่นก็ย่อมจะบรรลุถึงซึ่งความเจริญรุ่งเรือง สอดตามเจตน์จำนงของทั้งรัฐบาล และราษฎรในท้องถิ่นนั้น ๆ "

ย่อประวัติศาสตราจารย์ไทย

โดย.....

โชค สุคันธวิช พ.ม., อ.บ.
อาสา ศุภระมงคล พ.ม., อ.บ.

อาจารย์ใหญ่โรงเรียนฝึกหัดครูมัธยม
อาจารย์ใหญ่โรงเรียนไทรมิตรวิทยาลัย

(ต่อจากฉบับก่อน)

พม่าข้าศึกได้เข้ามาประชิดพระนครศรีอยุธยา ตอนใกล้พระนครที่สุด คือที่วัดสามวิหาร วัดพระเจดีย์แดง และวัดมณฑป พม่าได้ทำด่านเข็อกข้ามแม่น้ำที่บ่อนมหาไชย (ตรงหัวรอไผ่ มีจำปูน) ทำการขุดคูเมืองเป็นเส้นขนานกับกำแพงเมืองด้านนั้น แล้วแบ่งกองทัพพม่าพร้อม บันไดสำหรับขึ้นกำแพง เตรียมตีปล้นเมืองหงส์ทิศ เมื่อได้สัญญาณก็จะเข้าทำการโดยพร้อมเพรียงกัน พอลงวันของการเดอมหาชนเก่าที่มีกุล ซึ่งตรงกับวันที่ ๓๑ เมษายน พ.ศ. ๒๓๑๑ เวลากลางคืนเหนียวดีหมัดกั้งให้ยิงปืนใหญ่ให้สัญญาณ ยกทัพเข้าโจมตีพระนครศรีอยุธยา ทหารพม่าพร้อมกันกรูเข้าขึ้นกำแพงเข้ากรุงได้โดยง่าย ต่างให้ร้องทำดาษฎ์อยู่ประชาชน และ ก็คบเพลิงเที่ยวเผาบ้านเรือนโรงของราษฎร ตลอดจนวัดวาอารามและปราสาทราชมนเฑียร มีแสงเพลิงพวยพุ่งขึ้นจับท้องฟ้าตั้งหนึ่งกลางคืน กรุงศรีอยุธยาได้ประสพกับความแตกฉานแต่ ในครั้งนั้น ชุมพลวงศ์วิกรมินทร์หลบหนีออกจากพระนคร ลงเรือเล็กไปกับคนสนิท ไปซ่อนอยู่ที่บ้านจาด ทหารพม่าเที่ยวสำรวจจนจับผู้คนค้นหาทรัพย์สินสมบัติ แม้พระพุทธรูปยืน พระประธานในวิหารหลวงวัดพระศรีรัตนเพชญ์ ซึ่งหุ้มด้วยทองคำหนักหลายร้อยชั่ง ก็ถูกพม่าเอาไปใส่หม้อต้มเอาทองคำไปเสียสิ้น มาปบุญคุณโทษอย่างไร พม่าไม่นึกถึง สุดท้ายจะได้ทรัพย์สินของกรุงศรีอยุธยาไปเท่านั้นก็เป็นทีพอใจ เหตุการณ์ครั้งนั้นจึงเป็นเครื่องเตือนใจชนชาวไทยอยู่เสมอ บรรดาพระบรมวงศานุวงศ์ ข้าราชการไทยถูกจับตัวเป็นเชลยกวาดค้อนไปกึ่งเชิงวัดที่คานโพธิ์ด้านนี้ เพื่อเตรียมส่งไปประเทศพม่าพร้อมกับเนเมียวดีหมัด จอมทัพผู้เผด็จศึกแบบโจรกรรม ครั้นแล้วเนเมียวดีหมัดกั้งให้ส่งกษัตริย์เป็นแม่กอง คอยรวบรวมทรัพย์สินและผู้คนเชลย ตั้งอยู่

ณ ค่ายโพธิ์สามต้นต่อไป เมื่อเมื่อยอดทัพยกทัพกลับไปแล้ว ดูกษัตริย์ให้ทหารติดตามค้นหาตัวพระเจ้าแผ่นดินไทย ในที่สุดได้ไปพบที่ตำบลบ้านจิก พระวรกายผอมโซเพราะอดอาหาร ได้นำเสด็จไปยังค่ายโพธิ์สามต้น พอลงตามก็เสด็จสวรรคต ณ ที่นั้น

ขุนหลวงสร้อยศรีของราชสมบัติได้ ๘ ปี ก็เสวยพระนคร จำนวนพระเจ้าแผ่นดินซึ่งครองกรุงศรีอยุธยาตั้งมานับแต่สมเด็จพระรามาธิบดี (อู่ทอง) จนถึงกรุงศรีอยุธยาแตกนั้นรวมถึง ๓๓ พระองค์ และกรุงศรีอยุธยาได้ดำรงตำแหน่งเป็นราชธานีมาได้ถึง ๔๑๗ ปี

ภาวะหลังจากกรุงศรีอยุธยาแตก เป็นภาวะที่เกิดการจลาจลอลดเอง ชาวเมืองที่คุมสติได้และมีสติปัญญาดี พวกหนึ่งวิ่งหนีในตอนกลางคืนออกไปพ้นเขตกรุงที่เต็มไปด้วยการกวาดต้อนผู้คนไปเป็นเชลย แล้วกระจายกันไปอยู่ตามชนบทหัวเมืองทั้งใกล้และไกลเป็นจำนวนมาก ภาวะบ้านแตกสาแหรกขาดนั้นอยู่เฉพาะหัวเมืองใกล้เคียงพระนครศรีอยุธยาเท่านั้น ส่วนบ้านเมืองอื่น ๆ ที่พม่าไม่ผ่านก็ยังอยู่เป็นปรกติสุข เมื่อข่าวการเสียกรุงกระจายออกไป ผู้ครองเมืองที่เคยมีอำนาจก็พากันตั้งตนเป็นใหญ่ พยายามรวมแคว้นแคว้นและช่องส้มผู้คนให้เป็นปึกแผ่นต่อไป ในตอนนั้นได้มีผู้ตั้งตนเป็นใหญ่ รวมห้าก๊ก (ถ้ารวมทั้ง ดูกษัตริย์ ซึ่งเมื่อยอดทัพตั้งให้ตั้งกำลังอยู่ที่ค่ายโพธิ์สามต้นด้วย จะเป็นหกก๊ก) แต่ละก๊กต่างมุ่งจะก่อตั้งรวบรวมอาณาจักรไทยขึ้นมา ซึ่งถ้าหัวหนากกใดมีปัญญา มีความกล้าหาญ และสามารถมากก็ย่อมจะเป็นผู้ชนะ และกอบกู้บ้านเมืองได้ต่อไป ก๊กต่างๆ เหล่านี้คือ

๑. ก๊กเจ้าพระยาพิษณุโลก เป็นข้าราชการที่มีความสามารถมาก ได้รับแต่งตั้งจาก

กรุงศรีอยุธยาให้ไปกินเมืองพิษณุโลก แต่เดิมมีชื่อว่า "เวียง" เป็นผู้มีฝีมือเข้มแข็ง เคยยกทัพมาช่วยเมืองกันพระนครสมัยที่พระเจ้าพระเจ้าออลองพญา ยกทัพมาตีกรุงศรีอยุธยา ครั้นได้ข่าวกรุงแตก ก็ตั้งตนเป็นใหญ่ที่เมืองพิษณุโลก มีอาณาเขตตั้งแต่เมืองพิษณุโลกถึงเมืองนครสวรรค์ ขณะนั้นบ้านเมืองกำลังล่มบทรุน จึงจัดความเป็นก๊กหรือชุมนุมที่กล้าแข็ง ชุมนุมหนึ่ง

๒. ก๊กเจ้าพระฝาง เดิมชื่อ "เวียง" เป็นชาวเมือง สว่างคบุรี (เมืองฝาง) บอช

เรียนในกรุงจนได้เป็นที่พระราชาคณะฝ่ายอริยัญญาดี เป็นพระพาทุลเถระ แล้วได้ไปเป็นตั้งพระราชา ณ เมืองสว่างคบุรี ชาวเมืองนิยมมากในทางคาถาอาคม ครั้นข่าวกรุงแตก ก็ตั้งตนเป็นเจ้า

ทั้ง ๆ ที่เบนพระภักษ ซึ่งคงจะเอาเยี่ยงอย่างตามลัทธินิยมของพระมหายานไนธิเบต ซึ่งถือว่าพระเป็นเจ้าแผ่นดินได้ คนทั่วไปจึงเรียกว่า เจ้าพระฝาง มีอาณาเขตตั้งแต่เมืองพิษณุโลกไปจนถึงดินแดนลาว

๓. ก๊กเจ้านคร พระปลัดเมืองนครศรีธรรมราช นามเดิมว่า "หนู" เมื่อหนุ่ม ๆ เป็นมหาดเล็กตำแหน่งหลวงดีธินายเวร แล้วออกไปเป็นปลัดเมืองนครศรีธรรมราช ครั้นพระยาราชสุภาวดี คือเจ้าเมืองนครมีความผิดถูกถอด หลวงดีธินายเวรจึงได้เป็นผู้รั้งเมืองนครศรีธรรมราชต่อมา ครั้นกรุงแตกก็ตั้งตัวเป็นใหญ่และตั้งมั่นอยู่ในเมือง รักษาเมืองไว้ มิได้ทำการรุกรานใคร มีอาณาเขตตั้งแต่เมืองชุมพรลงไปจนถึงแดนมะลายู

๔. ก๊กเจ้าพิมาย นามเดิมคือพระองค์เจ้าแขก เป็นทกกรมหมื่นเทพพิช ราชโอรสของสมเด็จพระเจ้าบรมโกษ แต่ต่างพระมารดากับขุนหลวงสุรียามรินทร์ ได้เคยเอาใจรักใคร่ต่อเจ้าฟ้าอุทุมพร จนถูกขุนหลวงสุรียามรินทร์เนรเทศไปอยู่เกาะลังกาฐานเป็นนักโทษการเมือง ครั้นพระเจ้าอลองพญา ยกทัพมาตกรุงศรีอยุธยา กรมหมื่นเทพพิชดำใจนึกว่ากรุงแตก จึงโดยดาราเวรมาขึ้นที่เมืองมะริด ขุนหลวงสุรียามรินทร์ทรงทราบให้คุมตัวไว้ที่เมืองมะริด แต่กรมหมื่นเทพพิชได้หนีมาอยู่ที่เพชรบุรี ขุนหลวงสุรียามรินทร์ให้จับตัวไปคุมขังไว้ที่จันทบุรี พอดีมีมหาพรายกทัพใหญ่มาต่อมกรุง กรมหมื่นเทพพิช ก็ทำการเกลี้ยกล่อมผู้คนในเมืองจันทบุรีและหัวเมืองทางตะวันออก ยกทัพมาทางปราจีนบุรี หมายจะชวยโจมตีพม่า มีขุนนางข้าราชการเข้าร่วมด้วยเป็นอันมาก พม่ารู้ความยกทัพออกมาสะกดทัพกรมหมื่นเทพพิชแตกที่ปากน้ำไชยกา กรมหมื่นเทพพิชเลยยกพวกไปตั้งตัวเป็นใหญ่อยู่ที่พิมาย ชาวบ้านจึงพากันเรียกว่า "เจ้าพิมาย" โดยเหตุที่เป็นเชื้อพระวงศ์ เมื่อกรุงแตกแล้วจึงมีผู้คนไปสมัครเข้าร่วมด้วยเป็นอันมาก นับว่าเป็นชุมนุมที่ใหญ่และสำคัญมากชุมนุมหนึ่ง

๕. ก๊กเจ้าตาก (พระยาตาก) เดิมชื่อ "สิน" รับราชการในกรุงศรีอยุธยาแล้วไปเป็นเจ้าเมืองตาก ครั้นก๊กคิดพระนครถูกเรียกตัวเข้ามาช่วยราชการสงคราม ได้แสดงความสามารถในการรบจนได้เลื่อนเป็นพระยาวชิรปราการ แต่ในการทำสงครามกับพม่าข้าศึกนั้น พระยาวชิรปราการต้องได้รับความน้อยใจหลายครั้งในความวินิจฉัยอันผิดพลาดของพระเจ้าอยู่หัว

สุริยามรินทร์ ครึ่งหนึ่งได้รับคำสั่งให้ไปคอยสังเกตทัพพม่ากับพระยาเพชรบุรีที่วัดใหม่ พม่ายกทัพใหญ่มา พระยาอัครปราการเห็นเหตุอัตรากำลังห้ามพระยาเพชรบุรีให้ออกต่อสู้เพียงแต่ให้ส่งบทัพรอที่ยุ้งก่อน พระยาเพชรบุรีมีเชื้อเพลิงขันทกไฟออกไปและถูกฆ่าตายในที่รบ กองทัพพระยาอัครปราการก็แตกเข้ากรุง และถูกหาว่าทอดทิ้งไม่ช่วยเหลือพระยาเพชรบุรี ครึ่งสุดท้ายเกี่ยวกับกรวยปืนใหญ่ต่อสู้พม่า ซึ่งเขาโจมตีทางด้านที่พระยาอัครปราการรักษาการณ์ แต่มิได้ขออนุญาตก่อน เพราะไม่ทันที่วงที่ แม้จะขับไล่พม่าไปได้ ก็ต้องถูกภาคทัณฑ์โทษว่าทำการฝ่าฝืนคำสั่งพระยาอัครปราการ เกิดความน้อยใจจนตั้งพระงับประกอบกับได้เห็นความอ่อนแอของกษัตริย์ที่หลงเชื่อขุนนางที่ประจบสอพลอ และมีปัญหาหยิ่งคิดจากกรุงศรีอยุธยาจะแตกโดยแน่แท้ จึงพร้อมด้วยทหารร่วมใจประมาณ ๕๐๐ คน ตีฝ่าทัพพม่าหนีออกจากกรุงศรีอยุธยา ทัพพม่ายกติดตามตีแตกก็แตกพ่ายกลับไป พระยาอัครปราการได้ควบคุมสมัครพรรคพวกยกต่อไปถึงบ้านพรานนกแขวงเมืองปราจีนบุรี แต่ได้ถูกพม่าตามมาโจมตีอีก พระยาอัครปราการจึงใช้ขูบายต่อสู้ตีทัพพม่าแตกกลับไป ชาวบ้านที่หลบหนีพม่าได้เห็นความดำมรงค์ของพระยาอัครปราการ (เจ้าตาก) จึงหนีพากันมาเข้าด้วยเป็นอันมาก นับว่าเป็นกำลังอันสำคัญ และได้เดินทัพต่อไปจนถึงเมืองระยอง ระหว่างทางถูกทัพพม่าตามมาโจมตีแตกได้ ใช้ขูบายตีทัพพม่าแตกไปและได้ช้างม้าอาวุธยุทธภัณฑ์ไว้เป็นกำลังมากจน ครั้นถึงเมืองระยองก็หมายใจจะยึดเอาเมืองระยองเป็นที่ตั้งการใหญ่ต่อไป พระยาระยองรู้ข่าวก็พาพวกออกมาอ่อนน้อมแต่คณะกรรมการเมืองระยองยังแข็งขันเตรียมต่อสู้ พระยาดากจึงยกทัพเข้าตีเมืองระยองได้ในคืนนั้น แต่กลับคิดว่าจะเอาเมืองระยองเป็นที่ตั้งการใหญ่หนี้ยังไม่เป็นที่ไว้วางใจนัก เพราะกรรมการเมืองระยองยังมีใจขัดแข็งอยู่เป็นอันมาก จึงคิดจะไปยึดเอาเมืองจันทบุรีเป็นที่ตั้งทำการรักษาต่อไป พยายามเกลี้ยกล่อมพระยาจันทบุรีไม่สำเร็จ จึงยกทัพไปประชิดจันทบุรี และใช้วิธีจูงใจทหารให้กล้าแข็ง โดยตั้งให้หุงอาหารกินให้มหน้าแดงทบทมิ้อชาวหมิ้อแดงเสียเงินให้ทหารเข้าไปกินข้าวเขาเขาในเมือง ถ้าตีเมืองไม่ได้จะต้องอดตายกันทุกคน ตกกลางคืนยามดึก พระยาดากใช้ช้างพังศรีบุญชู นำทัพเข้าโจมตีเมืองจันทบุรี ในที่สุดก็ตีเมืองได้ ชนทั้งหลายพากันขนานนามว่า "พระเจ้าตาก" ในการเข้ายึดเมืองจันทบุรี พระเจ้าตากสั่งห้ามทหารมิให้ทำอันตรายแก่ราษฎรพลเมืองหรือบริวารพลแต่อย่างใดเลย ขณะนั้นเงินเจียมคุมด่านเกาบรรทุกชาวด่านและดินค้าอยู่ในที่สงหวะระหวางเมือง

จันทบุรีและเมืองตราด เจ้าตากให้คนไปเกลี้ยกล่อมแต่ไม่ยินยอมถึงกับต้องต่อสู้กันในที่สู้กัน
 เข้มต้องยอมแพ้ จึงตั้งลูกสาวมาเป็นบาทบริจาริกาพร้อมด้วยข้าวของเครื่องบรรณาการเป็น
 อันมาก เจ้าตากจึงตั้งกรมการให้เร่งจัดการก่อสร้างเมืองใหญ่เด็กที่จันทบุรีและตราด เดิมแล้ว
 ถยกทัพเรือเข้าสู่ปากน้ำเจ้าพระยา ลักนายกองพม่าได้ทราบข่าวจึงให้มองหย่าแม่ทัพรอง คุณ
 กองมอญและไทยยกกองเรือจากโพธิ์สามต้นมาตั้งรับสกัดอยู่ที่เพนียด แต่พวกไทยพากันไปเข้า
 ค่ายเจ้าตากเดี่ยงัน มองหย่าต้องหนีเขาตัวรอด เจ้าตากจึงยกทัพไปยังค่ายโพธิ์สามต้นและเข้า
 โจมตีทัพพม่า พอรุ่งขึ้นก็หักเอาค่ายพม่าได้ ตัวผู้พระนายกองตายในที่รบ มองหย่าหนี
 หนีไปได้ เจ้าตากได้กำจัดทรัพย์สินและผู้คนเป็นอันมาก แล้วจึงให้บุตรพระศุภนหหลวงสุริยา
 มรินทร์ขึ้นถวายพระเพลิงและให้ความอุปการะแก่เชื้อพระวงศ์เป็นอันดี และเมื่อยกทัพอยู่นกรุง
 ศรีอยุธยา เจ้าตากฝันไปว่าพระเจ้าแผ่นดินองค์เก่าๆ มาขบได้ไม่ให้อยู่ จึงจัดการย้ายมาตั้ง
 ราชธานีที่กรุงธนบุรี ทำพิธีปราบดาภิเษกเป็นกษัตริย์ครองประเทศไทย และราชทานนาม
 เมืองหลวงใหม่ว่า "กรุงธนบุรีศรีมหาสมุทร" ตั้งแต่ปลาย พ.ศ. ๒๓๓๐ นั้นเป็นต้นมา

คำถามท้ายบท

๑. ชุนหลวงหาจัต คือใคร เหตุใดจึงได้นามคังน
๒. ใครเป็นกำลังสำคัญในการต่อต้านศึกพม่าซึ่งพระเจ้าออลองพญาทรงเป็นแม่ทัพ
๓. เหตุใดพระเจ้าออลองพญาจึงมาตั้งพรรคที่เขตเมืองตาก
๔. กรมหมื่นเทพพิพิธเป็นนักโทษการเมืองโดยสถานใด
๕. เหมื่อยอดหีบตี คือใคร มีความสำคัญในทางประวัติศาสตร์ไทยอย่างไร
๖. จงเล่าถึงวิกรรมของชาวบ้านบางระจันมาโดยสังเขป
๗. พระยาอริบราการ มีประวัติมาอย่างไร จึงได้มาเป็นใหญ่ในจันทบุรี
๘. กรมหมื่นเทพพิพิธไปเป็นใหญ่ในพิมายได้อย่างไร

(ยังมีต่อ)

สรุปเหตุการณ์ทั่วโลก

โดย... ขาลี เอ็มกระสินธุ์

- ๒ มี.ค. -- หลังจากวันที่ ๒๗ เดือนที่แล้ว เครื่องบินของฝ่ายรัฐบาลอินโดนีเซียได้ทิ้งระเบิด และกระดบินตกลงในเขตที่ฝ่ายกบฏยึดครองหลายครั้ง
- ๓ มี.ค. -- พลเอก นูรี เอ็ล โซอิด ได้จัดตั้งคณะรัฐบาลใหม่ของอิรักขึ้นแล้วตามการมอบหมายของกษัตริย์ ไฟซัล แห่งอิรัก โดยพลเอก นูรี ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี
 - พระเจ้าปอล กษัตริย์แห่งกรีซ ทรงมอบหมายให้ ประธานสภาภาษาชาติกรีซรับภาระจัดตั้งคณะรัฐบาลใหม่ ภายหลังจากการลาออกจากราชการตำแหน่งนายกรัฐมนตรีของ นายคารามันลิส
- ๔ มี.ค. -- เกิดเหตุวินาศกรรมทั่วกรุงแบกแดด มีประชาชนเสียชีวิตบาดเจ็บมาก กองทหารอิรัก ๒ กอง และหน่วยทหารอีกหน่วยหนึ่งได้เป็นกบฏที่ตำบลแบกเลย์ในเมืองฮาคุเบีย
- ๖ มี.ค. -- คณะที่ปรึกษาฝ่ายทหารรวม ๕๐ คน ของกลุ่มประเทศภาคีสันติสัญญาชาติได้ประชุมกันที่กรุงมนิลา เพื่อพิจารณาสถานการณ์ทางทหารในอาณานิคมคัมครองของชาติ
 - กษัตริย์โมฮัมเหม็ดที่ ๕ แห่งมอโรคโค เสนอให้จัดตั้งสหพันธรัฐขึ้นบ้าง ระหว่างมอโรคโค คูนิเซีย กับอัลจีเรีย กษัตริย์โมฮัมเหม็ดว่า ฝรั่งเศสควรมอบเอกราชให้อัลจีเรีย แล้วสิทธิผลประโยชน์ของฝรั่งเศสในอัลจีเรียจะได้มีหลักประกันอย่างมั่นคง
- ๗ มี.ค. -- มีการลงนามในข้อตกลงที่กรุงคามัสกัส รวมประเทศเอเมนเข้าในสหภาพรัฐอาหรับ ซึ่งจัดตั้งขึ้นระหว่างอียิปต์กับซีเรีย โดยเรียกชื่อการรวมของสามประเทศว่า "สหราชอาณาจักรอาหรับ" (United Arab States)
- ๑๒ มี.ค. -- นายอิมิลิโอ มูเนซ ปอร์ต นอนโต นายกรัฐมนตรีคิวบา พร้อมด้วยคณะรัฐมนตรีทั้งคณะได้ลาออก
 - คณะรัฐบาลชุดใหม่ได้ตั้งขึ้น โดยมีนายคอน ซาโตค ควาล ซึ่งเคยเป็นรัฐมนตรีว่าการต่างประเทศ เป็นนายกรัฐมนตรีคิวบา
 - กองทัพอากาศรัฐบาลคิวบากับขบวนการกบฏต่อสู้กันอย่างรุนแรงตามภาคกลางของคิวบา
- ๑๕ มี.ค. -- พวกคอมมิวนิสต์ก่อการร้ายมีอาวุธครบมือประมาณ ๓๐๐ คน เข้าโจมตีเมืองมินนิ ในภาคกลางของพม่า
- ๑๖ มี.ค. -- สหรัฐอเมริกาแถลงว่า ไม่อาจยอมรับข้อเสนอของโซเวียตที่ให้เลิกฐานทัพของสหรัฐ ในต่างประเทศเพื่อเป็นเงื่อนไขในการห้ามใช้อาวุธนิวเคลียร์เพื่อประโยชน์ในทางทหาร
- ๑๗ มี.ค. -- กองทหารฝ่ายรัฐบาลอินโดนีเซียในสุมาตราภาคเหนือได้ไปเข้ากับฝ่ายกบฏ และให้ความช่วยเหลือแก่ฝ่ายกบฏในการยึดเมืองเมตันจนสำเร็จ (เมืองเมตันเป็นเมืองหลวงของสุมาตราภาคเหนือ)
 - กองทหารของฝ่ายรัฐบาลกลางอินโดนีเซียจึงเมืองเมตันทางภาคเหนือของสุมาตราคืนมาได้แล้ว
 - เจ้าชายอับดุลลาห์ ไฟซัล รัฐมนตรีว่าการมหาดไทยของซาอุดีอาระเบียถูกขับออกจากประเทศ ภายหลังจากได้ก่อการกบฏขึ้นในวังหลวง สาเหตุกล่าวว่าเป็นเพราะไม่พอใจที่กษัตริย์ซาอุดี แห่งซาอุดีอาระเบียวางแผนประหารราชปวระชาวีรบัณฑิตเซอร์และสหราชอาณาจักรอาหรับ

ข้อสอบข้าราชการพลเรือน

★ ★ ★

เฉลยข้อสอบวิชาข้าราชการพลเรือนชั้นตรี
วิชาพิเศษเฉพาะกรม กรมที่ดิน (เหล่าที่ดิน)

สอบวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๔๘๘

โดย..... ไสว คุละรัตน์ บ.บ.

ผู้ตรวจราชการกรมที่ดิน รักษาการหัวหน้ากองกำหนดสถิติในที่ดิน

ก่อนอื่นผู้เฉลยฯ ขอทำความเข้าใจกับท่านผู้อ่านเสียก่อนว่า แม้ข้าพเจ้าจะทำงานอยู่ในกรมที่ดินก็จริง แต่มิได้มีส่วนเป็นกรรมการในการสอบแข่งขันคราวนั้นแต่อย่างใด การที่เขียนขึ้นนี้ก็เพื่อให้เป็นประโยชน์แก่ญาติพี่น้องที่เตรียมตัวจะสอบแข่งขันในคราวต่อไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านที่ไม่ได้ทำงานอยู่ในกรมที่ดินอาจจะได้รับประโยชน์จากแนว ทางที่ เขียน แนะนำไว้บ้างไม่มากนักน้อย และขอได้โปรดถือว่าเป็นความเห็นส่วนตัวของผู้หวังดีต่อส่วนรวมคนหนึ่งเท่านั้น หากขาดตกบกพร่องหรือผิดพลาดไปบ้าง ขอให้ท่านผู้รู้ทั้งหลายโปรดให้อภัยและแนะนำให้ทราบด้วย

ข้อ ๑. ถาม คนไทยมีที่ดินเกินกว่าสิทธิตามจำนวนที่กฎหมายกำหนดไว้ ต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ในกรณีใดบ้าง

ตอบ มาตรา ๑๘ แห่งประมวลกฎหมายที่ดินบัญญัติว่า "บุคคลใดมีที่ดินเกินกว่าสิทธิตามจำนวนที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๕ ต้อง

(๓) แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ในท้อง ที่ซึ่ง ที่ดิน ตั้ง อยู่ว่า ตนมี สิทธิ ในที่ดินประเภทใด เท่าใด ภายในระยะเวลาที่รัฐมนตรีจะได้ประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

การแจ้งให้ปฏิบัติตามแบบ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๒) แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามแบบและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง ในขณะทำนิติกรรม ในกรณีที่ข้อเท็จจริงแห่งสิทธิในที่ดินได้เปลี่ยนแปลงไป”

๒. กรณีการแจ้งการมรดกเกินกว่าสิทธิจะมี ๒ กรณี ๑. แจ้งครั้งแรก คือแจ้ง ภายในวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๑๗ ตามที่รัฐมนตรีฯ ประกาศ ๒. แจ้งครั้งหลัง คือแจ้ง ในขณะทำนิติกรรมซึ่งแยกได้เป็น ๒ กรณี คือ ก. ยังไม่เคยแจ้งไว้โดย เมื่อมีกรณีได้ ที่ดินมาใหม่ร่วมกับที่ดินที่มีอยู่แล้วเกินกว่าสิทธิตามมาตรา ๓๕ แห่งประมวลกฎหมาย ที่ดิน เช่นได้รับมรดกที่ดินตามมาตรา ๓๗ หรือได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการจัด ที่ดินแห่งชาติตามมาตรา ๕๗-๕๘ เป็นต้น ก็ต้องแจ้งการมรดกเกินกว่าสิทธิตามแบบ จ.ด. ๑ ในเวลาจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๗๓ คือ แจ้งต่อเจ้าพนักงานที่ดินหรือนายอำเภอ หรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ หรือผู้ทำการแทน แล้วแต่กรณี ข. ผู้เคยแจ้งไว้แล้ว เมื่อมีกรณีได้ที่ดินเพิ่มขึ้น ตามนัยดังกล่าวในข้อ ก. ก็ หรือมีกรณีเปลี่ยนแปลงเช่นจำหน่ายจ่ายโอนที่ดินไปก็ ต้องแจ้งตามแบบ จ.ด. ๑ ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ใน เวลาจดทะเบียนสิทธิ และ นิติกรรม ทุกคราว

ข้อ ๒. ถาม การจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม เกี่ยวกับ อสังหาริมทรัพย์ตาม ประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์นั้น กรณีใด ใครเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่

ตอบ มาตรา ๗๓ แห่งประมวลกฎหมายที่ดินบัญญัติว่า “ให้ผู้ดำรงตำแหน่งต่อไปนี้ เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่จดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ตามประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์

(๑) เจ้าพนักงานที่ดินหรือผู้ทำการแทนสำหรับที่ดินในเขตที่มีสำนักงานที่ดิน จังหวัดหรือสำนักงานที่ดินสาขา และเฉพาะที่ดินที่มีโฉนดที่ดินหรือที่มีโฉนดหรือ อสังหาริมทรัพย์อย่างอื่นในที่ดินดังกล่าวรวมทั้งที่ดิน

(๒) นายอำเภอหรือผู้ทำการแทน ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ หรือผู้ทำการแทนสำหรับที่ดินหรืออสังหาริมทรัพย์อย่างอื่นในท้องที่อำเภอหรือกิ่งอำเภอ นั้น สำหรับกรณีอื่นนอกจากระบุไว้ใน (๑)”

การตอบให้ได้คะแนนดีกว่าแยกตอบเป็นกรณี ๆ ดังต่อไปนี้คือ

๑. ที่ดินมีโฉนดแล้ว (ซึ่งหมายรวมถึงที่ดินมีโฉนด-แผนที่ โฉนดตราจองและตราจองที่ตราว่า "ได้ทำประโยชน์แล้ว" ด้วย ตามมาตรา ๓)

(ก) ถ้ามีด้านงานที่ดิน, เจ้าพนักงานที่ดินหรือผู้ทำการแทนเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่

(ข) ถ้าไม่มีด้านงานที่ดิน เช่น ตราจองฯ นายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอท้องที่ หรือผู้ทำการแทนเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่

๒. ที่ดินมีใบโต้สวน (คือที่ดินซึ่งได้แจกใบโต้สวนแล้ว)

(ก) ถ้ามีด้านงานที่ดิน, เจ้าพนักงานที่ดินหรือผู้ทำการแทนเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่

(ข) ถ้าไม่มีด้านงานที่ดิน, นายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอท้องที่ หรือผู้ทำการแทนเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่

๓. อสังหาริมทรัพย์อย่างอื่น (เช่นอาคารบ้านเรือน)

(ก) ถ้าจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมพร้อมที่ดินมีโฉนดหรือที่ดินมีใบโต้สวน

(๑) ถ้ามีด้านงานที่ดิน, เจ้าพนักงานที่ดินหรือผู้ทำการแทนเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่

(๒) ถ้าไม่มีด้านงานที่ดิน, นายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอท้องที่หรือผู้ทำการแทนเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่

(ข) ถ้าจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเฉพาะอาคารบ้านเรือน ฯลฯ เท่านั้น, นายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอท้องที่หรือผู้ทำการแทนเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่

๔. ที่ดินอย่างอื่น (คือที่ดินไม่มีโฉนดหรือใบโต้สวน เช่นที่ดินที่เดินสำรวจฯ แล้วแต่ยังไม่แจกใบโต้สวนก็ดี หรือที่ดินมีเขตแต่ยังไม่เคยเดินสำรวจเลยก็ดี) นายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอท้องที่ หรือผู้ทำการแทน เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่

หมายเหตุ ที่แยกความดำเนินงานที่คืนหรือไม่ไว้ด้วยกันเพื่อให้เป็นไปตามหลักการใน
กฎหมายเท่านั้น แต่บุคคลใดที่ดำเนินงานที่คืนชนบทพระราชอาณาจักรแล้ว ฉะนั้น
โฉนดแต่ละที่คืนมิได้ส่วนจะรวมกับข้อตั้งหาวิมทรพยอย่างอื่นด้วยหรือไม่ก็ตาม ต้อง
ไปขอให้เจ้าพนักงานที่คืนหรือผู้แทนจตุรเมียนฯ ให้ทุกกรณี

ข้อ ๓. ถาม ก. คนไทยมาของจดทะเบียนรับมรดกที่คืน ท่านมีหลักการสอบสวนอย่างไร
จึงจะรู้ว่า ก. เป็นผู้ควรได้รับมรดกหรือไม่

ตอบ ปัญหาอันเข้าใจว่ากรรมการมีความ ประสงค์จะถาม หลักการ เป็นทนายตาม
ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๖๐๓ ด้วย ซึ่งแบ่งออกได้เป็น ๒ ประ
เภท คือ

(๑) ทนายโดยธรรม แบ่งออกได้เป็น ๖ ลำดับตามมาตรา ๑๖๒๘ คือ

๑. ผู้สืบสันดาน ได้แก่ ก. บุตรที่ชอบด้วยกฎหมาย (ม. ๑๖๒๘)
ข. บุตรนอกกฎหมายที่บิดาได้รับรองแล้ว
ค. บุตรบุญธรรม

๒. บิดามารดา

๓. พี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน

๔. พี่น้องร่วมบิดาหรือร่วมมารดาเดียวกัน

๕. ปู่ย่าตายาย

๖. ดั่ง บ้า น้า อา

ส่วนคู่สมรส (สามีหรือภรรยาชอบด้วยกฎหมายที่ใช้อยู่ในขณะที่ทำกรสมรส)

ถ้ายังมีชีวิตอยู่ ก็เป็นทนายโดยธรรมด้วย

หลักการสอบสวนในกรณีทนาย ก. ผู้ขออ้างว่าเป็นทนายโดยธรรมก็ต้องสอบสวน
พยานหลักฐานให้เป็นที่เชื่อได้ว่า นาย ก. เป็นผู้สืบสันดานบิดามารดา หรือคู่สมรส
ของเจ้ามรดกหรือไม่ ถ้าไม่มีหรือหมดแต่ตายแล้ว หรือถูกจำกัดมิให้รับมรดกก็ต้อง
สอบสวนพิจารณาต่อไปว่ามรดกของผู้นั้นที่มีสิทธิรับมรดก แทนที่ตาม หลัก การ ในมาตรา
๑๖๓๘ ได้หรือไม่ ถ้ามีผู้นกมสิทธิได้รับมรดก ถ้าไม่มีจึงส่งสอบสวนถึงทนายลำดับที่
๑-๔-๕-๖ คือไปตามลำดับ

(๒) ผู้รับพินัยกรรม ถ้าหาก ก. ผู้ขออ้างว่าตนมีสิทธิเป็นผู้รับทรัพย์ต้นของเจ้ามรดกตามพินัยกรรม ก็ควรตรวจพินัยกรรมว่าทำเมื่อใด ก่อนหรือหลังวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๔๗๗ ขึ้นเป็นวันเริ่มใช้ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์บรรพ ๖ และตรวจดูว่าพินัยกรรมนั้นได้ทำถูกต้องตามกฎหมายขณะทำพินัยกรรมนั้นหรือไม่ เช่นพินัยกรรมที่ทำเมื่อใช้ ป.พ.พ. แล้ว ก็ต้องทำให้ถูกต้องตามแบบอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้คือ

๑. พินัยกรรมแบบธรรมดา (ม. ๓๖๕๖)
๒. พินัยกรรมแบบเขียนเองทั้งฉบับ (ม. ๓๖๕๗)
๓. พินัยกรรมแบบเอกสารฝ่ายเมือง (ม. ๓๖๕๗-๓๖๕๘)
๔. พินัยกรรมแบบเอกสารลับ (ม. ๓๖๖๐)
๕. พินัยกรรมแบบทำด้วยวาจา (ม. ๓๖๖๓)

(ถ้ามีเวลาพอก็ควรอธิบายหลักการแต่ละแบบโดยย่อด้วย)

(ยังมีต่อ)

หนังสือ

ประมวลปัญหาและทางปฏิบัติ

กรมพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน

จะพิมพ์เสร็จสิ้นเดือนพฤษภาคม ๒๕๐๑ แก้ไขเพิ่มเติมมากกว่าเดิมอีกมาก และเขียนปกแข็งแรกซิดเงินทอง คงจำหน่ายในราคาเล่มละ ๕๐ บาท (ห้าสิบบาท) เท่าราคาปกอ่อนเดิม ผู้ต้องการโปรดรับส่งเงินไปสั่งซื้อด่วน มิฉะนั้นจะหมดเสียก่อนอย่างเมื่อพิมพ์ครั้งที่ ๑ อีก เพราะพิมพ์จำนวนน้อย

ช่วยกัน ประกัน กันและกัน

หน้านั้นเปิดสำหรับ " ปรบทุกซ์ " ทำม้ทุกข์อย่างใด สองไซมา เพื่อว่าจะช่วยกันคล้คลายได้บ้าง

○ เรื่อง ข้าราชการกับค่าโดยสารรถไฟ

เรียน ผู้จัดการวารสารข้าราชการ

ผมเขียนเรื่องนี้เพราะรู้สึกเดือดร้อน เรื่องค่าโดยสารรถไฟกดับภูมิภาคนี้เพื่อยืมเขียนนิคมารดาญาติพี่น้อง และเข้าใจว่าคงมีข้าราชการอีกไม่น้อยที่มความรู้สึกเช่นเดียวกับผม

ผมรับราชการในกรุงเทพฯ แต่ภูมิดำเนาเดิมอยู่ต่างจังหวัด เคยตั้งใจว่าจะขอลาราชการเพื่อกลับไปเยี่ยมภูมิดำเนาเดิมมีดะครั้งรวมทั้งครอบครัวด้วย แต่คิดครัดเรื่องค่าโดยสารรถไฟ เพราะการเดินทางไป-กลับครั้งหนึ่ง เมื่อรวมภรรยาและบุตรด้วย เป็นเงินประมาณ ๑๐๐๐ บาท เงินเดือน ๆ น้หมดคแล้ว ข้าราชการที่ไม่มีรายได้อื่นชดเชยจะต้องเดือดร้อนจริง ๆ

ผมใคร่ขอความกรุณาอารดารข้าราชการพิจารณาขอร้องการรถไฟ ลดค่าโดยสารให้แก่ข้าราชการและครอบครัวที่ประสงค์จะกลับภูมิดำเนาเดิม โดยมีหนังสือรับรองของอธิบดี หรือผู้ว่าราชการจังหวัดแต่ใดกรณีดังต่อไปนี้

๑. มีดะครั้ง รวมทั้งครอบครัวเพื่อเดินทางไปเยี่ยมบิดามารดาและญาติพี่น้องเพื่อความสัมพันธทางครอบครัว

๒. ในกรณีจำเป็นนิคมารดาเจ็บป่วยหนักหรือถึงแก่กรรม

ผมหวังว่าคงได้รับการพิจารณาเรื่องนี้ ส่วนปัญหาที่ว่าจะเป็นการลดรายได้ของการรถไฟนั้นคงเป็นไปไม่ได้แน่ เพราะจะมีข้าราชการได้มีโอกาสโดยสารรถไฟระยะทางไกลมากขึ้นกว่าเดิม

ด้วยความเคารพ

จ.ธ. กรมการสนเทศ

★ วารสารข้าราชการหวังว่าทางรัฐบาลและการรถไฟแห่งประเทศไทย คงจะรับฟังไว้พิจารณาด้วยความเห็นใจที่จะลดค่าโดยสารรถไฟให้แก่ข้าราชการพลเรือนบ้าง เพื่อให้สวัสดิการแก่ข้าราชการเป็นการชดเชยที่ให้เงินเดือนแต่น้อย เช่นเดียวกับที่ลดให้ทหาร ครู และนักเรียน ถ้าหากทำได้ก็จะเป็นที่อบอุ้มแก่ข้าราชการพลเรือนยิ่งขึ้น

๐ เรื่องรายได้ไม่พอใช้

เรียน ผู้จัดการวารสารข้าราชการ

ข้าพเจ้าขอระบายปัญหาชีวิตเป็นการปรับทุกข์ด้วยดีแก่คน ข้าพเจ้ารับราชการสังกัดกรมหนึ่งอยู่ในกรุงเทพ ฯ ได้เงินเดือนรวมเงินเพิ่ม ๕๗๗ บาท มีบุตร ๗ คน ก่าตั้งเรียน ๖ คน โดยอยู่โรงเรียนรัฐบาล ๓ คน โรงเรียนเทศบาล ๒ คน โรงเรียนราษฎร์ ๓ คน ที่อยู่โรงเรียนราษฎร์เสียค่าเล่าเรียนเทอมละ ๓๐๐ บาท คอ ๓ คน ระบายจ่ายในครอบครัวประมาณเดือนละ ๖๐๐ บาท จำแนกออกเป็นค่าข้าวสาร ๓๗๕ บาท ค่าอาหารกลางวันและค่าบำรุงการศึกษาบุตรที่อยู่โรงเรียนรัฐบาลเดือนละ ๖๐๐ บาท (อาหารกลางวัน ๆ ละ ๒ บาท บำรุงการศึกษาเดือนละ ๔๐ บาท) บุตรอีก ๕ คน ๆ ละ ๕๐ สตางค์ต่อวัน เดือนละ ๗๕ บาท กับใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดอีก ๒๕ บาท รวมเป็นเดือนละ ๑๐๐ บาท ค่าเล่าเรียน ๓ คน เดือนละ ๙๐๐ บาท ค่ากับข้าวอีกเดือนละ ๒๔๐ บาท (วันละ ๘ บาทคอ ๘ คน) นี้ยังไม่รวมค่าเครื่องแต่งกายค่าอาหารกลางวันของตัวเอง และค่ารักษาพยาบาลเมื่อเจ็บป่วย ไม่พอใช้ ต้องยืมเขาเมื่อจำเป็น บางทีต้องขอยืมคนโน้นมาใช้คืนหนคนนั้น ขอยืมคนนั้นไปให้คนนั้น ใจคอเหี้ยมแห้ง ต้องคอยไปติดคอกับคนโน้นคนนั้น ไม่เป็นอันจะปฏิบัติราชการ ข้าพเจ้าหาทางออกมาหลายวันแล้ว ประการแรกคือให้ภรรยาหางานทำ โดยจะเข้าโรงงานยาสูบ ครั้นไปหาวิธีสมัครตั้ง ท่านบันทึกฝากไปว่า "พิจารณาช่วยเหลือความสมัครใจ" รอมานจนครบ ๔ เดือนแล้วก็ยังเข้าไม่ได้ ประการที่ ๒ อยากจะฆ่าตัวตายให้พ้น ๆ ไปเสียที แต่ก็เป็นห้องลูกเมีย ประการที่ ๓ พยายามสอบชั้นตรีหลายแห่งแล้วก็ไม่ได้สักที เพราะอายุ ๔๕ ปีแล้ว ความจำเสื่อมมาก ขณะนี้ข้าพเจ้ามีหนี้สินอยู่มาก จะหาทางปลดเปลื้อง ยังไม่พบวิธี จึงเขียนมาปรึกษาว่า

๑. ทำอย่างไรจึงจะมีรายได้ให้พอกับค่าครองชีพและใช้หนี้เก่าได้
๒. จะมีทางอย่างไรให้ภรรยาได้เข้าทำงานในโรงงานยาสูบหรือที่อื่นใด

จากสมาชิกเลขที่ ๕๓๑

★ ท่านสมาชิกทั้งหลาย โปรดช่วยกัน ประกัน กันและกัน โดยหาทางแก้ปัญหาคชีวิตของสมาชิกเลขที่ ๕๗๑ นี้ด้วย เพราะตกอยู่ในสภาพที่น่าเห็นใจยิ่ง ท่านผู้ใดมีหนทางแก้ปัญหานี้อย่างไร โปรดส่งไปยังวารสารข้าราชการ ถ้าคำแนะนำแก่ปัญหาของท่านผู้ใดสามารถทำให้ผู้พ้นทุกข์นี้ได้ นอกจากจะเป็นกุศลอย่างยิ่งยวดแล้ว ท่านจะได้รับรางวัลจากวารสารข้าราชการอีก ๑๐๐ บาทด้วย

เฉลยสอบเข้าวันแผล: ความรู้รอบตัว

ขิงรางวัลประจำฉบับก่อน

“ กบเกิดในสระได้
ฤาห์ก่อนรู้สมาลัย
กุมารอยู่โกลสถาน
บินโบกมาค้อยค้อย

บัวบาน
หนึ่งน้อย
นับไซชน์ กัด
เกลือกเกล้าเสาวคนธ์ ”

ขอขมาตัว ข้างที่เข้าทำนองสุภาษิตบทนี้ เช่นว่า เจ้าหน้าที่ห้องสมุดไม่เคยหยิบหนังสือในห้องสมุดมาอ่านเลย หรือสมาชิกวารสารข้าราชการรับวารสารข้าราชการไปแล้ววางไว้เฉยๆ ไม่ได้อ่าน แต่คนอื่นเพียงผ่านมาพบเห็น หนังสือนั้นเข้าก็อ่านดูได้ความรู้ไป เวลาจะปฏิบัติงานหรือจะสอบหรือจะสนทนาเกี่ยวกับเรื่องนั้น ผู้อยู่ใกล้หรือเจ้าของเองกลับไม่รู้เรื่อง แต่คนอื่นรู้เรื่องดีกว่า ดังนั้นเป็นต้น

พวกบิวร์ในแอฟริกา ไม่ใช่แซกแอฟริกา แต่เป็นพวกฮอลันดาหรือดัตช์ที่อพยพเข้าไปอยู่ในแอฟริกา พระพุทธรูปนึ่งที่ใหญ่ที่สุด อยู่ที่วัดไชโย จังหวัดอ่างทอง พระพุทธรูปนอนที่ยาวที่สุด อยู่ที่วัดพระนอนจักรสีห์ จังหวัดสิงห์บุรี พระพุทธรูปยืนที่สูงที่สุด อยู่ที่วัดอินทวิหาร จังหวัดพระนคร

- (๑) พิจารณาจากโจทย์ เกสซ์กร คือไม่ใช่ “ธนา” หรือ “เวชซ์”, พนักงานกฎหมาย ไม่ใช่ “เกสซ์”, นายแพทย์ ไม่ใช่ “เวชซ์”
- (๒) พนักงานบัญชี ไม่ใช่ “เวชซ์” เพราะพนักงานบัญชีชอบพอกัน ๒ คนในจำนวนอีก ๓ คน ในเมื่อ “เวชซ์” ไม่ถูกกับ ๒ คนในจำนวนอีก ๓ คน
- (๓) เพราะว่า “เวชซ์” ไม่ใช่เกสซ์กร — ไม่ใช่ นายแพทย์ — และไม่ใช่พนักงานบัญชี ดังนั้น “เวชซ์” ก็ต้องเป็นพนักงานกฎหมาย
- (๔) โดยที่ เกสซ์กร ไม่ใช่ “ธนา” — ไม่ใช่ “เวชซ์” และเกสซ์กรก็จะเป็น “เกสซ์” ไปไม่ได้ เพราะ “เกสซ์” และ “เวชซ์” (พนักงานกฎหมาย) เป็นเพื่อนกัน เพราะฉะนั้น เกสซ์กร ก็คือ “นิติ”
- (๕) พนักงานบัญชีเป็นเพื่อนกับพนักงานกฎหมาย (“เวชซ์”) ในเมื่อ “ธนา” กับ “เวชซ์” ไม่ถูกกัน เพราะฉะนั้น พนักงานบัญชีก็จะเป็น “ธนา” ไปไม่ได้ พนักงานบัญชีจึงต้องเป็น “เกสซ์”
- (๖) ทเหลือ นายแพทย์ ก็คือ “ธนา”
“เพราะฉะนั้น “ธนา” เป็นนายแพทย์, “เกสซ์” เป็นพนักงานบัญชี, “เวชซ์” เป็นพนักงานกฎหมาย, “นิติ” เป็นเกสซ์กร.

ผลการตัดสิน มีผู้ส่งคำตอบถึงภายในกำหนด ๑๗ ราย ตอบถูกหมดรายเดียว คือ คุณพิชิต มกรเสน กรมตำรวจราชการแผ่นดิน เราจะให้หนังสือ “ประมวลปัญหาและทางปฏิบัติ ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน” ๑ เล่ม เมื่อพิมพ์เสร็จแล้ว,

วัฒนธรรมและความรอบคอบ

๑. ช่างบนนเป็นภาพจากสุภาษิตบทหนึ่ง สุภาษิตบทนั้นว่าอย่างไร หมายความว่าอย่างไร
๒. ประเทศที่มีวัฒนธรรมตรงกัน มีประเทศใดบ้าง
๓. คำย่อคือไปนี้ มีคำเต็มว่าอย่างไร S.O.S., T.A.C., GMT.,
๔. ถ้าน้องสาวของคุณของคุณ ไม่ใช่แม่หรือพ่อหรืออาว์ของคุณ หญิงนั้นเป็นอะไรกับท่าน
๕. ถ้ามีใครคนหนึ่งมาทำพินัยกับท่านว่า

“ถ้าคุณให้ผม ๒ บาทละก็ ผมจะให้คุณ ๑๐ บาททันที หรือคุณว่าผมจะไม่จริงอย่างพูด พินัยกันคนละบาทก็ยังได้”

ท่านจะรับทำพินัยนั้นไหม? เพราะอะไร?

กตกา

ให้ส่งคำตอบไปถึงผู้จัดการวารสารข้าราชการภายในวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๐๓ ส่งมาที่
วารสารข้าราชการผู้ตอบถูกหมดจะได้รับรางวัลหนึ่งดื้อที่เป็นประโยชน์แก่การปฏิบัติราชการ (
ส่งคำตอบไม่ว่าเขียนชื่อและสกุลหรือไม่ก็ได้ และควรแจ้งเลขที่ส่งมาอีกด้วย)